ROCKPOINT

מגזין רוק בעברית

גליון מס' 2, אוגוסט 2007
לחלוקה בלבד - לא למכירה

חדש!
שני פוסטרים בגליון אחד!

השבדים חוזרים! dark tranquillity

עוד במגזין:

Behemoth • WASP • Paradise Lost • Manowar • Salem • Grave Digger • Motley Crue • Betzefer
Europe • Morbid Angel • Naglfar • Arafel • יזהר אשדות על אלבומי מטאל • מדורים חדשים בכל גליון!

METAL WILL STAND TALL

www.afm-records.de רייבן מיוזיק מציגים בהפצה בלעדית בישראל:

WILL STAND TALL

Heavenly
Virus

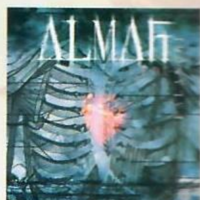
Kotipelto
Serenity

Cruachan
The Moriggans Call

Nostradameus
Pathway

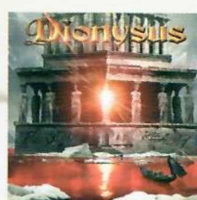

Almah
Edu Falaschi

Squealer
Confrontation Street

The Poodles
Metal Will Stand Tall

Dionysus
Fairyland And Reality

Masterplan
MKII

Udo
The Wrong Side Of Midnight

STILL STANDING TALL

Blackmore's Night
Winter Carols

Silent Force
Walk The Earth

Circle To Circle
Burden Of Truth

Beautiful sin
the unexpected

Doro
Classic Diamonds DVD

Whitesnake
In The Still Of The Night DVD

Theatre Of Tragedy
Storm

Destruction
Thrash Anthems

Jon Olivia's Pain
Maniacal Renderings

Masterplan
S.T

FOREVER STANDING TALL
LABEL'S CLASSICS

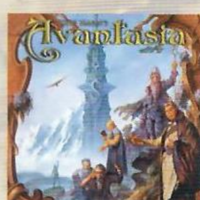
Edguy
Vain Glory Opera

Edguy
Mandrake

Avantasia
The Metal Opera 1

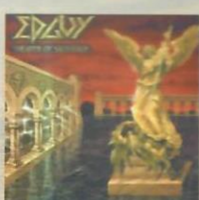

Avantasia
The Metal Opera 2

Annihilator
Schizo Deluxe

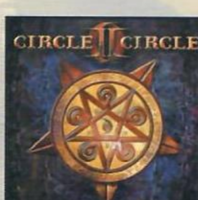
U.D.O
Nailed To Metal

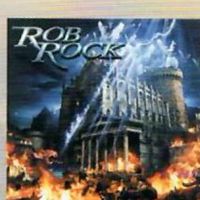
Edguy
Theatre Of Salvation

Axxis
Time Machine

Circle To Circle
Watching in Silence

Rob Rock
Holy Hell

להזמנות: www.RavenMetal.com או בטל': 0523-488465

דבר העורך

האלבום השני של כל להקה שהצליחה באלבום הבכורה הוא "אלבום המבחן", האם יצליחו לשחזר את ההצלחה או אולי להגדיל אותה או שמא ייפלו ויסתבר כי היו רק תופעה חולפת, "תופעת האלבום השני" זהו מונח מוכר מענף המוסיקה, להקות רבות נכנסו באלבומם השני למשבר שרק חלק מהם שרדו, מן העבר השני להקות לא מעטות לא דגלו ב"שיטת הבום" והתפתחו אט אט מאלבום לאלבום תוך שהם צולחים בהצלחה את הנקודות הבעייתיות עבור אחרים.
אנחנו ב"רוקפוינט" מאמינים שהמגזין הינו להקה מהסוג השני, להקה מתפתחת בבטיחות.
צאת גיליון הבכורה היה מאורע שלווה בהרבה תגובות, היו כמובן את אלו שציפו למגזין כזה, חיכו לו ושמחו שהצבנו את ישראל במקום בו כל מדינה מערבית שפויה צריכה להיות, בעלת תקשורת עצמאית למוסיקה עצמאית, הבאנו גם הפעם, מגזין עשיר בתוכן שמחדש ומתפתח מדי גיליון וכמו הגיליון הראשון גם גיליון זה יחולק בחינם, היעד הוא להביא את המגזין ותרבות הרוק לכמה שיותר בתים כך שגם לכשנציע את המגזין למכירה הוא יימכר במחיר סמלי.

המגזין הוא בעד מוסיקה ולא נגד מוסיקה, המגזין בא מאהבה ולא מציניות סרקסטית, בטח לא כלפי אלו שירקנו דם וזעה כדי להעמיד מגזין שיכתוב עליהם, אנחנו אוהבים את האמנים שמופיעים כאן, מי יותר ומי פחות אך (וזה הדבר החשוב) אנחנו מכבדים אותם ומתייחסים אליהם ברצינות המגיעה להם.

ואנחנו מעודדים קניית דיסקים כי לכרות את העץ שכולנו יושבים עליו זה מעשה טפשי, ואם יום אחד Slayer יפסיקו להוציא אלבומים כי עשרת אלפים איש קונים ומיליון מורידים, וזה כבר לא משתלם כלכלית להוציא אלבום אז כולנו נבין שירינו לעצמינו ברגל: תשתמשו באינטרנט בצורה נכונה - כדי להכיר, כדי לשמוע חומר, ברגע ששמעתם והתרשמתם: אם אהבתם תקנו, ואם זה לא מתאפשר כלכלית אז תקנו חלק, תתמכו במי שאתם אוהבים ומסב לכם שעות של הנאה וכייף.

For Those About To Rock - We Salute You

ישי שוורץ
Editor

תגובות: editor@rockpoint.co.il

עורך ומפיק בפועל: ישי שוורץ, yishai@rockpoint.co.il
גרפיקה ועיצוב: עמית הלחמי, Amit@rockpoint.co.il
דפוס ולוחות: דפוס שור, benny@rockpoint.co.il

מנהל שיווק ופירסום: מוסמן - 0503-614953
mussman@rockpoint.co.il

עיצוב אתר האינטרנט: יוגב סיטון, yogev@rockpoint.co.il
עריכה לשונית והנהלת חשבונות ספקים: דנה, account@rockpoint.co.il

מדור פאנק: ישי ברגר, ishaiuseless@rockpoint.co.il
מדור קעקועים: איבל חיים, evilhaim@rockpoint.co.il
מדור סרטים וקולנוע: שני, shany@rockpoint.co.il
אפליקציות אינטרנט: עודד בכר, oded@rockpoint.co.il

נכתב ע"י ישי שוורץ אלא אם כן צוין אחרת.

תוכן עניינים

Recent Playlist:

1) Intense - As Our Army Grows
2) Europe - Secret Society
3) The Poodles - Metal Will Stand Tall
4) Grave Digger - Liberty Or Death
5) Salem - Necessary Evil
6) WASP - Dominator
7) Dark Tranquility - Fiction
8) Sabaton - Metalizer
9) Heavenly - Virus
10) Devian - Demo 2007

WASP

סיפורה של אגדה

לראיין את Blackie Lawless מנהיג להקת WASP היה תמיד חלום רטוב שלי, כמי שגדל על ברכי כל האלבומים של האיש מהאלבום הראשון ב 1984 ועד האחרון בימינו אנו.
שנים חשבתי מה הכי בוער לי לשאול אותו, שנים דמיינתי שיחה כזו, והנה, בעקבות התקליט החדש Dominator הגיע הרגע לו חיכינו שנים וערב אחד מצלצל אלי לסלקום האיש שהוציא את The Crimson Idol..., בכנות, הלב שלי ירד למכנסיים וראיינתי לא מעט כוכבי מטאל, כאן יש משהו שונה, WASP הם אגדה.

מה שלומך בימים אלו? אני זוכר שלפני שנה היית אמור להופיע בטורקיה עם להקת Distorted הישראלית בתור חימום, ההופעה בוטלה כי עברת אירוע לב, הכל בסדר? מה קרה שם בדיוק?

הרבה חשבו שקיבלתי התקף לב אבל זה לא היה המקרה, בבדיקות שגרתיות שאני חייב לעשות (האיש כבר בן 50 י.ש) גילו אצלי תזוזות לא מובנות בשרירי הלב שיכולות להפוך מסוכנות בתוך זמן קצר, אסרו עלי להתאמץ ונתנו לי תרופות ומאז אני בסדר, הקלטתי אלבום חדש, אני מופיע, הקטע הזה מאחורי.

שנים שאני רוצה לראיין אותך, גדלתי על כל האלבומים שלך אבל אחד מהם שינה את חיי והפך לי את הלב כמו פרופלור, ואני מדבר כמובן על The Crimson Idol אלבום הקונספט הגאוני, ידעת שלאלבום תהיה כזו השפעה עמוקה על אנשים? אתה מרגיש כמוני שהוא היה צריך לקבל כבוד רב יותר?

אבא שלי יהודי ואני למעשה חצי יהודי, תמיד רציתי להתראיין אצלכם ואני שמח שזה יוצא לפועל, שמעתי ברבות השנים הרבה תגובות כאלו על The Crimson Idol ואני מתרגש כל פעם מחדש, הקונספט של האדם שמוכן להקריב הכל למען האהבה בבדידות בה הוא חי נכנס ללב של המון אנשים שכתבו לי לא מעט דברים כאלו, ידעתי שזה אלבום שייגע באנשים, אם אני מרגיש שהוא לא מוערך מספיק? תלוי בעיני מי, לפני כמה שנים הוא נבחר בעתונות הרוק

האמריקאית כאחד מעשר אלבומי הקונספט הטובים של כל הזמנים לצד אלבומי נצח כמו The Wall או טומי של The Who כך שאם משווים אותי לכאלו אלבומים אני רגוע, כמובן שיש את הצעירים יותר שיגידו ש"גנבנו את האיפור והאימה מקריידל אוף פילת' או ממרלין מנסון" אבל בשביל זה יש אנשים כמוך שתפקידם להסביר להם שאנחנו עושים את זה מ 1983...

באלבום Dying For The World הבעת דעה מאד ניצית כנגד עיראק ואיראן, מלחמת המפרץ יצרה בך הרבה זעם נגד הטרור האיסלאמי לא כך?
תראה, אני באופן טבעי תמיד אהיה פרו ישראלי ובעד ישראל, אז אמרתי שצריך להכנס בטרוריסטים בכל הכוח וגם היום אני אומר שצריך להכות בהם בלי לחשוב פעמיים, הם האיום על העולם החופשי, על הדמוקרטיה בעולם, עם שמחפש להרוג עם אחר בגלל דת ופנאטיזם צריך להבין שדמו בראשו, אמנם בוש הוא נשיא גרוע שכמותו לא היה שנים בארה"ב ומעורר געגועים אפילו לרייגן, הוא מנצל כח לרעה אבל בלי קשר לזה, צריך להכנס בטרור בכל הכוח וספטמבר 11 לימד אותי את זה, פעם אמרו שאני חושב כך כי אני יהודי, אז בא הגורל או בא בן לאדן והראה להם שגם הנצרות לא מוגנת וגם היא מוגדרת כאויב, אסור לנו לשתוק לטרור, גם לכם שם בישראל אסור לשתוק.

Bitch היתה הלהקה הראשונה שלך ב 1983 וכבר אז הלכת על מופע אימה על הבמה, יריקת אש, עצמות, אפקטים מפחידים, מה משך אותך לזה?
כשאנחנו התחלנו לא היה שום אמן שעשה את זה פרט לאליס קופר, רצינו לעורר הלם בקהל, שאנשים יזכרו אותנו, יזדעזעו מאיתנו, עד היום אני אוהב את רוח המרד שבהופעה על במה, הרצון לזעזע קיים במינון בוגר יותר גם היום רק שכיום הוא משולב עם אמירה חזקה ומאד מעורבת אישית.

הייתם הרבה יותר כבדים מ Ratt או Motley Crue למרות שהייתם מעין משולש להקות של חברים שמופיעים יחד, גרים בשכנות ועושים עוד כמה דברים יחד....
אני תמיד רציתי לסחוב לכיוון כבד יותר, אם כי לתת לזה מלודיה היה חשוב, Wild Child נכתב במקור עבור ניקי סיקס ו Motley Crue אבל Vince לא יכל היה לשיר את זה והשיר חזר אלי, תמיד אמרתי לניקי "תודה שהשארת לי את הלהיט הכי חזק שלי"....

כשאתה רואה להקות משנות השמונים שנעלמו קמות לתחייה מחדש וחוזרות להופיע בזמן ש WASP מעולם לא נעלמה ותמיד הוציאה אלבומים זה מעורר בך סוג של אנטגוניזם? סוג של תחושה שלהם הולך קל ולך קשה?
אני לא מתעסק במה שהולך בלהקות אחרות כי לכל להקה יש את הדרך שלה, אני מעולם לא הפסקתי להוציא תקליטים ו WASP שרדה גם שנים קשות והמשיכה להופיע וליצור כל הזמן כי לי כאדם ואמן היה מה להגיד ומה לתת לעולם וכל עוד יש מי שמעוניין לשמוע אותי זה נפלא, התחלפו נגנים בהרכב, אני למעשה הלהקה, בערך כמו שלמי הוא Motorhead ואני מנסה להיות הכי כנה עם הקהל שלי ולתת להם אלבומים שלמעשה ממשיכים זה את זה כשכל אלבום הוא פרק נוסף בסרט החיים שלי כבנאדם.

אז נראה לך מוזר שלהקות בוחרות להרחיק את החיים הפרטיים שלהם מהשירים?
אתה יודע למה הם עושים את זה? כי הם מפחדים להודות שאין להם הרבה מה להגיד ושמה שיש להם כבר להגיד לא אינטליגנטי במיוחד, אני תמיד רציתי לדעת מה האמנים שאני אוהב מרגישים, חושבים, ממה עובר להם במוח, זו חולשה של אמן ומינוס ענק שלו להסתיר מהקהל שלו דברים כאלו ואני הוצאתי אלבומים מאד עמוקים ואישיים בחיים שלי.

אתה מאד מעורב פוליטית, חברתית, בכל אלבום שלכם אתה כותב תמיד עמוד או יותר עם דעות ורשמים אישיים שלך שאני אישית מאד נהנה לקרוא, חשבת פעם לכתוב ספר או תסריט?
אני אדם מעורב במה שקורה סביבו זה נכון, אני קורא עיתונים ומאד כואב לי מה שקורה בעולם, הן פוליטית והן חברתית, לא עלתה בי המחשבה לכתוב ספר או תסריט כי כפי שציינת בעבר: כל אלבום שלנו הוא פרק חדש, ובכל אחד אני לוקח את המאזין לסצינה חדשה בסרט, השירים שלי מאד ויזואלים.

מכרת כמעט ארבעה מיליון עותקים רק מהאלבום The Headless Children, האלבום הזה חילק את הקריירה שלך לשני שלבים: לפניו ואחריו
כן, עד האלבום הזה היתה מה שנקרא "תקופת הגלאם" שלנו, הרבה Horror, ביזאריות, קרקס מטורף על הבמה והתכנים בהתאם, מאותו אלבום התחלתי לכתוב אישי יותר, שינינו תדמית לעמוקה וכבדה יותר והתכנים בהתאם, עד לפני ארבע חמש שנים יכלת ממש לחלק את הקהל שלנו לשתי קבוצות, אבל בשנים האחרונות אנשים מבינים את התהליך שעבר עלי ועל הלהקה ומתייחסים לכל החומר שלנו כמקשה אחת.

איך זה שעם כל האהדה שלך לישראל WASP מעולם לא הופיעה בישראל?
אני מתבייש בזה שלא יצא לי להגיע לישראל, אבא שלי יהודי ולא מזמן דיברנו על זה, שאלתי אותו "אם בסיבוב ההופעות הזה תבוא הצעה מישראל אתה בא איתי?" הוא הסכים מייד ואני רוצה לנצל את הבמה הזאת ולפנות גם לקהל בישראל וגם למפיקים בישראל: תלחצו על האמרגנים שלכם להביא אותנו, אני מת להופיע בישראל ולבקר בישראל.

מערכת היחסים שלך עם גיטריסט הלהקה כריס הולמס ידעה עליות בהם הרווחתם כל אחד כמעט עשרת אלפים דולר לשבוע מהלהקה ומורדות בהם לאיש לא היה כסף לפיצה והוא היה טוען שרימית אותו בזמן שהוא משתכר בבארים של אל איי, מה קורה עכשיו ליחסי האהבה שנאה האלו?
כריס טיפוס מוטרף, אתה לא תבין עד כמה עד שלא תפגוש אותו, אני נשוי לקריזות שלו והמשפחה שלי היא הלהקה, נכון שהיו הרבה עליות ומורדות אבל כעת הכל בסדר, הוא יציב יותר עם השנים אבל אין לך מושג עדיין כמה אטרף יש בבחור..

האלבום החדש Dominator חוזר לכיוון של Crimson Idol עם האנרגיות של האלבומים הראשונים שלכם, איך היה לעשות אותו?
Dominator לדעתי הוא אחד הטובים שעשינו, הוא כבד יותר ומלא כעס כלפי הצביעות והמוסר הכפול של הממשל האמריקאי כלפי האזרחים, יש בו שירים יותר פוליטים, יש יותר אישיים, מאד נהנתי להקליט אותו, גם השירה שלי מאד אהובה עלי בצורה בה היא יצאה באלבום, זה אלבום שאני מאד גאה בו, אני בטוח שעם כל שמיעה ושמיעה תגלה בו משהו חדש, אלבום עם הרבה מאד עומק לדעתי.

משהו לסיום למעריצי הלהקה בארץ?
כן, תהיו חזקים עם כל הטירוף שם מסביבכם ותלחצו על המפיקים שם להביא אותנו להופעה בישראל.

Grave Digger

ההיסטוריה חוזרת - Liberty Or Death

Grave Digger היא להקה שרוח המטאל זורמת בעורקיה, מתחילת שנות השמונים ועד ימינו אנו נותנים Grave Digger אלבום אחרי אלבום מפגן Heavy Metal כבד, מלא כח ואנרגיה, אחד היתרונות הבולטים ביותר בלהקה הזו הוא שיש להם ביצים של טנק, תקשיבו לאלבומים שלהם ושימו לב איזה כח ועוצמה נוטפים מהם, אנרגיה של מטאל, קטעי Speed מהירים וסולן שמכשף את הקהל, עם אותו מכשף Chris Boltendahl דיברנו שעתיים על הלהקה, על ההסטוריה, על עם ישראל והיהודים ועל מה לא...

Liberty Or Death, אלבום חדש, אני חייב לומר שאתם נשמעים רעננים ורעבים מאי פעם, האלבום מאד דינמי, מרגישים שהקלטתם אותו עם הרבה להט ואנרגיה חזקה

אני שמח שקלטת את זה, עבדנו שנתיים על Liberty Or Death, אלבום שמסמל עבורינו המון, היינו מאד "רעבים" לקראת האלבום הזה, מאד כמהים לתת מאתיים אחוז מעצמינו ולבוא עם האלבום הכי טוב שאפשר, כל הקונספט של חופש או מוות לא זר לנו, אנחנו להקה ששנים נלחמת על האמת האומנותית שלה ורק בזכות זה שרדנו, רק בגלל האמונה שלנו, אני בטוח שאתה כבן לעם היהודי יכול להזדהות מאד עם הקונספט של האלבום הזה.

לאורך השנים תמיד עסקתם בהיסטוריה, מה שמייחד אתכם מלהקות מטאל אחרות שמתעסקות בתחום הוא שלמרות שהשירים שלכם עוסקים בהיסטוריה הם מדברים על דברים אמיתיים שקרו, זו לא פנטזיה, אתה נשמע מאד זועם בחלק מהשירים, מאד חי את הזכרון העמוק ומשלב את זה עם המציאות

זו אכן לא פנטזיה אלא מאורעות שבאמת קרו במציאות, אבי היסטוריון, גם לי יש עניין עצום בהיסטוריה ובעיקר בהיסטוריה של המזרח התיכון, מאד נהניתי לבקר אצלכם כאורח בשנת 2000 ואני מאד מעוניין לחזור עם הלהקה אליכם, יש לכם מדינה מדהימה, היסטוריה מרתקת מאד, עבר עמוק ועשיר, הרבה מהשירים שלנו נכתבו על האזור שלכם, אני מאד נמשך לאזור הזה ולעבר שלו.

אם כבר נכנסנו לנושא: יש שיר מצויין באלבום החדש הנקרא Massada המספר את סיפור התאבדותם של המתבצרים היהודים במצדה שהעדיפו להקריב את חייהם מאשר להקריב את החופש שלהם, בוא ספר לי על השיר.

השיר מספר על עוז רוחם וגבורתם של לוחמי מצדה העבריים שהתבצרו במקום והעדיפו להתאבד מאשר לתת את החירות שלהם, מצדה היא מבצר עתיק, מקום מדהים. בשנת 73 לספירה עלה הנציב הרומי על מצדה, והטיל סגר על המבצר. במשך שלושה חודשים יצרו סוללה, שאפשרה לרומאים לבסוף לפרוץ את חומת המבצר ולהכנס. אולם כשנכנסו הרומאים למבצר הם גילו שמגיניו, העלו באש את כל המבנים והעדיפו התאבדות המונית על נפילה בשבי או על תבוסה ודאית, הם העדיפו את החופש על החיים כעבדים לרומאים, העדיפו את המוות מאשר לוותר על החופש שלהם. כנאמר: "הן למוות נולדנו ולמוות הולדנו את צאצאינו, ומן המוות לא ימלטו אף המאושרים בבני האדם. אולם חיי חרפה ועבדות ומנת הרואה בקלון אשתו ובניו - כל אלה הרעות לא נגזרו על האדם מבריתו, ורק ממורך לב נושאים האנשים את סבל הנוראות האלה, כי שירבו לבחור מוות בשעת הכושר... עוד ידינו לא אסורות והן מחזיקות בשלח, תהיינה לנו לישועה הפעם! ומות נמות בטרם נהיה עבדים לשונאינו, ובני חורין נישאר בעוזבנו את ארץ החיים, אנחנו, נשינו, ובנינו!..." (נאום מצדה המעדיף את המוות על חיי עבדות - Liberty Or Death)

זה לא השיר היחיד באלבום שמדבר על ישראל, גם March Of The Innocence עוסק ברגע בלתי נשכח וטראגי בתולדות העם היהודי March Of The Innocence מדבר על אחד מרגעי השפל של האנושות ואחד הרגעים המזעזעים בהיסטוריה האנושית, אני כגרמני שמתבייש במעשי בני עמי במלחה"ע השנייה הרגשתי צורך להעלות את הנושא הכאוב הזה ולהצדיע לאומץ לבם של הקורבנות החפים מפשע. השיר מדבר על הצעדה האחרונה של היהודים במחנות ההשמדה אל עבר המקלחות שהיו מלאות בגז, על השביל האחרון לפני המוות, על האימה, על הזוועות שהנאצים עוללו שעד היום מזעזעים אותי, השיר מוקיר ומכבד את אומץ לבם של בני עמכם שבחרו לא להכנע לנאצים, לא לוותר על אמונתם הדתית גם אם זה יביא למוות, הם העדיפו למות מאשר לוותר על זהותם. כל אחד מהם גיבור בעיני, נגעתי בנושא כדי להראות את הכבוד שאני רוחש לאלו שנתנו נפשם בכפם, אם יש משהו שאני שונא ומתעב זה פאשיזם, ניאו נאציזם, מיליטרזם וכיו"ב, אני שמח שהחברה הגרמנית מוקיעה את האנשים האלו החוצה מתוכה, אני הייתי מוציא אותם מחוץ לחוק לחלוטין, אני רואה אותם ומתבייש בהיותי גרמני.

אני מכיר את הנושא הזה מעולה, אבי בזמן המלחמה היה בצבא הרוסי, הגרמנים חטפו אותו למחנה שיעבוד למענם, הוא ברח מהם תוך כדי שהוא לא מוכן לקחת שום חלק בפעילויות שלהם, חשוב לי כגרמני לשיר על זה כדי שיראו שלהקות צריכות לעמוד על מה שהם מאמינים בו, ואני מצדיע לאותם קורבנות שלא נכנעו , שהלכו עד הסוף עם אמונתם, האומץ של העם הישראלי אינו דבר חדש, אתם מלאי עוצמה שם ואני בהחלט מחזיק מכם.

כל ההסטוריה של קום המדינה מלאה בסיפורים על לוחמים ואנשים שהעדיפו שהבריטים או התורכים יתלו אותם מאשר לערוק לצד הנגדי, את הסיפור של שרה אהרונסון אתה מכיר?

לא לפרטים, אני יודע שהיא ריגלה והשלטון התורכי רצה להוציא אותה להורג לאחר שתלו את אחיה, היא התבצרה בביתה באמבטיה והתאבדה, עוד דוגמא לקונספט של מה שאני מתכוון אליו, אנשים שלא ויתרו על החירות שלהם.

הוצאתם אלבום שלמעשה לוקח את כל האלמנטים שבעיני עשו את Grave Digger ללהקה גדולה, מעין שילוב של Tunes Of War, The Grave Digger ו Knights Of The Cross, Excalibur, שירים מהירים, שירים כבדים יותר שלא דווקא מתבססים על מהירות, הרבה דרמטיות וכריזמה והרבה אווירה היסטורית והעיקר מה?

העיקר זו העוצמה שלכם, המון כח יש במוסיקה שלכם למרות שהיא מלודית ביסודה.

ניסינו לתת את כל מה שאנחנו יודעים, אנחנו פשוט מנגנים את המוסיקה שאנחנו אוהבים לשמוע, Heavy Metal לא תמיד היה מבוסס רק על מהירויות אלא אם תקשיב לשירים של Judas Priest, Ozzy Osbourne או רוני ג'יימס דיו, הם לא בהכרח כאלו מהירים, יש בהם כוח ועוצמה, כשאנחנו רוצים לרוץ בקטעים מהירים אנחנו עושים את זה ולא מעט, אבל המשמעות של המוסיקה הזו זה השילוב של המהירות והאווירה שהיא מושגת הרבה יותר בשירים האיטיים יותר סטייל The House מתוך האלבום The Grave Digger, אבל אנחנו להקת מטאל במלוא מובן המילה, זה מה שאנחנו ומי שאנחנו.

אתה מרגיש שלעומת להקות כמו Hammerfall או Stratovarius שמכרו רבע מיליון עותקים מאלבום אחד אתם קיבלתם יחס פחות טוב מהקהל ומהתקשורת? למרות שאתם ותיקים מהם בהרבה?

תראה, אני היום לא בגיל של קנאה ולא במצב נפשי של ללטוש עיניים ללהקות אחרות, ברור שכשב 1997 שיצא האלבום הראשון של Hammerfall ומכר רבע מיליון עותקים זה היה הלם לכל הלהקות האחרות, הם באו משום מקום וכל הלהקות הותיקות יותר כמונו, כמו Rage או Running Wild ששרדו את התקופה הקשה של המטאל באמצע שנות התשעים היו די בהלם, אבל האלבום הזה פתח את הדלת חזרה ל Heavy Metal והפך את המוסיקה הזו ל"אין" בעולם וזה עזר לכולנו, חוץ מזה אל תשכח שהמוסיקה שלנו יותר כבדה ופחות נגישה מבחינת רכות בהשוואה ללהקות שציינת, אנחנו להקה הרבה יותר כבדה ובאופן טבעי זה אומר שאנחנו לא פונים לכל אחד, אצלינו לא האופנה מוכרת ולא המראה אלא רק המוסיקה ואני בהחלט יכול להגיד שיש לנו המון קהל נאמן, תראה את ההופעה בברזיל בתור דוגמא מעולה.

מה דעתך על הלהקות העכשוויות? מעורב במה שקורה בתחום?

לדעתי Edguy הם להקה טובה מאד, גם Nightwish והיינו בסיבוב הופעות עם Therion ו Sabaton והיה בהחלט נחמד וכייפי, אני לא מספיק להתעדכן בתחום אבל יש כאן דברים שאני בהחלט אוהב.

אתם פעילים כמעט 25 שנה, הוצאתם 2 דיוידי מצויינים, הופעה חיה מפסטיבל וואקן הגרמני והופעה חיה מסאו פאולו ברזיל, מה אתה יכול לספר עליהם?

בשמחה, הדיוידי הראשון Tunes Of Wacken הוא הופעה חיה חזקה מהפסטיבל מטאל של 2001, ניגנו שם מיד לאחר צאת The Grave Digger, הופעה מאד סוחפת בגרמניה, ניגנו שם מול 40 אלף איש והיה מדהים, זה היה ממש אחרי Excalibur Tour, הדיוידי השני הוא מופע גדול וארוך מחגיגות 20 שנה ללהקה שבחרנו לעשות בסאן פאולו שבברזיל.

הקהל שם מדהים, חם, משתולל, אתה תראה בהופעה איזה שירה בציבור יש שם בשירים שלנו, הם הכירו את כל המילים בעל פה מילה במילה ושרו איתי כל ההופעה, יצא מרגש ומשהו שנזכור כל החיים, אנחנו חייבים הרבה תודה אהבה והערכה לקהל שלנו בכל העולם, הם מה שמחזיק אותנו ונותן לנו עוד ועוד דלק להמשיך קדימה.

מהיכן לקחת את העניין העצום הזה בהיסטוריה? יש לך ידע נרחב בתחום, הרבה מעבר לממוצע, מה מושך אותך לזה?

אבי היסטוריון, כך שמגיל צעיר נמשכתי לסיפוריו על תקופות עתיקות וביקשתי ממנו שיספר לי ויתן לי לקרוא חומר על התקופות האלו, עם השנים זה התחבר מעולה עם המוסיקה שלנו ואז זה עלה עוד דרגה, אני יכול לומר לך למשל שלפני שכתבנו את האלבום Tunes Of War קראתי כמעט ארבעת אלפים עמודים של חומר היסטורי בנושא, זה גם תרם לי ועניין אותי וגם היה הקו של האלבום, אני לא אכתוב על משהו שאני לא מכיר אותו די טוב, יש הרבה להקות מטאל שכותבות על הסטוריה וכאלו, אבל להגיד לך שהם יודעים היסטוריה? לא הייתי אומר, הם קראו או ראו איזה סרט והחליטו שזה Epic מספיק כדי לבסס על זה שיר והלכו עם זה, אני לא עובד ככה, אני נכנס לעומק של כל דבר ודבר, הן המוסיקה והן הקונספט והטקסטים.

ומילה לסיום?

מאד רוצים להגיע אליכם להופיע, לטייל בישראל ולפגוש את הקהל שלנו אצלכם, נשמח לתת בראש בתל אביב.

SALEM

הרע במיעוטו

אלבום חדש, אתה כיום בן 41 עם קריירה של יותר מ 20 שנה במטאל הקיצוני, אנחנו חיים במדינה יחסית שמרנית וקשה, אילו הקרבות היית צריך לעשות במהלך החיים והאם במבט לאחור זה היה נכון?

זאב: היו לא מעט הקרבות בעיקר על מנת לשמור על הלהקה ולהתמודדות מול חברות תקליטים ועסקנים שהיו מעוניינים לנצל אותנו ולא לשלם, לאורך השנים נכוונו מספר פעמים על ידי חברות התקליטים והשיא היה שוויתרנו על חוזה של מאות אלפי דולרים בישביל לא להפסיד סכום דומה, הסיפור שחלק מכם מכיר שהיינו אמורים לחתום בחברת Modern Music (קריאייטור, סטרטווריוס) ואם זה מצער אותי? אני מסתקרן לדעת איפה היינו היום לו היינו חותמים עם מה שנקרא חברת ענק אבל מצד שני יכלנו להפסיד נכסים שלנו כאנשים וההמלצה שקיבלנו היתה לא לחתום, קשה לשרוד עם מוסיקה כמו שלנו שלא נגישה לכל אוזן, אבל ההנאה היא שאני עושה מוסיקה שאני אוהב ושלם אתה, וכמו רוב הלהקות בעולם אני חי גם מדברים אחרים.

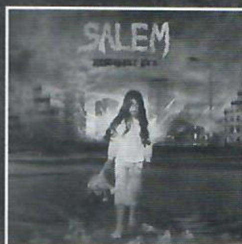
מה היית אומר לבנך תמיר לו היה רוצה ללכת לקריירה של מוסיקאי מטאל בגיל 17 מתוך כוונה ללכת עם זה עד הסוף וגם להפסיד לא מעט בדרך, איזו עצה היית נותן לו שאולי אתה לא מימשת?

זאב: העצה שהייתי נותן לו זה להתייעץ כדי שלא יכווה כמו שאני נכוותי ותמיד תבדוק את ההצעות שאתה מקבל בלי לקפוץ על כל חוזה כי בהרבה מקרים אתה תמצא עצמך מנוצל ללא נקודת חזור.

על עטיפת האלבום רואים את בתו של זאב, יובל טננבוים על רקע הריסות מגדל התאומים ברמת גן, איך הגעתם לרעיון הזה? מה הקונספט?

ניר גוטריימן: הרעיון של ילדים בדיסק הזה בא מתוך השיר האחרון באלבום שעוסק בזה Once Upon A Lifetime, הרעיון בעצם היה להעביר מסר של מציאות קשה שמשקפת את המקום שלנו דרך האינטרפטציה והדימוי של ילד על איך נראות מלחמות בקטע ויזואלי, זה מתחבר לשם האלבום, מעין חזיון אפוקליפטי של מצב בו אף אחד מאיתנו לא רוצה להיות, של חורבן, טרור ופחד מנקודת מבט של ילד, זה האבסורד של העולם בו אנו חיים וצריכים להעמיד את ילדינו להתמודד במצבים קיצוניים שהפכו חלק משגרת חיינו.בקטע אוניברסלי וגם אותו ילד יתנהג כמו בנאדם מבוגר ויציל את עצמו ואת הקרוב אליו בדיוק כמו שהעטיפה משקפת.

לקחתם כיוון הרבה יותר כבד ועדכני באלבום הזה, אך עם זאת

אני מרגיש שזה הרבה יותר "סאלם" משני האלבומים האחרונים, איך הייתה ההקלטה ומה סחב לשם?

זאב: לדעתי לא, האלבום הקודם עם הכלי מיתר היה סאלם על כל העצב שבנו והרגש, הלהקה בנויה על חמישה נגנים וכל אחד מביא את מה שהוא אוהב והשילוב הוא של הרכב שלם, לכן האלבום החדש נשמע עדכני כי יש בו הרבה קטעים טכניים אבל מצד שני הוא מאד אנחנו ויש לו את המלודיות שלנו, זה אלבום שיפתיע אנשים ואני מאמין שהם יאהבו את החומר, זה האלבום הכי כבד שהוצאנו עד היום מבחינת הכבדות והסאונד, תכלס זה האלבום הכי בועט של סאלם.

אתה, קארל סאנדרס מנייל ופול ספקמן ממאסטר באותה שכבת גיל, עולים בך הרהורים על היום שאחרי? מה מחזיק אתכם בעסק האהבה למוסיקה? הרצון להופיע?

זאב: האהבה למוסיקה, הרצון ליצור, להופיע, זה משהו שאני מאמין שמשותף לי, לקארל סאנדרס וגם ללהקות בגיל שלנו, למשל סלייר או קריאייטור.

לפני צאת האלבום שחררתם שיר שערורייתי בשם "עמונה", שיר שגרם להרבה שאלות והרמת גבה, בוא תן מעט רוח הגיון בשמועות וספר לי על השיר והרעיון שבו

ניר נקב: עמונה הייתה המוצב האחרון בהתנחלויות והפכו אותו לאידיאל, טענת המתנחלים הייתה שהמדיה הציגה אותם באור לא נכון והם צודקים, הם לא הרעים בקטע הזה, לפני 30 שנה עודדו אותם מהממשל להתיישב שם וכיום הצבא השתמש שם באלימות רצח, סוסים נכנסים באנשים, אלות נגד נשים וכיו"ב, רק כדי להוציא אותם משם, המראות היו קשים, אנשים שנקרעים מבתיהם, אני בטוח שאם היו מחזירים את ירוחם או את בית שמש המראות שהיית רואה היו קשים באותה מידה, הייתה שם הוראה מגבוה לכוחות הביטחון להיכנס באלימות מאסיבית.
המציאות טפחה על פנינו ואין שמאל, אי אפשר ליצור שמאל כול עוד רוצים לטבוח בנו בחרב והורגים נשים וילדים.

היצירה האחרונה Once upon a lifetime על כל חלקיה, נכתבה על ידי ניר נקב ומוקדשת לבנו, ניר: מה עומד בעיקר הקטעים האלו ואיך זה מתקשר להיותך אבא?

ניר: ביסוד היצירה הזו נעוץ הפחד שלי שהילד יגיע לגיל 17 ואני כבר בר מינן, חרדה כלשהיא, ורציתי להשאיר עדות, מסמך מאב לבנו על מי אני, איך העולם נראה בעיני, מעין הדרכה לחיים שכל חלק נותן בה מימד ואופי אחר לנקודה אחרת בחיים.

גם מוסיקלית וגם טקסטואלית, החלק הראשון הוא על המקום בו הדור שלנו הגיע, מאד מכני, ולכן נשמע מאד סטייל טכני כי זו מוסיקה שהיא מתמטיקה, החלק השני בנוי משאלות ותובנות, אולי אזהרות, אל תיפול בפח, אל תאמין שברגע שאומרים לך שזה נגמר זה אכן נגמר, אל תתפתה לחשוב שאתה בטוח בעולם המטורף הזה, החלק הבא הוא שיר ערש המכיל קטעים משירי ערש שונים מכמה מקורות, הקטע הרביעי הוא על אבהות והשינויים שעברו בי בהיותי אבא כשהקטע החמישי הוא יציאה מוסיקלית מכל האינפורמציה הזו אל עבר העתיד והחיים.

זאב, אתה מטאליסט ותיק מאד, האם לדעתך המטאל מתקדם וצועד קדימה (עם להקות כגון משוגע, לאמב אוף גוד, או ארקטורוס וגרין קארניישן) או שיש צעדה אחורה למקורות (וידר, בהמות, גורגורות) ואיך סאלם משתלבת בכל זה? זה חלק מכם או עובר לידכם?

זאב: זה תהליך של אבולוציה, גם למשוגע לקח שנים להגיע למקום שהם נמצאים בו היום, גם בהמות ווידר התקדמו מאד בדרכם שלהם וגם להם זה לקח שנים, את התהליך שעובר על סאלם אני רואה בין שיר לשיר, קח את עמונה לעומת Once Upon A Lifetime למשל, תמיד היה חשוב לנו לתת גיוון.

השיר Idol Worship במה עוסק?

ניר נקב: השיר עוסק בעבודה זרה מודרנית, אנשים שהם עבדים לגוף שלהם, לניתוחים פלסטים, מכורים לצרכנות כפייתית, מכורים לסקס או להשגיות, מכורים לערכים שלא מקדמים לשום מקום, הושפעתי בשיר מספר מצויין שקראתי בשם: "לדרוש אלוהים" של יאיר כספי, ספר שמדבר על התפיסה של יהדות אז והיום בעולם החומרי שלנו.

חלק מהקהל המקשיב לכם נמצא בשכבת הגיל שלכם, אתה מרגיש שהקהל גדל יחד אתכם? או שאתה מעדיף קהל חדש

זאב: חלק מהקהל ממשיך לשמוע אבל ברוב המקרים הרבה קהל מתנתק מהמוסיקה ומגיע דור חדש והדור הישן נעלם, זה תמיד היה ככה בארץ, זה לא חדש, אחת הסיבות שעוצרות לדעתי זה הצבא.

למרות שהאלבום הכי מצליח שלכם בארץ היה "מומנט אוף סיילנס" וההפקה שלו גאונית יש ל "קדיש" קטע חזק מאד ולטעמי ולדעת רבים זה האלבום הכי עמוק שלכם ולמעשה פסגת היצירה, אתה מודע לדיבור סביב האלבום הזה? איך אתה מסתכל עליו? ההקלטה שלו היתה קשה? כששרת שירים כמו שיר הנושא איך הרגשת? אילו תמונות רצו לך בראש?

זאב: ללא ספק שזה אלבום מפוצץ ברגש ואמוציות שחווינו מהמשפחות שלנו שעברו ושרדו את השואה, אני דור שני לניצולי השואה ורבים מאיתנו איבדו חלקים נרחבים מהמשפחה, כל אחד מאיתנו הביא את המשקעים שלו מימי השואה והזיכרונות לחיים, הרבה מהזיכרונות וההשפעות האלו מצאו דרכם באלבום ובתוך הטקסטים, המשפט הכי חזק בשיר הנושא הוא "אלוהים, איפה טעינו, מה חטאנו" ועד לכניסה לאולפן זה לא היה קיים, ואיפשהוא באמצע ההקלטה הרגשתי צורך ענק לצרוח את המילים האלו ולהכניס את זה לשיר, איך יכולת לתת לששה מיליון חפים מפשע להרצח כך? מבוגרים, נשים וילדים תמימים בני יום שעוד לא זכו לראות מהם הם החיים.

חזרה לאלבום החדש, הסאונד שלו יצא יוקרתי, ברור ומאד מופק, מה היה הפעם שונה בתהליך ההקלטה שגרם לסאונד להישמע כל כך מיוחד?

זאב: כל אלבום שלנו היה לו סאונד שהתאים למוסיקה, אם זה קולקטיב בסאונד יותר כבד או סטרינגס יותר מעודן, וכאן התאים סאונד ברור ומובן כי עברנו לנגן בכיוון כי שזה סאונד עמוס וכבד אז רצינו שזה יהיה ברור עד לרמה של שמיעת כל תו ותו, השקענו המון זמן באולפן כדי להגיע לרמת סאונד הזו ועבדנו עם ציודים מעולים כדי להגיע למטרה הזו הלהקה נבנית מאלבום לאלבום, אני וניר נקב שהיינו אחראים על הפקת האלבום למדנו במשך השנים איך ליצור דברים בצורה טכנית ולבנות את הסאונד על הצד הכי טוב.

אפרופו סאונד, אתה עדיין מפיק להקות מטאל ישראליות באולפן?

זאב: אני עוזר ללהקות, לאחרונה לא יצא לי להפיק להקות כי אני עסוק גם עם סאלם וגם עם המשפחה, פנו אלי מספר להקות אבל זה היה בתקופה לחוצה, אני בטוח שכשאתפנה אשמח מאד להפיק להקות מקומיות ולעזור להם.

אתם עומדים לנסוע להופיע בפסטיבל "הלפסט" עם מפלצות כמו סלייר, קורן , בלינד גארדיאן ועוד, יש פרפורים בבטן? איך המרגש?

זאב: אם לא יהיו פרפורים בבטן מה זה שווה! זה ריגוש גדול וכמובן כבוד להופיע עם להקות כאלו מול עשרות אלפי אנשים ומבחינתי להופיע עם להקה כמו סלייר זו סגירת מעגל, אני שומע אותם עוד מתקופת הדמואים שלהם, עוד לפני צאת האלבום הראשון כך שאחרי יותר מעשרים שנה אין ספק שזה ללא ספק מרגש.

מילות סיכום

זאב: אנחנו עובדים על הדיוידי השני שלנו, כמו כן אנחנו מתכוונים להמשיך ולעבוד על חומר חדש ולהוציא בשנה הבאה אלבום נוסף, יש לנו הצעות לטורים והופעות באירופה.

dark tranquillity

About Fiction & Interview

על קו הטלפון מרטין, גיטריסט הלהקה השבדית שמוציאה החודש אלבום שמחזיר עטרה ליושנה, Dark Tranquility חזרו לתת את מה שהם הכי טובים בו, הנה האיש והנה שיחה על הגלריה השבדית:

אני חייב לומר לך כבנאדם שמכיר את כל ההתפתחות שלכם ומלווה אתכם החל מקלטות הדמו בתחילת שנות התשעים ועד הלום שהייתי סקפטי לגבי האלבום החדש והצלחתם לגרום לי לאכול את הכובע, חזרתם לכיוון של The Mind's I ו The Gallery באלבום עדכני שמחזיר לכם את הצבע ללחיים בעיני ואני בטוח שבעיני הרבה מהקהל שלכם.

שני האלבומים שציינת נחשבים בעיני רבים לאלבומים הכי טובים שלנו, אנחנו להקה שתמיד מתפתחת ואין לנו אלבום שנשמע דומה למשנהו, מצד שני היה בשני האלבומים האלו משהו מיוחד, נשמה ועומק שבעיני הרבה אנשים נתפס כשיא היצירה שלנו, אני יכול להבין מאיפה זה בא למרות שאישית אני אוהב את כל האלבומים שלנו, ההחלטה ללכת בכיוון הזה באלבום החדש לא היתה מתוכננת, אנחנו ששה אנשים בלהקה, התחלנו לכתוב את החומר וזה הכיוון שיצא הכי טבעי, אנחנו לא להקה שמתכננת את האלבומים שלה, גם את Projector שהוא הכי שונה שלנו לא תכננו מראש, כך הרגשנו אז.

אתם נשמעים כאן מלאי אנרגיה, מלאי השראה, על השיר הראשון הרגשתי שהאלבום הזה הולך להיות אהוב עלי, מלא אנרגיה ששנים לא היתה לכם, זה אלבום שאתם מרגישים את רוח השינוי שבו? אתם מרגישים כמוני ששוב אתם זורחים במלוא העוצמה עם התקליט הזה?

כן, אני מאד אוהב את האלבום הזה ולדעתי הוא הכי טוב שהוצאנו בעשור האחרון, אנחנו כבר 17 שנים להקה וכמו לכל להקה יש עליות ומורדות אבל כאן מרגישים שנתנו את הנשמה במאתיים אחוז, עשינו הרבה שינויים לקראת האלבום הזה, מייקל נשמע כאן מעולה (סולן הלהקה י.ש.) והקלידים מתלבשים בול על הריפים, התקדמנו ובמקביל שימרנו את היין הטוב מהעבר, אני חושב ש Fiction הוא אלבום שנשמע רלוונטי ועדכני ל 2007 ובמקביל שומר על הקו שכל כך היה מזוהה אתנו בשנות התשעים.

מול הסאונד העשיר והמוסיקה המורכבת נתתם הפעם עטיפה מינימליסטית ופשוטה שממתגת את שם הלהקה, מה עומד מאחורי זה?

החלטה של ניקלאס (מתופף הלהקה ומעצב העטיפות שלה ושל להקות אחרות י.ש) לתת לאלבום עשיר ומורכב עטיפה מינימליסטית כדי להוציא החוצה את שם הלהקה ואת המוסיקה כדבר הכי חשוב, אנחנו מרגישים שבהרבה מובנים האלבום הזה הוא התחלה מחדש שיכולה לקחת אותנו הלאה, אנשים לא ציפו מאיתנו לאלבום כזה ואני שמח שאתה כבנאדם שמכיר אותנו מתחילת הדרך אהבת אותו כל כך, תמיד המוסיקה היתה הדבר הכי חשוב אצלינו, אנחנו לא להקה של פוזה או תדמית אלא להקה שעושה מוסיקה, אמנות בעיני.

הלכתם גם לסטודיו חדש ועזבתם את Fredman Studio שעבדתם בו המון, שינוי הסאונד בהחלט נשמע כאן והכל נשמע רענן הרבה יותר.

החלטנו שאנחנו רוצים משהו שונה וחדש, את האלבום הקלטנו בעצמינו ואת המיקסים עשה Tue Madsen שהפיק גם את The Haunted האחרון, אנחנו מאד מרוצים מהתוצאה.

אתה שותף להרגשה שלי ש Dark Tranquility מעולם לא קיבלו את הכבוד הראוי להם? כלומר כן, קהל המטאל מכבד ואוהב אתכם אבל אתם להקת ביניים מכובדת בזמן שלהקות כמו In Flames ולאחרונה Arch Enemy נמצאות בשלב הרבה יותר גבוה של הצלחה, כולכם התחלתם מאותה נקודה, זה מתסכל?

אני בהחלט מסכים אתך, מאד מזדהה עם מה שאתה אומר, יש לזה כמה סיבות, אולי אם היינו מנגנים מוסיקה פשוטה יותר עם ריפים יותר פופוליסטים היינו מוכרים פי שתיים אבל לא רצינו לשנות את המוסיקה שלנו ולדעתי יש במוסיקה שלנו בכל האלבומים משהו אקלקטי ואיכותי שלא תשמע כיום בהרבה להקות, המשהו הזה שיחק לטובתינו ושיחק גם לרעתינו כי אנחנו לא להקה מסחרית ולא להקה שמיישרת קו עם אופנה, אני חושב שהאלבום החדש שלנו ממחיש את זה מצויין, אנחנו לא חיים כלכלית מהלהקה, לכל אחד מאיתנו יש עבודה אחרת שממנה הוא מתפרנס.

אם יש צדק בעולם המוסיקה אז Fiction יגרום לכם לחיות מהלהקה ויעשה את מה ש Slaughter Of The Soul עשה ל At The Gates

..למרות שגם הם לא חיו מעולם מהלהקה, אני כן מרגיש שעם התקליט הזה אנחנו יכולים וצריכים לעשות צעד משמעותי מאד קדימה, אני מאד הייתי רוצה לראות את זה קורה, Death מלודי משבדיה איבד בשנים האחרונות את צורתו ואת הכיוון שלו ואני מאמין שהאלבום הזה נוגע בכל מי שאוהב את איך שזה צריך להשמע ומתגעגע לזה.

Behemoth

בני אדם... או בהמות...

כל מי שזכה לראות בהופעה את המפלצות מפולין יודע שלשאלה למעלה שתי התשובות נכונות.. בשנים האחרונות התבססה Behemoth בטופ של האקסטרים מטאל כשהיא עוקפת בקלות להקות ותיקות ממנה וממקמת את עצמה כאחת ממובילות הדור החדש של המטאל הקיצוני בעולם.

Behemoth מאוהבים בקהל הישראלי והקהל הישראלי מאוהב בהם, תפסנו את סולן הלהקה אדם דרסקי (Nergal) בטלפון יומיים אחרי ההופעה בישראל (השנייה שלהם והשלישית שלו) וממש לפני סיבוב של חודש ברוסיה...

נו.. איך היה הפעם בת"א?

מדהים, הרבה יותר טוב ממה שציפיתי וידעתי שיש לנו קהל אצלכם, הופענו בפסטיבל מטאליסט ב 2004 והיה מצויין, הופעתי עם Salem והיה מצויין ואני יודע ממך כבר שנים שאנחנו מאד פופולרים אצלכם, אבל מה שהיה בהופעה האחרונה שלנו עלה על כל ציפיותי, היה פשוט מדהים, הקהל שלכם בישראל פשוט מדהים, השתולל אתנו, שר את השירים, רקד, ראו שאנשים מאד נהנו, גם אנחנו נהננו בטירוף, גם מההופעה שהיתה אחת הטובות שלנו לטעמי וגם מהביקור בישראל, וכמובן לפגוש שוב את כל החברים שלי מישראל היה כייף אמיתי, מאד אוהב להגיע אליכם (אני יכול להעיד שכשהגעתי למועדון בשעות הצהריים המוקדמות מלווה באנשי הצוות שלי הבנאדם קפץ תוך שנייה ולאחר החיבוקים ההדדיים התפנה לדבר עם כל אחד ואחד מהצוות שהוא זכר אישית ולפרטים מביקורו הקודם, אמת לחלוטין י.ש)

יום לאחר ההופעה ראיתם את נצרת ואת הר מגידו, פעם קודמת שהייתם פה ביקרתם בירושלים, איך החוויות שלך מהמקומות האלו?

ישי אני חייב להגיד לך, המקומות האלו עושים לי משהו עמוק בפנים, מאד הושפענו מהביקור בירושלים ובאלבום Demigod יש שיר שמספר על החוויות שלנו משם, הפעם רציתי לראות את נצרת ויותר מזה רציתי לראות את הר מגידו, המקום הנקרא ארמגדון, מכאן שמו, מאד רציתי להגיע לשם, קראתי הרבה על ההסטוריה של האזור, באלבום החדש שוב יש שיר על המקום ועוד קשר ישראלי מובהק, כשאני שר על ארמגדון באלבום החדש תבין את כוונתי, אני עוד לא קולט שהייתי במקום הזה.

כל אלבום שלכם בעיני הוא צעד קדימה, זה מה שכל כך יפה אצלכם, Satanica היה קפיצה מ Grom, אחר כך בא Thelema 6 והפך אתכם לדבר הכי חם באותה שנה, Zos Kia Cultus לקח את העניין עוד יותר קדימה וגבוה ו Demigod בכלל גרם לאנשים להזיל ריר אם כי היה אלבום כבד ולא קל לעיכול בהשוואה לקודמיו, עכשיו יש לכם אלבום חדש בשם Apostasy והחגיגה ממשיכה למקומות חדשים, מה יש לך לספר על האלבום הזה?

The Apostasy מבחינתי זה עוד צעד קדימה בהתקדמות שלנו כלהקה, ככותבים ומוסיקאים, האלבום יותר מסודר מבחינת בניית השירים מ Demigod שהיה מאד כאוטי וכבד עם הרבה אפקטים על השירה, כאן הכל יותר לפרצוף, אין אפקטים על השירה או הקלטה של שירה בתוך שירה, החומר החדש הרבה יותר מרושע, הרבה יותר בועט וממוקד, ניסינו להעביר את התחושה הזו גם מהעטיפה, יצאה עטיפה מפחידה לאלבום, ציור מפחיד, מאד משקף את הכיוון של האלבום, אני מאמין שאנחנו מנגנים טוב יותר אם כי מה שמעניין אותי זה לא להשוויץ בנגינה אלא לכתוב שירים טובים, לקח לנו שנתיים לכתוב את האלבום ואני מאד מאמין בו, אנחנו להקה שעובדת קשה, אל תשכח שאנחנו מופיעים בערך 150 הופעות בשנה וזה המון.

ואיך אתה מרגיש עם הכיוון ש The Apostasy לוקח? אני זוכר שסיפרת לי שבתקופת Zos Kia Cultus היית מאד עייף וכבוי ולאחר מכן Demigod נתן לך הרבה כח ואנרגיות חדשות, מה הפעם המרגש?

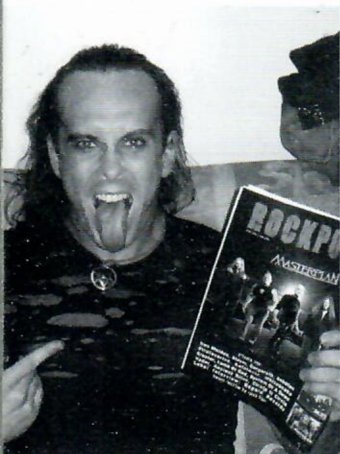
טוב מאד, עליתי על הקו הנכון לי מבחינה אישית ואני מאמין שאני מצליח להגשים את עצמי במקסימום שאני יכול, יצא לנו אלבום שאני מאד גאה בו, מאד מאושר אתו, אתה תאהב אותו, יש לו סאונד מיוחד, החומר חזק עם הרבה כח וכריזמה, אני בטוח שתתחבר אליו.

הוצאתם לפני שנה את Demonica, קופסא שהיא מארז מהודר של שני דיסקים של החומר הראשוני שלכם עם ספר מהודר של 60 עמודים בו כותבים מנהל חברת פגאן רקורדס שם הוחתמתם בגיל 14 (!!!) וכל מי שהיה מקורב ללהקה וכמובן אתה עצמך משתף אותנו בכניסה הזו לעולם מוסיקת האנדרגראונד של שנות התשעים המוקדמות.

רצינו לתת למי שמכיר רק את החומר האחרון שלנו הזדמנות לצלול אתנו למסע בזמן לימים הראשונים שלנו עם כל קסם הנעורים שבהם, עם כל התמימות והנאיביות של להקה חדשה שיוצאת לאוויר העולם, עשינו משהו מאד מיוחד: 2 דיסקים, ספר מהודר, תמונות וסיפורים מעניינים וכמובן השירים מאז, אני מאד אוהב את המוצר הזה. כמובן שזה הסאונד של פעם, ההפקה של פעם אבל זו טעימה מההתחלה שלנו ומבחינתי זה מדהים שזכינו להוציא כזה מוצר עבור הקהל שלנו.

Nergal מה יש לך לומר לקהל בישראל שכל כך אוהב אתכם ותומך בכם כל השנים?

אני מאד מודה לקהל שלכם ומעריך את האהדה אלינו אצלכם, אני מבטיח שאנחנו נחזור להופיע אצלכם שוב. יש לכם קהל ענק !!

EUROPE

Will things ever be the same again? Joey Tempest Interview

לראיין את סולן הרוק האגדי של האייטיז והאיש שכתב את ה-להיט שכבש את העולם באמצע שנות השמונים היה עבורי משהו מיוחד, 22 שנה אחרי ש The Final Countdown שלט בישראל וקרע את המצעדים ושערי העיתונים מצלצל אלי ערב אחד בחור סימפטי מלונדון: "היי, זה ג'ואי" וההסטוריה חוזרת..

זה הראיון הראשון שלך לכלי תקשורת בישראל, אבסורד שזה קורה אחרי 27 שנות קריירה ולהיט שכבש את ישראל לכמה שנים טובות, אתה יודע פחות או יותר מה היה גודל ההצלחה שלכם בישראל ב 88-86?

לא, אני משער שהיתה הצלחה אבל אין לי מושג עד כמה, אתה יכול לספר לי? חווית את זה בזמן אמת?

כן, Final Countdown היה השיר הכי מושמע ו"שיר השנה" בשני תחנות הרדיו גלי צה"ל ורשת ג, שלטתם בראשי המצעדים שבועות ארוכים בלי מתחרים, עשיתם יותר רעש ממייקל ג'קסון ו U2 גם יחד, פוסטרים שלכם ובעיקר שלך הופיעו אינספור פעמים בכל עיתוני הנוער, יחד עם זאת, אף אחד לא הכיר את החומר המוקדם שלכם, האלבום עצמו הגיע כאן לתקליט זהב.

זה די גדול... לא ציפיתי לשמוע שהיינו כ"כ מצליחים בישראל, מה שכן, מוזר שלא הכירו את האלבום הקודם שלנו Wings Of Tomorrow מ 1984 ואת האלבום הראשון מ 1983.

עוד יותר מוזר זה שההסטוריה נעלמה כמו שבאה והאלבום הרביעי שלכם Out Of This World לא הגיע כאן לתודעה, למרות שלטעמי הוא הרבה יותר טוב מ Countdown, שלא לדבר בכלל שאת Prisoners In Paradise מ 1994 רק אני ועוד כמה שרופים הכירו.

מדובר בשני אלבומים שבעיני לא פחות טובים מ Countdown, הם התפתחות שלנו ויחד עם זאת עמידה בסטייל שלנו ושמירה על השורשים.

אם אתה שואל אותי אז הקהל הישראלי שאיבד אתכם אחרי Countdown נהג באופנתיות שהיתה מאד פופולרית בשנות השמונים, הקהל הזה פשוט הפסיד הכרות עם Out Of This World שלדעתי הוא ה-אלבום שלכם.

אנחנו מנסים לעשות מהאלבום הזה כמה שיותר שירים בהופעות שלנו וזה עובד, הקהל מאד אוהב את האלבום הזה, אנחנו הרבה יותר מלהקה של שיר אחד או שניים, לכן לכשהחלטנו להתאחד שוב בקיץ 2000 החלטנו שנעשה את זה כמו להקה חדשה ונבנה את עצמינו מחדש.

מה היה בקיץ 2000?

חגיגות המילניום בשבדיה, קיבלנו הצעה להופיע מול בערך רבע מיליון אנשים איך שהשעון מתחלף, וכיוונו את ההופעה ככה ש 5 דקות לפני החלפת המילניום השיר שהתחלנו לנגן היה The Final Countdown - גם הקהל וגם אנחנו היינו בטירוף מוחלט, זה היה לחזור לאחור ובד בבד לרוץ לעתיד.

ואז קיבלתם החלטה להמשיך כלהקה לכל דבר?

החלטנו שאם ממשיכים אז לא בנוסחה של "בוא נעשה סיבוב הופעות של כל הלהיטים" או "בא נוציא תקליט שישמע כמו איך שניגנו לפני 20 שנה" אלא רצינו לקחת את הלהקה בידיים וליצור חומר חדש לחלוטין, סאונד חדש, כתיבה חדשה, הכל חדש, לא למחזר את עצמינו עד מוות אלא להראות שיש לנו הרבה מאד מה להגיד ושיש סיבה לאיחוד הזה והסיבה היא לא כסף אלא יצירה.

המשך בעמ' 37

CROSSFIRE
R U READY 4 SOME
DIRTY GAMES?
CROSSFIRE
DIRTY GAMES
The debut album is
OUT NOW
www.crossfire.co.il

MANOWAR

GODS OF WAR

אחת הלהקות המרתקות שקיימת בשוק המטאל היא Manowar להקה שקצב הוצאת האלבומים שלה גובל בקצב החלפת דור המאזינים שלה, אך דבר אחד שלא מתחלף, הוא המוזיקה שלה. האלבום החדש Gods Of War - הוא עוד פרק לחיים בלתי פוסקים של הלהקה הכי ראוותנית, הכי חיה והכי פועלת שקיימת בשוק המטאל. ואת האמת הכי מפתיעה שקיימת בגבולת הייחודיות.

בסיסט הלהקה, ג'ואי דמאיו, שמלחין וכותב את רוב השירים, עשה מעשה נועז טרם הוצאת האלבום, ולאחר שהתעייף ממעברים בין חברות התקליטים השונות, הקים חברת תקליטים עצמאית בשם Magic Circle Music שמהווה לא רק את חברת ההפקה, אלא גם כח משפטי, כח משרדי וכח ניהולי מאוד מרשים. דמאיו ריכז הכל תחת חרבו ופיקוחו, צעד שקרה בעבר גם בלהקות אחרות שבעקבות כך נעלמו מהעולם, אולם השונה כאן הוא שחברנו עשה כל כך הרבה רעש מהחברה הזו, שלא רק שהם קיבלו הפצה בלעדית בעולם על-ידי SPV הגרמנים, אלא גם שעוד להקות חתמו בחברה החדשה, אחת מהן הינה להקת Rhapsody שעוד נדון גם בה בהמשך.

לאלבום החדש לא יכלתי להתחיל להאזין בלי לפתוח את הספר המצורף לו. בשלושת הדפים הראשונים קראתי את נפלאות האלבום החדש, את הקונספט שכבר נחרש בעבר, סיפור Valhalla ו-Odin המופלא, סיפור שכל ילד צבוע פנים בלהקה נורבגית שר עליו, סיפור שגם קייט בוש האגדית כבר הספיקה לספר, והנה ,בצעד נועז גם Manowar החליטו ליצור אלבום קונספט על אותו אל מלחמה נורדי שכנראה מתהפך לו אי שם למעלה ומתחיל לפהק בכל פעם שמישהו מזכיר את שמו.

עם הלחיצה המיוחלת על הכפתור שמתחיל לנגן את האלבום, החלו תרועות המלחמה של הלהקה להודיע על ביאת צרור גיטרות ותופים רועמים. אך היכן? עוד שיר עם דקלום ושירה עדינה מקולו המדהים של אריק אדמס, ואז בקול רעם החל השיר King Of Kings. כאן מצטרפת החבורה בצלילם המוכר, שיר מלחמה בעל צלילים חזקים, המנון קיטש כמו שצריך Manowar, במיטבם, ואין ספק שהם חיים ובועטים כבעבר. בכל שיר המנון חזק, רעמים וברקים ביחד עם קולו הגבוה של אריק, סולואים מדהימים ותופים מהירים, אי אפשר להפסיק את השמיעה.

האלבום מכיל בתוכו שוב שירים שקטים שגורמים ליד לקבץ שריר ולהצטרף בשירה. השיר Blood Brothers למשל, שיר מדהים ומרגש, וגם השיר שמסיים את האלבום Hymn to the immortal Warrior מצטרף לשירי הבלדות המוצלחים ביותר שלהם. כן, כמו שאמרו בעבר, הם כאן להשאר לנצח. אבל דבר אחד נוסף ללהקה. המון סימפוניות, זמרי רקע, וקטעי אינסטרומנטל שמרקיעים שמיים. דבר שהיה רגיל בלהקה כפתיח לאלבום, פה קיבל משמעות אחרת. האם הלהקה שהשפיעה רבות על כל להקת מטאל הושפעה? האם העובדה שבסיבוב ההופעות האחרון שלהם עם Rhapsody הם האזינו, הרימו גבה וחשבו ...אולי גם אנחנו ננסה?

כן, ישנו שינויי. האלבום מכיל יותר מ-5 קטעי מעבר של מקהלה, תזמורות ודומים, האלבום הפך לסיפור אחד מלכד חרוש, הלהקה משתנה ומתאימה את עצמה לדור הנוכחי שאוהב לקרוא סיפורים, הלהקה הופכת לדרישת הקהל? אותה להקה שאמרה שהיא לא שמה פס על העולם ולעולם לא תשנה עצמה עבור אף אחד?

לסיום Manowar, חזרו באלבום איכותי, שונה ומלא הפתעות. אלבום ששוב מצהיר שהם הלהקה הגדולה ביותר לדבריהם. נכון שהם הוסיפו לשורותיהם מספר שינויים אך בהאזנה שלמה כל אלו מאחדים אלבום מאוד מיוחד וחדיש, אלבום שישלוט בכל מאזין ויקח אותו למקומות בהם ביקרו הלהקה כשכתבו אותו.

שיר מומלץ מתוך האלבום הוא שיר הנושא Gods Of War, שיר מדהים ומיוחד שאף פעם לא נעשה על-ידי הלהקה, בו מנצל אריק כל יכולות קולו. ברגע ששמעתי את השיר הזה רציתי לעלות על ההארלי שלי ולתפוס בלונדינית על המושב האחורי ולחרוש את הארץ עם חרבי המושטת. רק חבל שההארלי שלי הוא בגודל כף ידי, והבלונדינית היחידה שאצליח לאסוף בסביבה שומעת שירים מזרחיים. Manowar הם כאן, וכאן ישארו!!!

נכתב ע"י: **עידן אוסרוביץ**

FEAR OF THE DARK

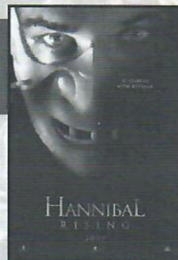
קולנוע מסוג אחר...

בשנים האחרונות חלה עלייה משמעותית בכמות ואיכות ז'אנר סרטי האימה.
ומכיוון שאני ג'אנקית סרטים בכלל וסרטי אימה במיוחד - הגיע העת למדור חדש!
כדי לעשות קצת סדר בדברים (כל-כך הרבה סרטים, כל-כך מעט זמן...) החלטתי לחלק את המדור לשלושה חלקים והפעם המלצות: להזמין, ללכת לראות ולשים עין ולחכות, יאללה בואו נתחיל!

להזמין:
The Darkroom

ללא ספק אחד הסרטים הטובים ביותר שראיתי בשנים האחרונות! מייקל הרסט (בימוי ותסריט) פורש לפנינו סיפור נוגע ללב מצד אחד ומצמרר מצד שני על סטנלי, נער ממשפחה לא מתפקדת, אמא אלכוהוליסטית (לוסי לולס - "זינה הנסיכה הלוחמת" זוכרים? עושה עבודה נפלאה ומפתיעה כאחד) ואבא חורג עם סודות אפלים המנהל מערכת יחסים של אהבה/שנאה עם אשתו ובנו החורג.
עולמו של סטנלי מתערער כשהוא מתידד עם הומלס סובל מאובדן זיכרון שברח ממוסד פסיכיאטרי ויחד הם מגלים מה מסתתר בתוך חדר החושך של האב, מה שרק מסבך ומפתל יותר את העלילה.יחד איתם אנחנו נסחפים לתוך מערבולת של ארועים שכאילו אינם רצופי היגיון עם הסיום המפתיע.
חברת ההפקות"Starz" שוב משחקת אותה בענק (הביאה לנו גם את סדרת המופת "Masters Of Horror" עליה נדבר בפעם הבאה)
המלצתי: ניתן להזמין ב-www.amazon.com

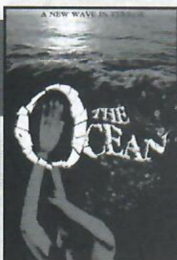

ללכת לראות:
Hannibal - Rising

אחרי שפגשנו אותו ב"שתיקת הכבשים", נגעלנו ממנו ב"חניבעל" ופחדנו ממנו ב"דרקון אדום" חניבעל לקטר מכה בפעם הרביעית!
אין ספק שמדובר באחת הדמויות המוכרות ביותר בעולמנו (עולם חובבי האימה זאת אומרת) ולדעתי גם המרתקת ביותר בז'אנר. הפעם מסופר לנו מה שבעצם כולנו רצינו לדעת - איך הוא הפך להיות מה שהוא היום? תסכימו איתי (או שלא) שאף אחד לא נולד רוצח, אלא נהפך לאחד.

גם מי שלא ראה את שלושת הסרטים הראשונים (יש מישהו?) ייהנה בסרט הזה - וילך להשכיר את השאר... מזמן לא נראה סרט אימה כה ריאלסטי עם תרחיש שמאפשר הזדהות והבנה של הדמות הראשית גם אם אין הסכמה עם מעשיו.

מסע דרך ילדותו ושנות נעוריו של חניבעל בזמן מלחמת העולם השנייה שמחליק אותנו כרונולוגית אל תוך"דרקון אדום"ועושה חשק לצפות בשלושתם שוב כדי לראות את ההתפתחות של הדמות,עכשיו כשאנחנו יודעים איך זה התחיל.
פיטר וובר ביים,תומס הארינג כתב את התסריט (ואת הספרים המקוריים עליהם מבוססים כל ארבעת הסרטים).
מי שמחפש סרט אימה חזק, פסיכולוגי, חודר ומעורר מחשבה (וצמרמורות) - זה הסרט בשבילו!
המלצתי: (מה לעשות?אין אנתוני הופקינס-אין חמש נקודות).
משחק עכשיו בבתי הקולנוע ברחבי הארץ.

לשים עין ולחכות:
The Ocean

אחד הכוכבים העולים של עולם האימה:דנטה תומסלי- במאי ותסריטאי מחונן ומקורי עובד בימים אלו על סרטו הרביעי שנמצא בשלבי הפקה מתקדמים.
תומאסלי מתמחה בסב-ז'אנר של אימה המתמקד בעיקר בדת ועל-טבעי וסרטיו נראים כחיזיון-לא נותר אלא לתת לו לסחוף אותנו אל עולמו הויזואלי.
פגשנו אותו לראשונה בשנת'99 כשיצא סרטו הראשון:"Desecration" ושוב ב-'02 עם"Horror" וב-'05 עם"Satan's Playground".הפעם הוא טווה עלילה שבמרכזה עיירת חוף קטנה המעורערת באופן מסתורי על ידי התפרצויות מהאוקינוס.
להצצה מוקדמת ומבט פנימה www.myspace.com/theoceanmovie

להשכיר בכיף:

"The House On Haunted Hill" - בשביל ההומור
"The Exorcist" - בשביל הגירסה המחודשת
"28 Days Later" - בשביל הרעיון והביצוע
"House Of 1,000 Corpses" - בשביל רוב זומבי (בימוי) ושרי מון
"The Devil's Regects" - בשביל שרי מון...

טענות, מענות, שאלות, המלצות ומתכונים:
the_horrorjunkie@yahoo.com

מאת: **שני שוורץ**

David Vincent back in the front

לפני 3 שנים ריאיינתי את דיוויד וינסנט, סולן האקסטרים מטאל הכריזמטי ביותר לדעתי, באותו ראיון שביטא כמעט 4 שעות של שיחת טלפון התוודה האיש על חייו, פחדיו, וטען כי לא יחזור לעולם לקדמת הבמה ב Morbid Angel, ובכן.., שנת 2007 והאיש עומד שוב בחזית הלהקה האגדית, מופתעים אך סקרנים הרמנו טלפון לאיש עם הקול הכי עמוק בעולם לשיחה קולחת של עוד כמה שעות..,

שלום שלום בנאדם.., בוא נתקיף ישר בשאלת מיליון הדולר: מה גרם לך לחזור ללהקה שהצהרת שלא תשוב אליה?

נכון לאותו זמן של הראיון הייתי בתקופה מאד גרועה עם עצמי, הרבה בעיות אישיות והרבה תסבוכים שלי עם עצמי, לא אהבתי את מה שנהיה ממני ואת מה שנוצר ממני, הייתי בתראפיה קבועה עם עצמי והחומרים של ההרכב נשמעו לי רחוקים ממה שאני מרגיש כלפי עצמי דאז.

לא רציתי לשקר לקהל ולא לזייף, אז החלטתי שאני מסיים את אותו סיבוב הופעות ספציפי ועוזב את הלהקה.

לפני שנה וחצי קיבלה הלהקה הזדמנות להופיע הופעה גדולה בברזיל אצל מפיק שבעבר מאד קידם ועזר לנו ועכשיו הגיע לסף פשיטת רגל וכמעט נאלץ למכור את הרכוש שלו ולרדת לרחוב, הסכמנו להופיע בחינם כמה הופעות שם, בלי כסף, רק כדי שהבחור שעזר לנו כל כך הרבה, יסתדר בחזרה בחיים ויעלה על השביל הנכון.

סטיב טאקר סולן הלהקה דאז לא רצה לטוס לשם להופיע, ההנהלה ושר חברי הלהקה לא רצו לוותר על ההזדמנות לעזור לאמרגן הברזיאלי וצלצלו אלי, שאלו אותי אם אני זוכר את את אותו אמרגן, וסיפרו לי את הסיפור. עניתי שלמענו אני מוכן לעזור להם ולנסוע לעשות את ההופעות האלו אתם כסולן. תוך כדי ההופעות נוצרה שוב קומוניקציה בין חברי הלהקה ובעיקר ביני ובין טרי אזאגטוט (גיטריסט ומקים הלהקה) והרגשנו שהדבר הנכון הוא להמשיך ביחד, מהתגובות עד כה אני מרגיש שגם הקהל שלנו מאד חיכה לזה.

ללא ספק, זה אחד הדברים הכי טובים שקראו למטאל השנה בעיני, תגיד, טרי ידוע כאגו מניאק לא קטן, גיטריסט גאון אבל קונטרול פריק בכל רמה, איך זה מסתדר כעת ביניכם?

אנחנו באותה הפרייה שהיתה בינינו בשנות התשעים, אחד הדברים שהתעקשתי עליהם הוא שאם אני חוזר להרכב אז זה עד הסוף ולא בתור "הבחור שהיה וחזר כעת בתור ששן" אלא להחזיר את הלהקה למה שהיא היתה ולתת מאה אחוז מעצמי בכל מובן, מעורבות בחומר, הקרבה והתמדה וכיוצא בזה, השוק כיום דורש הרבה יותר מהאומן וMorbid Angel כלהקה דורשת הרבה יותר מחבריה.

הייתי מאד מתאכזב לראות סולן ברמה שלך עם היכולות שלך נכנס בתור ששן ואני שמח לראות שהלכת עם זה עד הסוף ואשקר אם אגיד שאני לא מת מסקרנות לשמוע את החומר החדש מהאלבום ששמו בטח יתחיל באות I לא?

אתה חושב שאנחנו צריכים להמשיך את המסורת הזו? מה דעתך? מצד אחד זה משהו שהקהל מצפה לו ומצד שני עוד לא ממש חשבנו על זה, נראה, בינתיים האולפן מתוכנן לספטמבר ואנחנו נקליט כנראה אצל אריק רוטן שהיה גם גיטריסט שלנו והיום הוא מהנדס האימה של Hate Eternal, הוא מקצוען אמיתי ואני מת עליו, עשה תקליטים מדהימים ללהקות אחרות, האלבום הזה הוא התחלה מחדש ללהקה ואנחנו חייבים מישהו שיודע בול איך אנחנו צריכים להשמע, ואריק הוא בהחלט אדם כזה.

למה אתה מתכוון? ומה דעתך בנושא האינטרנט כצרכן מוסיקה?

הנה העניין, נניח שהלהקה שאתה הכי אוהב היא Slayer ויום אחד אתה קורא שהם החליטו להפסיק להוציא אלבומים חדשים ולהפסיק לפעול כי זה פשוט לא רווחי ולא כלכלי יותר, כי הם לא מצליחים לחיות מהמוסיקה שלהם ונאלצים לקחת עבודה נוספת כדי לממן את חייהם, איך תרגיש? כשאתה מוריד אלבום שאהבת מהרשת במקום לקנות אותו אתה מקרב את האמן ל Day Job שבטווח הארוך הורס לו את הקריירה, עזוב נניח את חברות התקליטים, הלהקות לא רואות כסף ותמורה להקרבה שלהם, הם לא יכולות להחזיק את עצמן כלכלית, ממתנות פעילות ואז מתפרקות, נניח שלא אכפת לך לגנוב ואתה יודע שזו גניבה, אבל לבוא ולהפוך את זה לשיטה זה רע, הרסני והורג את המוסיקה.

אני קונה המון דיסקים ותקליטים, יש לי כמה אלפים בבית, כולם מקוריים, אני כן מוריד מהרשת כמה שירים של אמן או להקה שמעניינת אותי, אם זה לא מוצא חן בעיני אני מוחק את זה, ואם זה מוצא חן בעיני אני אשלם את העשר-חמש עשרה דולר כדי לקנות את זה ולתמוך בלהקה, אני מבין שלא תמיד יש כסף לקנות הכל, אז תקנו רק מה שאתם באמת אוהבים אבל אל תפסיקו לרכוש מוסיקה ! לא כל דיסק עולה יקר, יש לא מעט דיסקים טובים במחירים זולים שמתאימים לכל אחד, ולכל בנאדם בגיל 18 יש לפחות את ה 20-30 דולר בחודש מינימום שעם זה אפשר לקנות בממוצע שניים-שלוש דיסקים, זו שאלה של סדרי עדיפויות, אם הבנאדם מוציא על בילויים ובגדים סכום גדול פי 10 אז הוא יכול גם להרשות לעצמו להעריך את המוסיקה שהוא שומע, אנחנו לא מדברים פה על סכום יקר, זה 2 ארוחות במקדונלדס, אני כדמות מוכרת במטאל פונה לכל מי שרוצה לשמוע ולתת כתף ותמיכה בדעה שלי בנושא הזה לעזור לנו להמשיך לעשות מוסיקה ולרכוש מוסיקה מקורית.

המשך בעמ' 37

STRATOVARIUS

טימו טולקי - חלק שני (המשך ממגזין קודם) - To Hell And Back

1) קח אותי לאותם ימים מטורפים של חורף 2004
הייתי רדוף פחדים, היינו בהפסקה מסיבוב ההופעות לתקליט שאמור היה להיות החשוב ביותר שלנו, המתח ביני לבין Kotipelto היה עצום, לא שוחחנו על הבעיות שלנו, כל אחד מאיתנו ברח לשתייה, קיבלנו 3 מיליון יורו לחשבון הבנק ואותי עניינו הפחדים שלי, הייתי רדוף סיוטים, לילה אחד קמתי, נתון להתקף פסיכוטי, פצעתי את עצמי בדם והעלתי תמונה לאתר הרשמי של Stratovarius, כש Kotipelto (סולן ההרכב) העיר לי על זה אמרתי לו שיילך לעזזל והעפתי אותו ואת Jorg מההרכב בשנייה בחזרה שלנו תוך כדי מלחמת אגרופים בינינו ואני האדם הכי לא אלים בעולם, זו היתה התגרה היחידה בחיי, לילה לאחר מכן קמתי מבועת רדוף חלומות זוועה על היטלר, שוב העלתי פוסט באתר הרשמי, "האלבום הבא שלנו יהיה על היטלר שנגלה אלי בחלום ואמר לי שהוא זיין את העולם בתחת" הייתי מבועת, הפאשיזם העולמי הפחיד אותי, אבי המנוח הפחיד אותי, ההצלחה הפחידה אותי, ואני הפחדתי את עצמי, העלתי הודעה שללהקה תהיה בקרוב זמרת, כולם חשבו על משהו סטייל Nightwish וחברת התקליטים גיבתה אותי עד הרגע שהעלתי לאתר תמונה של הזמרת החדשה העתידה לשיר כשהיא מגואלת בדם ומחזיקה לב מדמם ביד, זה היה רעיון מטורף שהסיט את כל מעריצי הלהקה נגדי, הפורום שלנו רעד מהודעות שטנה עלי על זה שאני הורג את הלהקה, כולנו דיברנו דרך עורכי דין, החברה רצתה לתבוע אותנו ולהחזיר לעצמה את הכסף, האתר שלנו שביום רגיל מאכלס עשרת אלפים מבקרים, חטף התקפה של חצי מיליון מבקרים ביום, הסרבר וספק האינטרנט שלנו קרסו, קיבלתי איומים בטלפון, מכתבים עם כדורי רובה הביתה ממעריצים, הייתי מתעורר בבכי כל כמה שעות, מסומם מתרופות הרגעה, עונה לאנשים בפורום באתר שלנו כמו ילד בן 15, משחרר כל כמה שעות הצהרה בנוסח "האלבום הבא של Stratovarius יהיה זה שיגרום לכם להרוג אותי אם אני לא אהרוג את עצמי קודם", המעריצים נחלקו לשניים, אלו שתמכו בי ואלו ששנאו אותי על כל זה, במקביל כמה שזה נראה מטורף, היו לנו התחייבויות לנגן 7 הופעות בהרכב המקורי שלא יכלנו לבטל, כל אחד מאיתנו הגיע למקום ברכב אחר, עם חברים שלו, היינו 2 חדרי הלבשה נפרדים, ההרכב נחלק לשני מחנות, הקהל גם, זה היה מסע הלוייה של Stratovarius ואז בספרד זה קרה...

2) תרחיב
היינו יום אחרי הופעה בפסטיבל שלא יכלנו לבטל, אני והקלידן Jens שאתו מעולם לא היה משבר יצאנו לטייל ברחוב מעט, שמעתי מישהו קורא בשמי, הוא לבש חולצה שלנו, הסתובבתי והרגשתי דקירה וכאב עצום, הבחור שלף סכין ודקר אותי בכתף, לפני שנפלתי הוא שלף אגרופן והנחית לי מכה אדירה בעין וברח אל תוך ההמון, Jens לקח אותי לבית החולים, הייתי שם יומיים, התמוטטתי סופית, אבא שלי בא אלי בסיוטים, ידעתי שהבחור הזה היה בהופעה יום קודם, רק רציתי הביתה, זה היה נורא (בקול רועד י.ש) זה היה הקש ששבר אותי, החלטתי שזהו, אני עם מוסיקה ועם החיים האלו גמרתי.

3) כל אותה תקופה ממש חששתי לחייך טימו, הייתי נכנס מדי יום 5 פעמים לאתר שלכם כדי לראות מה מתחדש, אני מכיר אותך הרי לא מאתמול וחששתי שהפעם לא תעמוד חזק מול כדור השלג המטורף הזה שהלך והתעצם.
לא רק אתה חששת לחיי, כל משפחתי והמעגל הקרוב אלי חשש, הייתי מאד קרוב לוותר על הכל, יש לי מאניה דיפרסיה שללא טיפול יכולה לגרום לי ללא מעט מצבים כאלו, חזרתי לפינלנד ואשפזתי את עצמי בבית חולים פסיכיאטרי לחמישה ימים בעצת הרופאים, לא היה ברור מה יהיה הסוף של הריקוד המטורף הזה.

4) ומה קרה?
הגעתי הביתה, בלי להקה, עם חוזה הרוס של 3 מיליון יורו, עם הרס עצמי בממדים של הר, הייתי שוכב במיטה חודשים ובוכה, לא מנגן, לא בקשר עם אנשים, פשוט חושב, בוכה ומבודד.

5) איך המשפחה שלך, אשתך ובתך הגיבו?
היה להם קשה מאד לראות אותי כך, זה התפרץ אצלי בצורה שהם מעולם לא ציפו, זו היתה תוצאה של 10 שנים של הזנחה לבעיות שלי, רק אז הבנתי שהכל מתחיל בהתאבדותו של אבי, רק אז כשרציתי לסיים את חיי ולהפסיק את הסבל שלי הבנתי שאני משחזר את מעשיו של אבי, שאני הולך לגמור כמוהו ולהרוס את חיי בתי ומשפחתי ויש אנשים שאוהבים אותי ויש מעריצים של Stratovarius שכן אוהבים אותי.

Like a Phoenix I Rise

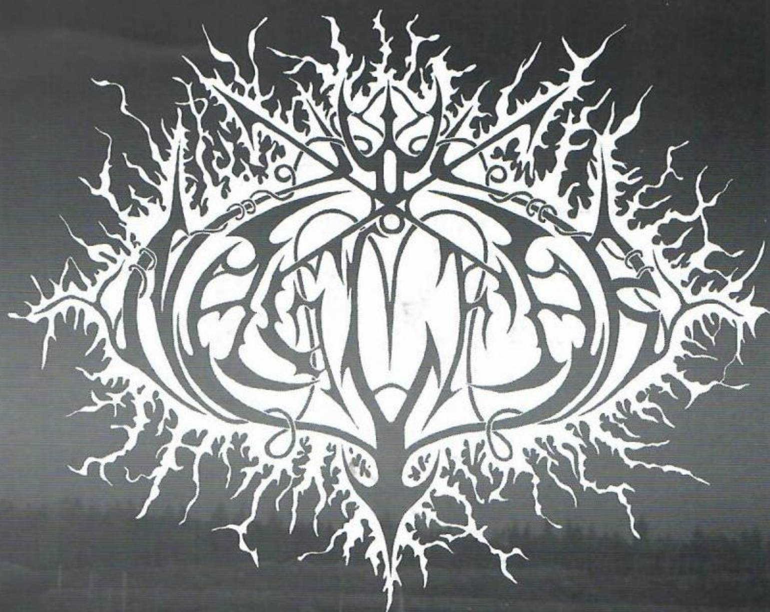
6) וכשאותה הבנה חלחלה בך, מה נוצר מכך?
התחלתי שוב טיפול חדש ועמוק שכלל חזרה לילדות שלי על מנת לנקז את המוגלה שהצטברה שנים בלב, הרמתי טלפון ל Kotipelto, פחדתי, הרגשתי שאני צריך להסביר הכל, ביקשתי סליחה אם פגעתי בו וביקשתי להפגש אתו, הוא הזמין אותי אליו, הלכנו לשוחח והיתה לנו שיחה שלא אשכח כל חיי, דיברנו 10 שעות רצוף על הכל, בכינו, פגענו, הכל נפתח, כל מה ששנים הצטבר יצא החוצה והחלטנו להבריא את ההרכב מחדש ולהקים את הנפש הפצועה והחיה הפצועה שהפכה הלהקה שלנו.

7) חצי שנה לאחר מכן יצאה לאוויר העולם התוצאה שבעיני מהווה לידה מחדש שלכם, אלבום מודרני, טעון רגשית כמו פצצה, מלא בשירים אישיים, התמודדות עם פחדים, כח נפשי אדיר וסאונד והפקה מעולים, כבדים ונוקבים, אלבום שנושא את שם הלהקה, זה ה"אלבום השחור" שלכם, הוא ריגש, הוא היה בדיוק מה שרציתי לשמוע והוא נפל עלי בשנה של תהפוכות בחיי האישיים ושוב הוא היה שם כמו חבר קרוב, כמו אח גדול.

האלבום Stratovarius הוא הכי כבד שלנו, הכי אישי שיצרתי והכי כועס, הוצאתי החוצה את כל מה שהיה בשלוש השנים האלו, אין פלא שהוא מתחיל במשפט This Year Has Been A Nightmare

המשך בעמ' 37

INTO THE BLACK

Naglfar הם ללא ספק אחת מלהקות הקאלט של המטאל הקיצוני, החבורה השבדית הזו זוכה לכבוד מאז אלבום הבכורה ב 1995 למרות שלא התאימה עצמה לאופנות ולמרות שהם מוציאים אלבום מתי שבא להם ויכולים להעלם לכמה שנים רק כדי לחזור ולתת לנו בראש מנה גדושה של אנרגיה, הנה על קו הטלפון גיטריסט הלהקה אנדראס לראיון וסיפורי אימה מהצד האפל... בררר...

Harvest הוא האלבום החמישי שלכם ואתם אחת הלהקות היחידות בשבדיה שלא נטשו את הסגנון שלהם, הפכם לדוגמא שאפשר לתת בראש ולחיות בגיל מבוגר וכל אלבום שלכם נשמע שונה מהאחר למרות שכולם תחת ההגדרה "אקסטרים מטאל", אתה רואה אתכם מצרפים השפעות חדשות ומודרניות למוסיקה שלכם?

אנחנו מושפעים ממה שקורה מסביבנו, עם השנים נכנסים עוד טעמים ועוד השפעות אבל מצד שני תמיד נשמענו כמו עצמנו והאלמנט הזה בהחלט יישאר.

Pariah היה אלבום יותר מלודי וכעת אתם שוב חוזרים לקו היותר כבד שלכם, יש סיבה לתהליכים האלו?

אני לא יודע אם בהכרח הוא היה יותר מלודי עד כדי כך, נכון שהוא רך יותר אבל יש בו כמה שירים כבדים ביותר, כך שאני לא חושב שהוא ממש יותר מלודי. הפעם הלכנו לכיוון הזה כי השינוי העיקרי הוא במפיק, קיבלנו הרבה המלצות עליו אבל המילה וההחלטה היא שלנו, ולכן שילבנו את החופש שלנו עם המוטיבציה שלו ולדעתי יצא מצויין, אני מאד גאה בתוצאה ובכל הצוות שהקליט.

אנדראס, יש לך בן בגיל 9, אתה האב היחידי בלהקה, איך זה משפיע על היצירה שלכם?

אני האב היחידי בלהקה, אני לא יכול לומר בדיוק במה זה השפיע עלי מוסיקלית ורעיונית, צריך לחשוב על תשובה כזו, מה שכן: זה נותן לך זווית ראיה חדשה על החיים שלא היתה לי קודם, וכמובן שזה נותן לי הרבה יותר אחריות על הדברים שאני עושה בחיים ואיך שאני מתנהל ומתנהג, זה חוש אחריות אדיר, מאד מקסים אותי.

וזה מוליך אותי לשאלה הבאה: לא נראה לך טבעי לשיר באמת על מה שכואב בבטן במקום להתעסק עם כישוף ואופל ולפספס את מה שבאמת שורף לך בפנים?

חלק מהשירים שלנו מאד מציאותיים, אני לא חושב שאנחנו מתעסקים הרבה בכישוף ואופל, מבחינתי רוב החומר מדבר על חוויות שלנו וכמובן על זה יש דימויים ומטאפורות.

אתם עדיין בקשר עם Jens Ryden סולן הלהקה וחבר מההרכב המקומי שעזב לפני שנתיים? למה הוא עזב?

כן, אנחנו עדיין בקשר אתו, אין כעס וטינה וכריסטופר הסולן העכשווי שלנו גם הוא מההרכב המקורי ובעיני הוא סולן מעולה והאיש שמתאים לנו.

הוא עזב כי רצה להתרכז יותר בלימודים שלו ובנישואין שלו.

חלקכם מנגן גם בלהקות אחרות כגון Bewitched, זה לא מפריע לכם?

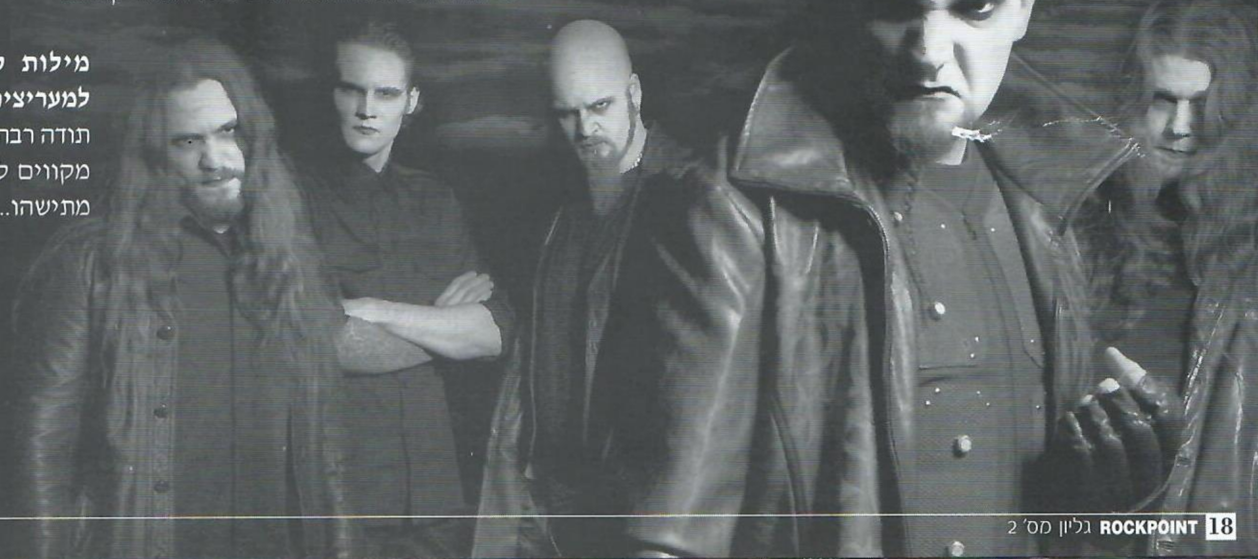
זה שמרקוס נורמן חולה עבודה בעיני זה מצויין, אבל ברגע שקוראים לנו דברים כלהקה אז Naglfar זה העדיפות הברורה שלי ושל כולנו, זו להקה רצינית ולא טיילת, במיוחד בשנים האחרונות כך שכשקורה משהו ללהקה כולנו יחד נותנים את המקסימום.

אתם הפכתם ללהקת קאלט ישר אחרי האלבום הראשון, איך אתה משווה את העבודה אז והיום כשהכל נהיה קשה יותר עד בלתי אפשרי?

מכירות ירדו בשנים האחרונות לכל הלהקות, אבל אני מאמין שאנחנו נותנים משהו אחר וזה הייחוד שלנו ותמיד היה, לאינטרנט יש צד חיובי שאפשר לפרסם דרכו את הלהקה שלך אבל כמדיה זה בעייתי כי זה הורס את המכירות של כל המוסיקאים.

מילות סיום? משהו למעריצים מישראל?

תודה רבה לך על הראיון, מקווים להופיע אצלכם מתישהו...

Korpiklaani

נישואי מטאל ופולק

מן הצד הימני הכלה הלילה בבגדים שחורים וטייץ צמוד, מגפי עור עד הברכיים ושיער שחור חלק ארוך, חולצה של Slayer, מעיל עד הרצפה, גיטרה משולשת ביד ימין ובקבוק הייניקן ביד שמאל. משמאל פוסע אלינו החתן היער במגפיים מבד, מכנסים חומים דהויים זקן לבן ארוך, קרניים של איל, שותה בירה מקרן עתיקה ובידו השנייה אקורדיאון....
הזוי אה? הנה בשנייה קיבלתם תאור מוחשי על המוסיקה של Korpiklaani מפינלנד...

בגליון הקודם כתבנו לכם על Tales From The Road שלהם והנה ממש עכשיו מגיע האלבום החדש והרביעי במספר הנקרא Tervaskanto (איש זקן) ומעיף אותנו מהמקום, לוקח אותנו חזרה אחורה בזמן, ממש כמו בסרטים כשדמות נעלמת למעמקי הזמן, החלטנו לצאת לטיול ביער עם תרמיל, מקל, Korpiklaani וכמה כבשים וחיות בר...

אין ספק: להקת פולק מטאל שמשלבת אקורדיון כנגן פעיל ודומיננטי בחומר שלה לא יכולה להיות להקה פחות ממבריקה, רק לחשוב על הרעיון היה מעלה חיוך של "נו... משוגעים..." על פני לפני כמה שנים, אבל הנה, באה להקה שלקחה את הקטע מאד ברצינות מבחינת איך שהמוסיקה נשמעת ואיך הלהקה נראת ויזואלית, Korpiklaani הם אלופים, הבנתי את זה רק בחודשים האחרונים אבל הם פשוט גדולים!

Tervaskanto זה אלבום ששומעים במכה אחת לשם העצמת החוויה וההנאה, כל שיר כאן בין טוב מאד למצויין, פשוט חגיגה מטורפת בעיצומה, עצמו עיניים, דמיינו את החורף הפיני הקר, מדורה באמצע הלילה, אש אוחזת בגזעי העצים, וליד המדורה עולה נגינת האקורדיאון והאטרף מתחיל, הראשון מרים לחיים, קורא בקול ולוגם מלוא הכוס, השני צוחק ומרים כוס בירה ענקית, השלישי, בחור פיני גדל מימדים מרים את שניהם.., אי אפשר לצאת מהאווירה המחשמלת הזו ולו לרגע, Korpiklaani סוחפים אותך לתוך המעגל, אי אפשר לסרב או להגיד לא, כבר הורדת 4-5 כוסות? עכשיו כשאתה שיכור לגמרי לך שמע שוב את האלבום ותקבל טריפ משוגע של אושר וכייף, זה אלבום כל כך כייפי שיעלה לכם חיוך על השפתיים גם ביום הכי עצוב ושחור וזו הבטחה.

Korpiklaani שייכת לזן נדיר של להקות מאד ייחודיות ולא בהכרח מפורסמות עם פוטנציאל מכירה אדיר, הם מגדירים מחדש את החיבור בין מוסיקת פולק רגועה למטאל מהנה, סביר להניח שהם גדלו על שניהם, האזנה לאלבום המיוחד הזה משקפת ללא צל של ספק עד כמה.

לא חייבים לאהוב מטאל כדי לאהוב אותם, לא חייבים לאהוב פולק, חייבים לבוא בראש פתוח וכייף ואתם תתאהבו בהם, אי אפשר שלא להתאהב בהם, זה הרכב המטאל הססגוני והצבעוני ביותר שתמצאו היום, מחר, או בעוד שנה, Korpiklaani מביאים את המטאל למקום אחר, או מביאים את הטבע למטאל ואת המטאל לטבע...

You may kiss the bride נשמע המשפט... ולמראה נשיקה ארוכה נפתחו בקבוקי הבירה במאות, הוצאו כלי הנגינה מקניהן, הודלקה האש ונפתח עוד סיבוב עם האלבום החדש של Korpiklaani, שם, במעבה היער תראה אותם חוגגים, מוטרפים בכייף שלהם, עמוק בתוך עולם קסום שכה רחוק מהמציאות האפורה שלנו, פשוט מקסים.

LIVING WITHOUT GOD

Anders האיש מאחורי הקטטוניה שוחח עמנו ביום דצמבר גשום על הקריירה של אחת הלהקות הייחודיות ביותר ושופעות הטרגדיה, הנה זה בא..

האם השם Katatonia עדיין מתאר נכונה את המוסיקה שלכם ואת מה שאתם מנסים להעביר? אם כן, תאר את השוני בין מה שניסיתם להעביר בתחילת הדרך לבין הכיוון שאליו אתם זורמים בשנים האחרונות?

בכל דרך שלא השתנינו מעולם לא ויתרנו על האוירה האפלה, מעולם לא הפכנו לבהירים יותר, הדבר היחיד שהשתנה הוא הדרך בה אנו מבטאים את האפלה הזו, מינון הקדרות לא ירד, רק צורת הביטוי שלו השתנתה והתפתחה עם השנים, תמיד נהיה להקה מהצד האפל, לא משנה אם השירים יישמעו שקטים יותר, כל מה שעשינו, עושים או נעשה מבחינת מסר עוסק בצד השלילי של העולם הזה, הרגשות האפלים, העצב, האובדן, זה תמיד היה הקו המנחה שלנו, משם אנחנו באים, הלהקה הזו היא צורך ביטוי שלנו לרגשות כאב שאנו מרגישים ומנסים לבטא באופן הטהור ביותר, זו דרך אומנותית, סימבולית ונוחה להעביר את אשר הלב מרגיש, עם השנים דרך הביטוי שלנו כמוסיקאים וכבני אדם משתנה אבל הרגשות באופן כללי נשארו מאד זהים.

אני זוכר ראיון ישן שלך מלפני 14 שנה בו סיפרת שאין לך יחסים עם ההורים שלך ואתה לא מדבר אתם, האם זה נכון ואיך זה משפיע או השפיע בעבר על המוסיקה שאתה יוצר?

זה בהחלט נכון, אמת לחלוטין, אני מאמין שזה מאד השפיע על המוסיקה שיצרתי ושאני יוצר גם בימים אלו, אי אפשר להתנתק מזה או להפריד את זה ממה שיוצא לך כשאתה מתיישב לכתוב ולהביע את עצמך, זה בלתי נמנע.

מה אתה יכול לספר על העבודה המשותפת שעשית במהלך השנים עם דן סוואנו בלהקה ומחוצה לה?

לדן סוואנו היתה בהחלט ההשפעה הכי גדולה על המוסיקה שלנו, הוא היה המפיק הראשון שהקליט אותנו, הוא לימד אותנו המון טריקים וטיפים מתעשיית המוסיקה, המשכנו לעבוד אתו עד האלבום Brave Murder Day ואז הוא סגר את האולפן שלו דאז, הוא עזר לנו בתופים באלבום Tonight's Decision ושנה מאוחר יותר הציל לנו את התחת ב Viva Emptiness כשעשה עבודת עריכה שהצילה את האלבום, הוא איש יקר וחבר טוב שלי, עשיתי אתו את ההרכב Bloodbath שהיה הצלחה גדולה, משהו יותר כבד בכיוון של Dismember ו Entombed הראשונים, יש לנו המון הסטוריה אתו.

אתם חיים בשבדיה אבל חתומים בלייבל אנגלי ונשמעים מאד בריטים במוסיקה ובאווירה שלכם, איך אתה רואה את זה משתלב עם ההתפתחות של הלהקה והאם חשבתם אי פעם לעזוב את שבדיה למדינה אחרת?

מעולם לא חשבתי לעזוב את שבדיה, אני אוהב לחיות כאן, זו מדינה מעולה בקטע של זכויות אזרח וגידול ילדים, חינוך ותרבות, אין לי כל סיבה לצאת מכאן, כשהתחלנו עם הלהקה היו הסצינה של גטבורג וזו של סטוקהולם, סטוקהולם הביאה את הלהקות הכבדות יותר סטייל Dismember וגטבורג הלכה לכיוון מלודי סטייל Dark Tranquillity, אבל אנחנו לא התאמנו לא לכאן ולא לשם, מאד התחברנו לצד האנגלי ולסאונד האנגלי, אתה בהחלט צודק, לא היו אז באזור שלנו להקות Doom Metal, גם הלהקות המלודיות ניגנו מלודי אבל מהר, אנחנו רצינו לערבב את ההשפעות האלו למשהו נוגה ומרגש יותר שיגע לאנשים בנפש, מעולם לא נצמדנו לסצינה בשבדיה כדי להתקדם או להציג עצמינו כ"להקה שבדית" ואולי שילמנו על זה מחיר בהצלחה שלנו אבל הלכנו תמיד עם מה שאנחנו מאמינים בו.

אני זוכר שבראיונות ישנים הזכרת את The Cure כלהקה שהכי השפיעה עליך וכמו כן את U2 ואת Paradise Lost, אילו עוד השפעות ואמנים עיצבו את המוסיקה שלך במהלך השנים?

Bathory ללא ספק, כמובן שכל הלהקות שציינת וגם אני חייב להוסיף את Fields Of The Nephilim כהשפעה מאד גדולה עלינו.

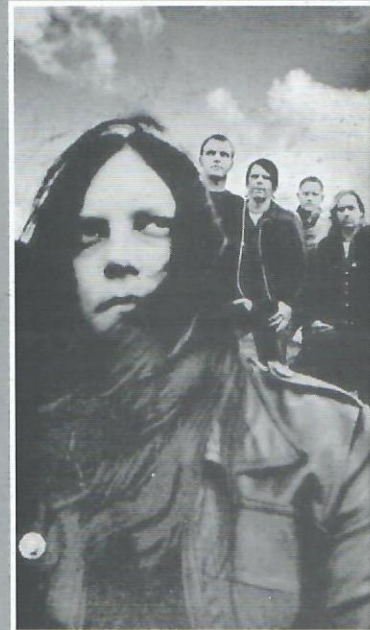
מה הכניס אותך למטאל לראשונה? ובאיזה גיל זה היה?

כניסתי הראשונה למוסיקת ההארד רוק שהפכה אחר כך למטאל היתה בגיל 7 שנפל לידי התקליט של Kiss בשם Love Gun, זה פתח בפני עולם חדש לחלוטין, דוד שלי הביא לי את זה וזה שינה את חיי, הלהקות הבאות שגדלתי עליהן היו Motley Crue, Judas Priest, WASP ומכאן נסללה הדרך קדימה...

מה הרגע המאושר ביותר בקריירה שלך עד היום?

ללא ספק הוצאת האלבום הראשון שלנו, זו הרגשה של אושר של לידה והתרגשות שלא תחזור לעולם, זו היתה תקופה שהיה מאד קשה להשיג חוזה להוצאת האלבום ולא כל להקה מחורבנת קיבלה דיל, פורמט הקומפקט דיסק רק נכנס לשוק ועדיין תקליטי וניל היו השולטים, להיות נער בן 18 ולראות את התקליט שלך מונח בחנות התקליטים השכונתית בה היית רגיל לקנות את כל אלבומי המטאל של הלהקות הענקיות שציינתי קודם, לראות אותנו באותו מדף אתם בגיל כזה זו הרגשה של גן עדן, אושר שקשה מאד לתאר.

INTENSE

The Earth Is Iced Forevermore

Intense היא הלהקה הטובה ביותר שיצאה מאנגליה בעשור האחרון, Intense מחזירה למטאל האנגלי את ימי הזוהר שלו, הימים בהם להיות להקת מטאל מאנגליה הבטיח לך הצלחה והערכה בכל רחבי הגלובוס.

העניין הוא ש Intense לא צריכה את אנגליה, היא היתה מצליחה גם אם היתה מגיעה מפרגוואי, האזנה לאלבום שלהם As Our Army Grows היא אורגזמה מטאלית במלוא מובן המילה למי שמחפש להקה שתעיף אותו כמו טיל מהשגרה והשעמום שבתחום.

קחו את השירה של Matthew Barlow מ Iced Earth ואת הריפים של Something Wicked This Way Comes ו The Dark Saga, התגעגעתם? קבלו.

קחו את האפרוריות החורפית של Nevermore ואת השירה המלודית ומלאת הצעיר והרגש של Warrel Dane, אוהבים? קבלו.

קחו את הבנייה המדהימה של השירים ב Master Of Puppets ואת הכיוון המתקדם של Somewhere In Time, גדלתם על זה? בואו תגדלו על Intense.

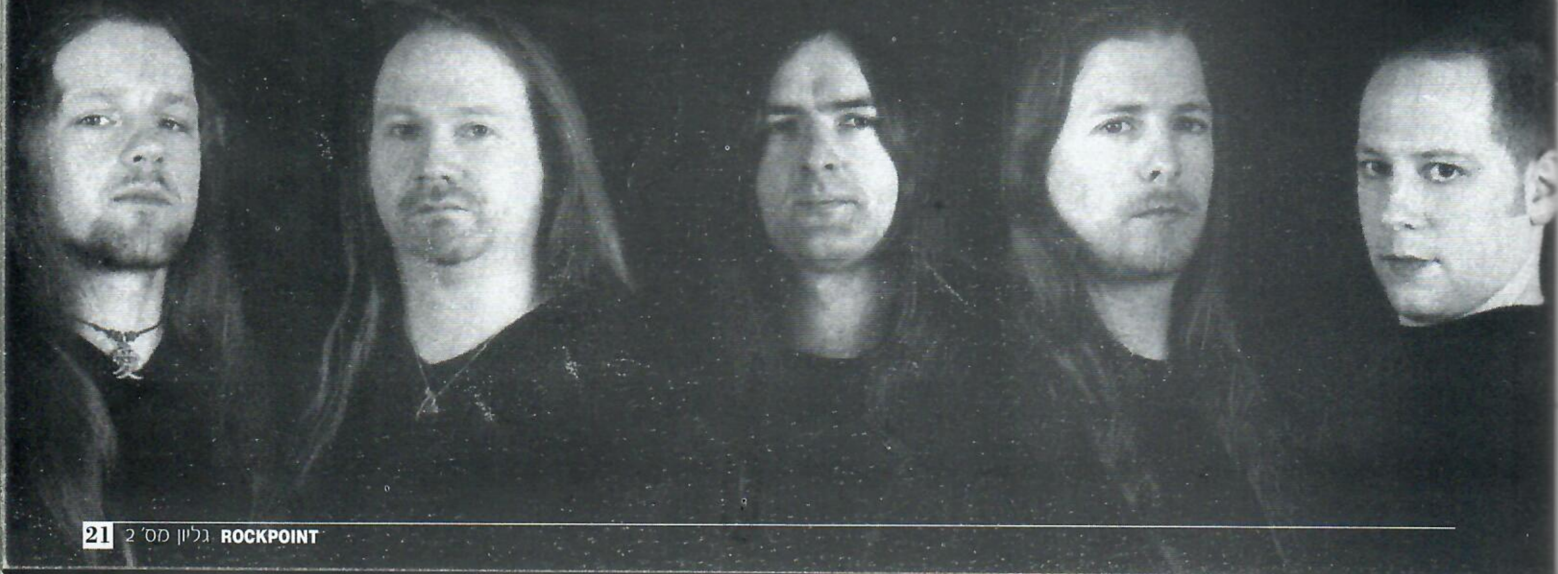
הרבה שנים אני מחכה ללהקה כזו בתחום המוסיקה הזו שתבוא משום מקום ותרגש אותי כמו שלא ריגשו אותי שנים, אחחח. יש להם את המלודיות של מטאליקה, את הגאונות בעיבודים של הטפילד ואולריך, שומעים את זה לכל אורך האלבום, את ה Epic Vibes של איירון מיידן, והסולן... Matthew Barlow קם לתחייה...:-) לא יודע עליכם אבל האלבום הזה נוגע עמוק בלב ועמוק בהנאה של לשמוע מטאל איכותי ולא צפוי.

כל שיר כאן מקבל אצלי 9 או 10, האלבום לא יורד ממצוין, להקות עובדות שנים על גבי שנים כדי להגיע לרמה כזו, כאן זה הגיע טבעי, תקשיבו ל Our Last Hope ותקלטו את העובדה שזו להקה שמי שמפספס אותה פשוט אדיוט, חשבתם לפספס את Master Of Puppets ? חשבתם לפספס את Nevermore ו Iced Earth? אז אל תרשו לעצמכם לפספס את Intense, במיוחד לא אחרי שקראתם את הכתבה הזו, מבחינתי זה תקליט המטאל של 2007 עד שיבוא אחר וינסה להוריד אותו מכס המלכות ומראש המצעד הפרטי שלי, עד אז ימשיך As Our Army Grows להגדיל את צבא המטאל שלו.

מה שגורם כאן באמת להערכה גדולה מהרגיל זו הבגרות היוצאת דופן של חברי הלהקה, פשוט תענוג לשמוע אלבום כל כך בוגר, כתוב כל כך נפלא ומרגש, תענוג לכל אוזן של מטאליסט שמכבד את המוסיקה שהוא שומע, קחו שעה, תקשיבו לאלבום הזה, תקשיבו עם אוזניות ובווליום חזק, אבל תקשיבו טוב ובלי לדבר בטלפון באמצע!! Intense ייתנו לכם חוויה שלא תשכחו ואני אומר לכם את זה באחריות מלאה, זה חורפי, מרגש, מקסים פשוט.

כשאני חושב על Intense ועל האלבום הזה אני חושב על הרגעים והשנים הראשונות ששמעתי מטאליקה, איזו התרגשות זו היתה לשים אוזניות ולהבלע עמוק לתוך העולם האגרסיבי (נכון ל 1988) של לארס אולריך וחבריו, התרגשות שאי אפשר לשחזר היום, אי אפשר אמרתי? טעות! אפשר, קשה למצוא את האלבומים המתאימים אבל כשנתקלים באלבום כמו As Our Army Grows ובשירים שקורעים את הלב כמו Insanity's Call (מי אמר Melancholy של Iced Earth או Watching Over Me בגירסה משופרת? צדק !) קשה מאד להתעלם ולהמשיך הלאה, האלבום הזה הוא הקול של כל מי שאוהב את המטאל שלו לא כבד מדי ולא מתקתק מדי, את הטווח שבין מטאליקה של שנות השמונים לאיירון מיידן, וזהירות: זה ממכר, במשך שבועיים שמעתי רק אותו, תקליט המטאל הכי טוב שיצא השנה והוא מגיע מלהקה שאף אחד כמעט לא מכיר, מלהקה שאף אחד לא ציפה שתוציא אלבום שיעשה ללהקות הגדולות בית ספר, מלהקה שנתנה באלבום הזה את מה שלהקות גדולות וותיקות ממנה מתקשות לתת כבר שנים, ואי אפשר לסיים בלי מילה לכמה להקות שלמרות שאני אוהב אותן אני חייב לומר את זה:

אז Iced Earth, Judas Priest, Metallica, Megadeth, Overkill, Anthrax, Children Of Bodom, King Diamond וכל מי שיושב שם ליד הטריבונה: נרדמתם בשמירה אה? נמנמתם כמה שנים וחשבתם שלא נקלוט? עכשיו תתמודדו עם מה שיצרתם כי הגולם קם על יוצרו והתלמיד עלה על מורהו, לכו ותלמדו מ Intense איך עושים את זה מהלב וכמו שצריך.

Dragon Tattoo Jovino

ז'ובינו הינו דור שני בארץ לקעקועים ופירסינג, סטודיו מוביל מהותיקים בארץ.
הסטודיו הראשון בארץ שזכה ב-3 מקומות ראשונים בעולם בתחרות קעקועים בין לאומית שהתקיים באנגליה בעיר בדנסטול.
הסטודיו בפיקוח משרד הבריאות, והיחידי בארץ עם רישיון משרד הבריאות האמריקאי.

100% סטריליות, מעל 15,000 דוגמאות מכל הסוגים, בעל מבחר עצום של עגילי פירסינג מכל הסוגים סטיינלס סטיל, טיטניום, כסף, זהב ועוד... גם בהזמנה אישית.

אם יש לכם רעיון ואין לכם תמונה, בסטודיו ניתן לבצע הזמנות אישיותאנו נדאג לצייר לכם את הרעיון. יעוץ אישי לכל לקוח. בסטודיו ז'ובינו ניתן לחדש קעקועים ישנים, תוספות לקעקועים ולכסות קעקועים.

נשמח לראותכם.

שינקין 24
טל': 03-6294270
נייד: 0502-757760
www.jovino.co.il
jovinoisny@walla.com

MÖTLEY CRÜE

פרנקי מת אתמול בלילה...

TOO FAST FOR LOVE
Elektra Records 1981

"Frankie died just the other night
Some say it was suicide
But we know How the story goes"

השנה 1981, הרוק האמריקאי מתחיל להראות סימני התעוררות, וסצינת המועדונים של לוס אנגילס הנשענת בעיקר על המועדונים Rainbow ו-Whisky a Go Go מראה ניצנים של פריחה, להקת London עם הבסיסט Nikki Sixx מתפרקת, הנער בן ה-17 שהועף מהבית שנתיים קודם והועף מכל עבודה שעבד בה מתחבר עם הגיטריסט Mick Mars שהיה מבוגר ממנו, מסומם כמוהו, וכבר גרוש עם מעצרים ברזומה... יחד, הם מביאים עמם נער צעיר ורזה, קטן למראה, אך מהרגע שהוא אוחז במקל התופים, ההצגה היא שלו. הנער נקרא Tommy Lee שממליץ להכניס ללהקה חבר מבית הספר, גולש מצליח ושובר לבבות בזכות עצמו, זמר בלהקת קאברים העונה לשם Vince Neil, החבורה יוצאת לדרך, ההסטוריה תיראה אחרת בקרוב...

"גרנו בדירה אחת, מלאת לכלוך וזוהמה של חדר וחצי ליד ה-Whisky a Go Go, עכברים וחולדות טיילו בסלון ללא הפרעה, השכנים זרקו לנו נקניקיות מדי פעם מתוך רחמים, את הזבל זרקנו למרפסת הבית, היא היתה מלאה בבקבוקי אלכהול וזבל שעלה על גדותיו וגלש למורד הרחוב דרך החלון. העכברים הציפו את המקום והמשטרה ביקרה קבוע עקב תלונות יומיות. השירותים היו זוהמה אחת גדולה, במקום נייר טואלט היו פליירים של להקות, עיתונים. השטיח היה שרוף כי Nikki התאמן בלהצית עצמו באש. קונדומים מהלילות הקודמים מוזרים בכל פינה, טמפונים, כל לילה אחרי הופעה חצי מהאנשים היו עולים אלינו לאורגיה פרועה של סמים אלכוהול וכל הבא ליד, טומי זיין בחורות על הריצפה מול כולן כדי לנהוג במכונית שלהן, ימים של טירוף."

ובימים האלו החל להכתב אחד מאלבומי הבכורה הקלאסיים ביותר, Too Fast For Love.

"נעצרתי לראשונה בגיל 14, איני זוכר מה היה הדבר, את הבס ניפצתי על הקיר, הסטריאו עף מהחלון, התקשרתי למשטרה והודעתי שאמי תקפה אותי, היא הודיעה ההפך, כך החל הרומן... עברנו לאמצע המדבר במקסיקו לאחר מכן, זמן לא ארוך עבר וברחתי מהבית לעיר האפשרויות הבלתי מוגבלות, נער בלי אהבה, בלי תמיכה, בלי כסף ועם המון צלקות, לא היה מה להפסיד... קראו לי "Alice Bowie" בבית הספר, התנכלו לי עקב הופעתי החיצונית, עד שפיצצתי כמה מהמתנכלים חזרה, מאז היחס השתנה, גרתי אצל דודים וגם הם זרקו אותי מהבית, התחלתי למכור סמים."

Nikki Sixx פגש את הגיטריסט Mars Mick.

"נולדתי בשם Frank Carlton Feranna, לא רציתי אותו עוד, חיי נגמרו במקום הזה, ניסיתי ליצור קשר עם אבי הביולוגי שנטש אותי ואת אמי בגיל צעיר, הוא טרק לי את הטלפון ואני... רציתי להרוג את הילד המפוחד שבי, רציתי להוולד מחדש ללא הצלקות, הייתי חייב להרוג אותו... את Frankie..."

בתאריך 28 לנובמבר 1980 הופך Frank Carlton Ferenna ל-Nikki Sixx.

טומי לעומת זאת בא מבית מבוסס מעט יותר, את שנות הילדות בילה בין 2 אהבותיו הגדולות, נגינה בתופים וריקוד בלט מקצועי... מהאקורדים הראשונים של השיר הראשון Live Wire ניתן להרגיש את הזרם השוטף וחסר המעצורים של הרחוב הפרוע של ארבעה נערים מורדים ומשולחי כל רסן, חצופים ובועטים באשכי הממסד ללא רחמים "קח אותי אל הרחובות הלילה, אני חם, צעיר ורץ

חופשי." האנרגיה זרמה מההקלטות הראשוניות, להופעות, למועדונים אפופי העשן של Strip Sunset, מוטלי קרו החלו להיות הדבר הבא בעיר, ממלאים את המועדונים ללא הפסקה וממלאים את ביתם בשלל טיפוסים מפוקפקים, נערות זולות, סוחרי סמים וסתם הומלסים ממין נקבה. התקליט יצא לראשונה ע"י הלהקה עצמה שמכרה לבד כמות עצומה ממנו.

"את ואני נברח הלילה, האם את יודעת מה זה להרגיש נרדף? מבוקש? אויב הציבור מספר אחד?..."

התקליט Too Fast For Love נעשה בתקציב זעום של 7000 דולר, ארבעת החברים קרעו את העיר ללא הפסק מכל כיוון שרק ניתן להעלות על הדעת, והחלו במקביל את מסע רכבת המוות, את מסע ההרס העצמי הגדול ביותר בתולדות הרוק אנד רול האמריקאי, את ההתדרדרות העצומה שתביא אותם לגהינום וחזרה, למוות ולחיים, לבור של הרפש העמוק ביותר, לביוב הכי נמוך, ומשם לאחר עשור כמעט למעלה הבנייה האישית אט אט ובבטחה - לגהינום וחזרה, מדובר באלבום בכורה טעון רגשית, מלא באנרגיה מתפרצת. אנרגיית נעורים שלא נשמעת עייפה גם היום 26 שנים לאחר מכן. השירים נשמעים מצויין.

"לאחר שאבי נטש אותנו אמי נישאה ל-Vinny. עברנו דירה שוב. הייתי בן 4 ונזהרתי שלא להרגיז אותו, כל דבר היה מוציא אותו מדעתו. יום אחד הוא ראה אותי מצחצח שיניים מלמעלה למטה במקום מהצדדים, הדרך שלו "ללמד" אותי היתה להכנס בעירום לחדר, להכות באגרוף ליד ראשי, ולהכות אותי. אמי הגיעה כדי להגן עלי, הוא תקף גם אותה ואני רצתי לחפש מחסה"...

Merry Go Round היה אחד השירים החזקים באלבום, עצוב ואישי, Nikki כתב את חייו, את האהבות, התשוקות, הכאב ותרועת הרחוב, "זה לא קל לחייך, אתה אבוד, מבולבל וכך נמצאת", מוטלי קרו זרקו את האמת בפנים בלי בושה, תרצה תקח, לא תרצה - האמת כבר תמצא אותך לבד...

Take Me To The Top היה אחד השירים הראשונים שנכתבו, האלימות, הפיתויים, הנאיביות, שיר יפיפה עם ריפים אורבאניים ואווירת רוק מלוכלך הישר מהרחוב אליכם לנשמה.

"בכל יום הייתי מסתבך, הייתי מוכר סמים, הולך מכות, נעצר, נחבל, גונב וכל מה שבא, מסתובב בעיר עם מייק-אפ, מכנסי עור ועקבי סטילטו. אמי לא ידעה מה יש לה בבית, הומו? גנב? נרקומן? עבריין? או כל התשובות? או אולי ילד שזקוק לאהבה... את האהבה לא מצאתי שם, Home Sweet Home לא היה שם, עד היום הבית שלי זה הבמה והרחוב, משם אני מגיע, שם גדלתי והתעצבתי."

עטיפת האלבום מפקסת את רוח הדברים, אם כי נלקחה בהשראה מהרולינג סטונס. עור, ברזלים, ניטים, חגורת כדורים, ומכנס צמוד, Starry Eyes זה אחד השירים היפים של התקופה. Vince שר במלא הנאיביות, שיר רומנטי עם אווירת רוק מחשמלת שהקדימה את זמנה ביותר מעשור, השיר נחשב לפייבוריט כבד אצל מעריצי הלהקה.

"כשאתה צעיר ומטורף, החיים רצים" אומר האינטרו ל-Too Fast For Love, שיר הנושא מהאלבום, "המילים כאילו מקדשות את הרגע, מנציחות את הימים חסרי הגבול האלו, ימים של כאוס מוחלט אכן היינו צעירים וחסרי רסן" כותב Nikki Sixx בחוברת עטיפת האלבום. "האלבום נעשה באווירה של "כאן ועכשיו" על הקוקאין שהחבאנו במגפיים, על הזוהמה שאכלה אותנו בדירת המוצא שלנו, על מסע ההרס העצמי שהחל בשיא הנאיביות כי לא ידענו דבר אחר ורצינו לברוח מהחיים רחוק ככל שרק אפשר. אם שאר הלהקות כיסו את הבמה בוילונות - אנחנו נכסה בפנטגרמים ועשן."

"הייתי נותן דם לבדיקות תמורת כסף כי לא היה לפעמים מה לאכול, פוטרתי מכל עבודותי, מכרתי סמים, עשיתי את הכל מהצד הקשה ביותר, התחננתי לפגישה עם בעל חברת הענק Capitol Records שייתן לנו צ'אנס. "גמרת ילד!" אמר לי לאחר ששטפתי את אוזניו 15 דקות בטלפון, "הרוק מת, אתם לא תצליחו לעשות את זה" לא ידעתי אם לצחוק או לבכות, זה רק הפך אותי למכונת מוטיבציה."

Starry Eyes הפך לאחד השירים היפים של מוטלי הנחשב לקאלט חזק אצל מעריצי הלהקה, קולו של Vince צעיר, צלול ומלא נאיביות נעורים בשיר רומנטי אך קצבי ועוצמתי המקרין את כוחה של הלהקה כבר מימיה הראשונים.

Too Fast For Love היה שטפון של נעורים פרועים, חסרי רסן ואנארכיסטים במהותם, שהצטרפו לגל מוסיקלי של ארבעה אנשים שאין להם מה להפסיד, שהולכים במדרון אל האופל והזוהמה של הצד הפחות יפה של החיים. "פרנקי מת בליל אתמול, חלק חשבו שזו התאבדות אך אנו יודעים את מהלך הסיפור... עם סכין במכנסיו וחוכמת הרחוב, הפך לגבר לפני זמנו", אומר השיר הסוגר את האלבום. וירריית הפתיחה נורתה. חברי הלהקה שקעו עמוק בעולם שמצדו האחד נראה זוהר מרגע לרגע, המעריצות, הזיונים, ההצלחה וחוזה הענק ב-Elektra Records אך מן העבר השני - מן העבר השני ממתינים להם צלקות ילדותו של Nikki, מחלת העצמות של מייק, ההתמכרות לקוקאין של 3 מחברי ההרכב והמוות האורב בפתח ומחכה לבוא, המוות שיכה 3 פעמים ויקח עמו אנשים יקרים. והמאבק הזה, הדיסוננס בין Rock And Roll Hero ל-Rock And Roll Zero כמו שקורה לזה Nikki Sixx, הוא השטן בגלגלי הלהקה שיצאה לדרך באחד מאלבומי הבכורה המרשימים ביותר, ופרנקי, פרנקי ירצה את נקמתו, פרנקי ירצה לשוב לורידים של יוצרו בדמות שלג לבן והרסני, האם פרנקי מת?

SQUEALER A.D.

Confrontation Street

הלהקה מגרמניה באלבום שאחרי הטרגדיה הגדולה שפקדה אותה במותו בתאונת דרכים של הסולן והמנהיג Andy Alendorfer (עליה יסופר בהרחבה בגליון הבא) הביאה לעמדת הסולן את סולן Grip Inc לשעבר Gus Chambers העצבני, Gus, פרוד טרי מ Grip Inc המפורקת בה ניגן גם דייב לומברדו האגדי מ Slayer הביא ל Squealer אגרסיה ועצבים במלוא החופן.

יש להקות שמאלבום לאלבום מתרככות, הרבה מלהקות המטאל הן כאלו, אצל Squealer יש ספירלה: הם התחילו כהרכב טראש עצבני, האלבום השני היה Heavy אפל, השלישי היה כבר Power מלודי וקליט, הרביעי עלה דרגה שוב לטראשיות והאלבום הנ"ל עולה עוד מדרגה ושוב מחזיר את הלהקה לטראש מטאל העצבני מתחילת הדרך אך בלבוש עדכני יותר.

השירה של Gus מלאת כעס, משלבת צעקות הארדקור עם נגיעות של Slayer, הבחור שר תיאטרלי אך עצבני כמו הר געש לפני פיצוץ, השירה וההשפעה שלו מכניסים ללהקה מימד חדש וכעוס יותר שלא היה קיים בעבר.

בקנה יש טקסטים נוקבים וחברתיים, מלאים ביקורת חריפה על החברה, האטימות, הדעות הקדומות, הטרור בעולם, האלימות, הבגידה בערכים, הכאב של Gus שלקח חלק פעיל בכל שירי האלבום מורגשים מאד, יש כאן השפעה מעולם ההארדקור בכיוון הטקסטואלי המוחה והחברתי, Squealer מתארים מציאות כואבת, שורפת בבשר, אלימה וכוחנית בה לאינדיבידואל אין כמעט זכות ביטוי והוא נרמס בחברה חומרנית המונעת על ידי תהילה וכסף וערכי חומר ולא מהות.

Confrontation Street לוקח כיוון חדשני, מקורי ולא צפוי מלהקה שתמיד היתה פוטנציאל אדיר, הוא תקליט כאוב, בועט ונושך, תקליט שעם כל שמיעה תגלו בו משהו חדש לאהוב, מי שלהקות כמו Machine Head, The Haunted, Slayer, Testament ו Judas Priest זורמות בדם שלו לא יתאכזב, יש כאן קצת מכל אחת מהן ובצורה ששומרת על ייחוד ומקוריות של Squealer וכמובן אגרסיה והרבה ממנה.

paradiselost
IN REQUIEM

A darker and heavier side of **PARADISE LOST**.

New album "**IN REQUIEM**".

Produced by Rhys Fulber · Mixed by Mike Fraser

www.paradiselost.co.uk
www.myspace.com/paradiselostuk

dark tranquillity
fiction

DARK TRANQUILLITY
Fiction

DARK TRANQUILLITY are continuing their position as a leading creative authority in the Metal scene with 10 new songs, masterfully written and flawlessly executed.

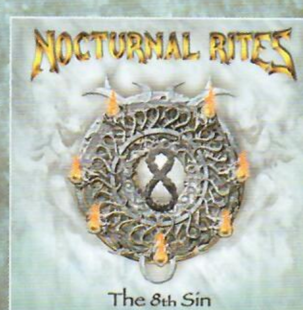
www.darktranquillity.com
www.myspace.com/dtofficial

ABORTED
Slaughter & Apparatus: A Methodical Overture

Belgian melodic/gore-grind mad scientists ABORTED have returned with a new slab of sheer brutality that is destined to take their special brand of aural violence to the next level!

www.goremageddon.be
www.myspace.com/g0remagedd0n

NOCTURNAL RITES
The 8th Sin

The unstoppable Swedish power-house NOCTURNAL RITES continues with another masterpiece of Melodic Metal.

www.nocturnalrites.com
www.myspace.com/nocturnalrites

NAGLFAR
Harvest

Once again NAGLFAR have opened Hell's portals allowing a true monster to walk amongst us... Raging guitar riffs, fiendish vocals and haunting melodies strike out to capture eternity's evil winds.

www.naglfar.net
www.myspace.com/naglfar

TURISAS
The Varangian Way

Finland's wildest horde takes the music scene by assault with their new opus of intriguing battle hymns!

www.turisas.com
www.myspace.com/turisasofficial
www.thevarangianway.com

www.centurymedia.com

CENTURY MEDIA

WHORECORE

מה חדש בממלכת הפרוטקשן?

על הקו ניר דולינר ואיבל חיים מעדכנים, מספרים ונותנים בראש.

"מאז הדיסק Protection נעשה שינוי הרכב בלהקה ולסולן הקבוע שלנו Jones הצטרף Sven סולן Aborted הבלגים כסולן שני, הם מחלקים את השירה ביניהם, דבר שהופך את הופעת הבמה ליותר מטורפת ואת השירים ליותר דינמיים, הופענו עם Sven עד כה ארבע פעמים ופתחנו ל Hatebreed בביקורם בארץ באפריל, הבחור הופך את העבודה של הלהקה לרצינית יותר וממוקדת יותר כי הוא בא לארץ לתקופות קבועות על מנת לעבוד על חומר, בכל פעם שהוא בא החזרות מקבלות נפח יותר רציני".

"התקליט השני כמעט גמור, הוא כתוב בוגר יותר וממוקד יותר, הסגנון עצמו מאד אלים ומלא קטעי גריינד, התבגרנו מאד כלהקה מהרבה בחינות, עדיין אין שם לאלבום".

הופעתם המון בשנה האחרונה, גם בארץ וגם בחו"ל, מה יש לך לספר?

"לפני שנה הופענו באירופה עם Macabre ו Jungle Rot, להופיע עם Macabre שזו להקה ותיקה היתה חוויה חזקה, למדנו מהם הרבה, הופענו גם בפסטיבלים עם Entombed Dismember ו Leng Tche וגם זה תרם לנו המון".

והטקסטים הפעם יהיו באלבום? מה הכיוון?

"גם בטקסטים אנחנו מטפלים מחדש, אנחנו מנסים להקדיש להם יותר חשיבות בתקליט הזה, אנחנו מבררים בימים אלו כל מיני אופציות להקלטת האלבום, האלבום הראשון הופץ בחו"ל בעיקר דרכינו, התגובות היו טובות אבל אני בטוח שעם התקליט החדש נגיע לאולפן טוב יותר ולפידבק חזק יותר".

יש לכם ליין חולצות מדליק ומגוון ביותר, מה עומד מאחורי זה?

"חבל לי שהרבה להקות בארץ לא עושות חולצות ומכניסות את מושג ה Merchandising לתודעה, אני בטוח שאם היו מדפיסות יותר חולצות הקהל היה בהחלט קונה את זה והרחוב היה מתמלא ביותר מטאליסטים שניתן לזהות אותם, במקביל בחו"ל זה מאד חזק ומשם למדנו את זה, אנחנו מנסים לתת סטייל וקו של חולצות שיהיה מעניין, יתפוס את העין וייחרט בתודעה".

www.myspace.com/wxcore

אלמנה שחורה

זה מתפוצץ כמו פאנטום פיין

אלמנה שחורה קמה אי שם בשנות השמונים כלהקת גלאם/הארד רוק, מושפעת מלהקות כמו מוטלי קרו, Ratt, סינדרלה, בון ג'ובי ואחרות, אלבומם הראשון מ 1997 שיקף את החומר שנכתב עד אז ומאותו אלבום חל שינוי בלהקה שלמרות שנשארה להקה שהאייטיז יהיה קרוב ללבה תמיד, רקחה למוסיקה שלה אלמנטים בועטים ועדכניים מלהקות כגון פנטרה, ראמשטיין, סיסטם אוף אה דאון ועוד, הסגנון התגבש לייחודי וישראלי מאד עקב השירה בעברית והיסודות המלודיים שמאד מחוברים למה שקורה ונוצר בארץ. השנה ייצא האלבום השני של האלמנה "פאנטום פיין" (נקודת הכאב המקסימלית לפי הקלידן אדוש) ולרגל המאורע הקרב שוחחתי מעט עם אלי זולטא, המוח הקודח גם כשאתם ישנים, חי את הרוק אנד רול ומריץ את הלהקה מיומה הראשון.

"ניסינו לקחת את היסודות הטובים מהאלבום הראשון לכיוון הרבה יותר כבד ועדכני, אמן צריך ללכת עם הזמן ולא נגד הזמן, אני אוהב עדיין את כל הלהקות שהושפענו מהן אך אני אוהב גם הרבה מאד דברים חדשים בכיוונים שלפעמים כבדים הרבה יותר וכאמן אתה רוצה שזה יבוא לידי ביטוי" מספר זולטא.

"תכני האלבום מאד ישראלים, מאד חברתיים ואנטי ממסדיים, הלהקה התבגרה וככל שאתה מתבגר אתה רואה את החיים בצורה עמוקה יותר וללא נאיביות, מבין בעצמך איך הדברים עובדים" זה עושה אותי כיוצר כעוס יותר ורוצה לצעוק ולהביע את רגשותי החוצה, מדינת ישראל על מגוון בעיותיה היא נושא האלבום בגדול" "בשנים האחרונות חרשנו את המדינה בהופעות לפני בני נוער, קהל חדש נגלה אלינו ואנחנו תפסנו אותם בהופעות בבתי ספר, מועדונים ומה לא, ראינו בכל הארץ הרבה מקרים קשים של סבל חברתי, בידוד וכיו"ב, אנחנו לא להקה שחיה בביצה התל אביבית, אני מדבר אתך על מקומות כמו באר שבע, כוכב יאיר, בית שאן ועוד, מכל הארץ התחברו אלינו אנשים שהקטע נגע להם, אנחנו להקה שבועטת בבטן, שירי אהבה יבוצעו תמיד הכי טוב ע"י אביב גפן, שירי עצבות על העולם יבוצעו תמיד הכי טוב על ידי להקות מטאל כבדות, אנחנו איפשהוא באמצע." אומר זולטא.

"אני מעריך ומכבד להקות כמו סטלה מאריס או היהודים שהעמידו כאן משהו שונה, וכמובן את כל להקות המטאל" ומוסיף "הקהל שלנו מאד מגוון, מילדות ששומעות אביב גפן ואנחנו הדבר הכי כבד שהם שמעו לחובבי Death Metal שאוהבים אותנו מאד, אני שמח שאנחנו נוגעים בקצוות".

אלבום הבכורה של האלמנה "פאנטום פיין" יצא במהלך השנה, צוות רוקפויינט מאחל ללהקה המון בהצלחה - ניפגש שוב עם צאת האלבום.

LOCOMOTIVE RECORDS

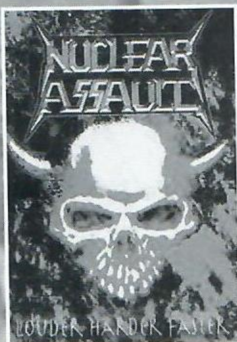
The Key To Independence - LIBERTY OR DEATH

For there is only ONE...

אלבום חדש!

GRAVE DIGGER
Liberty Or Death

NUCLEAR ASSAULT
Louder Harder Faster

DVD חדש לאגדת
הטראש מטאל!

MANTICORA
The Black Circus

Heavy/Progressive Metal

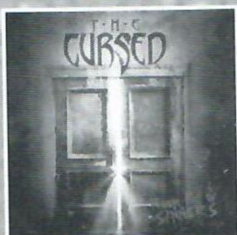
KILL THE ROMANCE

Modern Metal at it's Best

DIMEVISION dvd

DVD מיוחד לזכר דיימבג

THE CURSED
Room Full Of Sinners

עם Boby Blitz סולן Overkill

ADAGIO
Dominate

Art Progressive Metal

ניתן להשיג בארץ:

www.RavenMetal.com

ולהזמין בטלפון: 0523-488465

www.locomotiverecords.com

LORD BELIAL Revelation

אלבום הסטודיו השישי של הרכב הבלאק מטאל השבדי,Lord Belial מעולם לא היו שייכים לצד הקומוניקטיבי של המטאל הקיצוני, החל מאלבומם הראשון Kiss The Goat ועד לאחרון Nocturnal Beast שבו היה שינוי לכיוון איטי יותר ומלודי יותר אך היו אלו מלודיות מקפיאות דם ולא מתקתקות כמו שלא מעט הרכבי בלאק כתבו בעשור האחרון.

Lord Belial הולכים באופן מובהק לצד האורגני יותר של הדברים, מגמה שהחלה כבר באלבום הקודם, הסאונד (הפקה של אנדי לה רוק מ King Diamond) מאד מחמיא לחומר ומעניק לו אותנטיות וחום, הפקה יפיפייה שמראה שלא חייבים תקציב מטורף כדי להקליט אלבום בלאק מטאל איכותי, הכל ברור, כל כלי מקבל את הביטוי המקסימלי שלו, הכל נשמע מתאים, מעובד וכתוב נכון, מלאכת הפקה מאד מקצועית.

בצד המוסיקלי יש כאן בלאק מטאל שאישית מאד מדבר אלי, מלודיות אפלות במינון נכון שלא מסתירות את האגרסיה והכבדות, חומר שאפשר להגדיר כשילוב של Bathory, Dissection Mercyful Fate, Sarcofago ו King Diamond.

הרבה מטאל קלאסי יש כאן, שומעים שחברי הלהקה לא כאן כדי להעמיד פוזה או למכור תדמית אלא כדי ליצור את המוסיקה שהם אוהבים לשמוע ולנגן, האלבום שומר על רמה גבוהה ואחידה לכל אורכו, 11 שירי בלאק מטאל משובחים שיעשו חם בלב אצל כל מי שבאמת אוהב את המוסיקה הזו, אני לא יכול להתאפק מלשחרר את המשפט "ככה זה צריך להישמע, כך עושים בלאק מטאל אמיתי ומהלב עם טונה של נשמה".

Arafel - Interview
עם הגיטריסט פליקס

האלבום השני שלכם משקף התבגרות של ההרכב וחתירה לכיוון חדש, כמובן שקיימים עדיין האלמנטים של הפולק מטאל, אבל ניתן לראות קטעי גיטרות דומיננטים יותר והשפעה סטייל Athems של Emperor (האלבום השני של הלהקה י.ש) האם אתה מסכים איתי?
המוסיקה באלבום היא השתקפות של הטעמים שלנו והלהקות שאנחנו אוהבים לשמוע, זה שילוב של סגנונות וטכניקות שמייצר יחד קטע שאני מאמין שהוא ייחודי לנו, כמובן ש Emperor הם בין ההשפעות הגדולות עלינו ובכלל על תולדות הבלאק מטאל, אנחנו מנסים להיות מקוריים וגם לנגן את מה שאנחנו אוהבים.

גם התדמית שלכם השתנתה, כמה חשובה היתה הצטרפותו של הגיטריסט דניאל וולפורלומייב ואיך זה השפיע עליכם כלהקה?
לא נראה לי שהתדמית שלנו השתנתה כל כך, אולי חלק מהשירים בגדול יותר מהירים ובהופעות אנחנו יותר כבדים מאשר בתקליט בדרך כלל.
דניאל הוא גיטריסט ברמה מאד גבוהה, וגם בנאדם עם ראש מוסיקלי פתוח ובגלל זה למרות שהוא בא מהצד השונה של המטאל (Power Metal י.ש) הוא ישר נכנס לראש שלנו כלהקה וזה מאד זרם.
ההשתלבות שלו בלהקה היתה מהירה מאד, גם בהקלטות וגם על הבמה בהופעות, אנחנו מאחלים לו וללהקתו אקרופוליס הרבה הצלחה בדרך שלהם.

את שני האלבומים הקלטתם בפולין הראשון אולפן שבעבר הקליט גם את Vader ואת Behemoth, איך אתה מתאר את העבודה שם?
בחרנו באולפן ונעזרנו בחבר בשם מרון שמכיר את המקום כדי לסגור את האולפן וההקלטות, הוא בדיוק הקליט שם את האלבום השני שלו אז ביקשנו שישלח חומר, הוא שלח והסאונד מצא חן בעינינו אז החלטנו ללכת לשם ולהקליט. באלבום השני הלכנו על אולפן טוב יותר, גם בפולין, שנקרא סטודיו איקס, בעיקר בגלל הסאונדמן שם שהיה טכנאי באלבום הראשון שלנו ואהבנו לעבוד אתו, הסאונד כאן הרבה יותר כבד ואגרסיבי לטעמי, יותר בוגר מבחינה מוסיקלית.

אתם בשוק מתחילת שנות התשעים, המטאל עלה וירד, היו לכם הרבה שינויים בהרכב, ההרכב הזה הוא הטוב ביותר שלכם אך מה הסיבה לכל שינויי ההרכב אצלכם?
הסיבות לעזיבה של אנשים היו מגוונות, שונות ומשונות, היו כאלו שלא התאימו מבחינת רמת הנגינה, רמת רצינות או משמעת אישית. אני מאמין שההרכב הזה הוא הטוב ביותר שלנו.

יש לכם כבר חומר לאלבום השלישי? באיזה כיוון?
כרגע אנחנו עובדים על חומר חדש, יש שלושה שירים חדשים שאולי נקליט בקרוב, הכיוון של הלהקה הוא לנסות להוסיף למה שעשינו עד עכשיו קצת יותר כובד, חדות, וגרוב.
נגיעה יותר פרוגרסיבית ולתת יותר מרחב וביטוי לכינור.

אתם לא מופיעים הרבה אבל כל מופע שלכם הפך למשהו מיוחד, מה הופך את ההופעות שלכם לכאלו?
הסיבה העיקרית לתדירות ההופעות שלנו היתה תמיד בעיות בהרכב הנגנים כפי שכבר ציינתי, אבל על הבמה תמיד יש את הרצון לתת מקסימום מעצמך ומקסימום מהיכולות שלך, מי שבא להופעה מרגיש את זה, הקהל מרגיש את כמות האנרגיה.

טקסטואלית אתם כותבים הרבה על רוסיה מנקודת מבט של חיים בישראל, אתה חושב שאם הייתם חיים ברוסיה המוסיקה שלכם היתה נשמעת שונה?
אני בכלל לא בטוח שאם היינו גרים ברוסיה היינו עוסקים במוסיקה, ואם כן אז לא היתה אפשרות להקים להקה כמו ערפל מבחינה טכנית כי כל אחד מאיתנו בא ממדינה אחרת של ברית המועצות כך שלא היה סיכוי להפגש.
החיים שלנו קרוב לודאי היו עוברים בדרך אחרת לגמרי.
העלייה מברית המועצות לישראל וצירוף מקרים כזה או אחר נתנו לנו אפשרות לפגוש אחד את השני ובעצם להקים את ערפל.

מנקודה של נגן בלהקה איך אתה רואה את החיובי והשלילי באינטרנט?
היתרונות גוברים על החסרונות, אפילו אם ניקח כדוגמא את הלהקה שלנו, נכון, מורידים שירים שלנו אבל דרך האינטרנט אפשר לקבל חשיפה להרבה מאד אנשים וכיוונים חדשים שלא היו קודם, זה נותן אפשרות קלה להגיע לאנשים, להכיר הרבה יותר אנשים בעולם, כך הכרנו למשל את מירון שכפי שציינתי קודם עזר לנו למצוא את האולפן בפולין, פירסום באינטרנט מאד עוזר ומקדם, כל להקה צריכה את זה, החסרון העיקרי הוא ההורדה הלא חוקית של תקליטים ברשת.

מה אתם חושבים על להקות כמו Finntroll או Korpiklaani?
להקות פיניות תמיד ידעו לשלב מעולה מוסיקה כבדה עם מוסיקת פולק, וזה נשמע עד היום, הלהקות שהזכרת וכמובן גם Turisas, Ensiferum ועוד אחרות הן להקות שמדברות בעד עצמן, לטעמינו: מומלץ מאד !!

איך אתם רואים את השילוב של לשיר ברוסית ולשיר באנגלית?
הסיבה העיקרית שאנחנו משלבים רוסית ואנגלית בטקסטים די פשוטה: הטקסטים בהתחלה נכתבים ברוסית,ואז אנחנו מתרגמים, ואת הקטעים החזקים לטעמי מבחינת השירה אני משאיר בשפה המקורית.

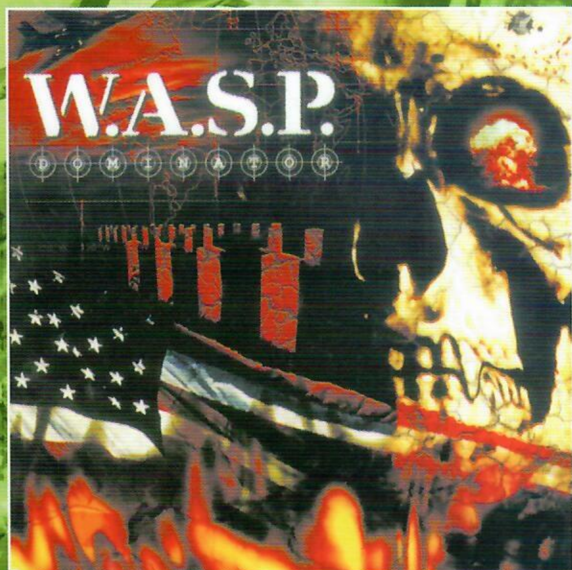
www.arafel-band.com
www.myspace.com/arafelband

YOU CAN'T KILL ROCK & ROLL

W.A.S.P - DOMINATOR

מציגים את אגדות הרוק DEMOLITION

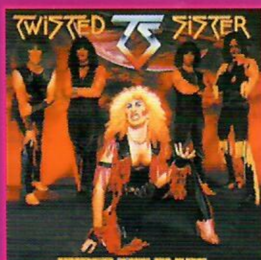

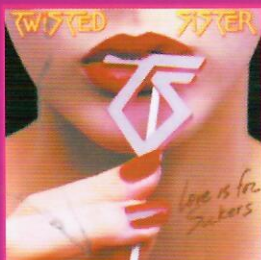
I WANNA ROCK!

TWISTED SISTER

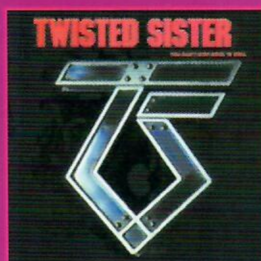
כל האלבומים רימאסטר + בונוס

Under The Blade

Love Is For Suckers

You Can't Kill Rock & Roll

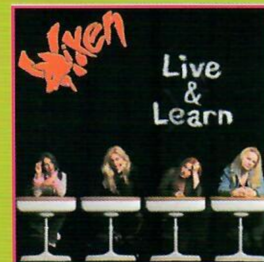
Come Out And Play

אגדות הגלאם חוזרות!

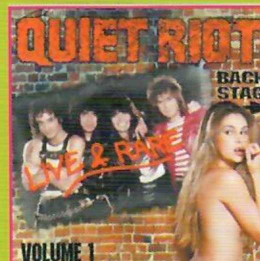
Upcoming:
Hanoi Rocks - New Album

Tigertailz
Bezerk 2

Vixen
Live & Learn

Quiet Riot
Live And Rare

Hanoi Rocks
Another Hostile Takeover

www.demolitionrecords.com

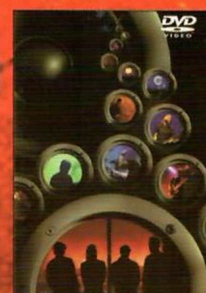
New Dark Classics Available Now....

KATATONIA
Live Consternation (CD + DVD)
'...the best proof of why they are considered the kings of the atmospheric metal scene. All rise!'
GET READY TO ROCK 4.5/5

CRADLE OF FILTH
Eleven Burial Masses (CD + DVD)
'Not for the squeamish'
CLASSIC ROCK

PORCUPINE TREE
Arriving Somewhere (DVD)
'Captures the Brit quartet live in Chicago in October 2005, at the peak of their powers.'
★★★★★ RECORD COLLECTOR

KATATONIA
The Great Cold Distance
5.1 MIX SPECIAL EDITION (CD + DVDA)
'Absolutely astonishing'
ROCKSOUND (UK)

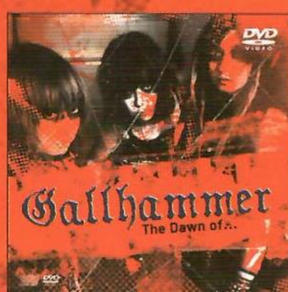
ABSCESS
Horrorhammer
"Nasty, sick, twisted & rotten to the core, but would you want 'em any other way?"
TERRORIZER

OBLITERATION
Perpetual Decay
Debut album of Norwegian classic death metal on Darkthrone's Tyrant Syndicate Productions

MY DYING BRIDE
A Line Of Deathless Kings
'MDB are still the undisputed kings of darkness.'
KKKK KERRANG!

GALLHAMMER
The Dawn Of... (CD + DVD)
'There's a 66.6 per cent chance that Gallhammer are the greatest metal band of all time.'
METAL HAMMER

CRADLE OF FILTH
Heavy Left Handed & Candid (DVD)
'Magnificent'
9/10 BRAVE WORDS BLOODY KNUCKLES

www.peaceville.com PEACEVILLE

Distributed in Israel by HIGH FIDELITY MUSIC
info@metalshop.co.il www.metalshop.co.il ++972-3-5235115

Snapper www.snappermusic.com

MASTERPLAN

MKII

בגליון הקודם הבאנו כתבת שער + שני עמודים על Masterplan, על השינויים בהרכב, על האלבום החדש ועל הלהקה, לצערינו לא יכלנו להתמקד באלבום והחלטנו לפרסם את הביקורת בגליון 2 אז הנה אנחנו באים...

MKII מסמל התחלה חדשה, לידה מחדש ללהקה שאיבדה את הסולן שלה Jorn Lande לאחר שני אלבומים מעולים שהביאו אותם לצמרת המטאל האירופאי, Jorn רצה ללכת לכיוון רך יותר והשאר רצו להשאר מטאל, מטאל אמרתם? כל תקליט של Masterplan הוא יצירה בעיני, מדהים באיזו עדינות ובכמה כשרון הם לוקחים שירים שבבסיסם הם Heavy Metal ועושים מהם משהו ייחודי, איכותי ויוקרתי, כל note רלוונטי, כל מילה במקום.

זה מתחיל על השיר הראשון Warriors Cry שהוא ספיד אופייני ללהקה אך עטוף במלודית שירה מקסימה של הסולן החדש מייק דימאיו שנכנס לנעליים של Jorn במקצועיות השמורה למעטים, על השיר הראשון מתבהרים כאן כמה דברים וטוב שאמרו לנו את זה על ההתחלה: Masterplan הולכים לתת לנו בראש שעה.
Lost And Gone זה כבר שיר יותר בוגר ואפל, טקסט כואב עם שירה בלוזית סטייל קוברדייל, אני מאמין שזה מה ש Jorn רצה שהלהקה תעשה 24/7 אבל כשזה מופיע שיר שניים בתקליט זה פשוט הקצפת של האלבום, איזו עוצמה יש לבחור הזה בגרון, איזה חום בקול, אלו Masterplan בשיאם.
Keeps Me Burning פשוט ענק, על המלודיה הייתי נותן למיסטר רולנד גראפו צל"ש, האיש גאון, יודע בדיוק איך הלהקה שלו צריכה להשמע ומה יגרום לקהל שלו להרטיב, בדיוק שירים כאלו.

Take Me Over חביב, עובר טוב בתוך התקליט אבל מפלס המתח טיפה יורד רק כדי לעלות חזרה ב I'M Gonna Win עם השירה המדהימה של מייק דימאיו, פשוט נשמע נהדר, גם הוא כסולן, גם הכימיה שלו עם חברי ההרכב, נשמע שהם ביחד שנים על גבי שנים. גם על הטקסטים אני חייב מילה טובה, הליריקה של הלהקה הזו תמיד קנתה אותי, כתיבה בוגרת מנקודת מבט ראליסטית אך אופטימית - לקחתי.
Watching The World חוזר לספידים אך משתלב עם נגיעות מעט אוריינטליות והכל עטוף באותו Heavy Metal מקסים שהלהקה יוצרת מהאלבום הראשון ועד עכשיו, לא סתם הם מוכרים בטירוף, לא סתם עמד עולם המטאל על קוצים וחיכה לדיסק הזה, יש למה לחכות ומסתבר שמעריצי הלהקה ידעו מה זה לחכות כשמחלקים זהב, MKII מביא את Masterplan לרמת עבודה אחרת ולבגרות מוסיקלית כובשת, פשוט אלבום מעולה, אין מילים, אלבום רוק כבד מעולה.

BETZEFER

היישר מסיבוב עם Sepultura

לא כל יום מגיעה להקה ישראלית למעמד של סיבוב הופעות עם הענקים מברזיל, שוב הרמנו טלפון למתן, גיטריסט הלהקה שחזר לארץ לאחר החוויה הזו כדי לשמוע מעט על ההופעות עם המעצמה הברזילאית מספר 2 (אחרי הכדורגל)

איך הגעתם לסיבוב ההופעות הזה?
עשינו עד כה 5 סיבובי הופעות באירופה והצלחנו לצבור קהל שמגיע לראות אותנו, המנהל שלנו קיבל פנייה מההנהלה של Sepultura אם יש עניין להצטרף לסיבוב ההופעות החדש שלהם כלהקה פותחת, מייד עשינו הכל כדי שדבר כזה יקרה, הרמנו את כל הלוגיסטיקה ומצאנו את עצמנו לילה אחר לילה מגשימים חלום ילדות, היה מדהים.

הופעתם כמעט חודש אתם, איך היתה ההרגשה להיות עמם על הבמה לילה אחר לילה?
הופענו מאד בחופשיות, הם לא הגבילו אותנו בכלום, לא בזמן ההופעה שלנו ולא בשום דבר, היו כולם אנשים מצויינים שמאד כייף בחברתם, אמנם ניגנו כבר עם להקות גדולות במהלך הקריירה שלנו אבל הפעם זה היה בהחלט שונה, מדובר באגדה, להקה שמאד השפיעה עלינו.

הבנתי שגם הם צפו בכם לא מעט... מה התגלגל משם?...
אחד הדברים הכי יפים שקרו לנו הפעם, היו לא מעט הופעות שבצידי הבמה עמדו אנדראס קייסר ופאולו Jr מ Sepultura והסתכלו בהופעה כולה, הקשיבו לסט שלנו, לכל השירים בעניין, זה היה מדהים, לנגן מול נניח 700 איש ואתה יודע שאנדראס קיסר עומד מולך ומקשיב להופעה שלך, זה מדהים, היתה אווירה מדהימה אתם, אנשים מיוחדים אחד אחד, גם הם וגם כל אנשי הצוות שלהם, היה כייף.

אלו רגעים שאסור לך לשכוח, מעטים זוכים לכאלו רגעי אושר, בוא תן לנו לסיום מבזק קצר על החומר החדש של Betzefer והתקליט הבא, יש תאריך?
אין תאריך אבל האלבום כולו כבר כתוב, גם שם עדיין אין אבל כמגמה כללית אני יכול לומר לך שהשירים החדשים יותר מהירים מבחינת הגרוב והקצב, יש את הקטעים האיטיים והחופרים אבל הכיוון הכללי הוא מושך יותר קדימה.

ואיזה טיפ יש לך לתת להרכבים ישראלים חדשים שרואים את ההצלחה שלכם ורואים בכם מודל?
משהו שאנחנו העברנו מהתקליט הראשון בעצם זה שלא עשינו שום דבר אקסטרווגנדי או מטורף, פשוט באנו עם המון רצון, אמונה והתמדה וגם יכולת להקריב הרבה דברים כדי שמה שאנחנו רוצים שיקרה אכן יקרה, אני שמח שהדברים קרו ומה שאני יכול לייעץ ללהקות הוא להתמיד בדרך שלהן, להיות אקטיבים וליזום, להאמין ביכולות שלהם ולדחוף קדימה, מי שרוצה ועובד מספיק בנחישות וחזק: זה יגיע אליו.

www.betzefer.com

LEGION

Mouth For WAR !

...הוא היה אמור להגיע להופעה בארץ עם להקתו לשעבר Marduk ב 2002, הוא נחשב לאחד הסולנים הכריזמטים ביותר בבלאק מטאל, הלהקה שהוא היה בה איגדה סביבה לא מעט שמועות, גיטריסט הלהקה התראיין אצלינו לפני 5 שנים, הכחיש את השמועות וקבע הופעה בארץ ממנה הוא הבריז, חילוקי הדעות באוגדת המלחמה הלכו וגברו ולפני שנה וחצי עזבו Legion הסולן ו B. War הבסיסט הותיק את ההרכב, האיש עם הגרון שגורם אפילו לשטן לעמוד בפינה חוזר עכשיו עם הרכב חדש בשם Devian ושופך אור על סודות האומנות השחורה ושמועות מן העבר...

Legion למי שלא מכיר, תן לי תקציר של הקריירה שלך עד כה בליווי נקודות מעניינות:
ובכן, התחלתי בגיל מאד צעיר לשמוע מטאל, זה התחיל באיירון מיידן ומיד נשאבתי פנימה, בגיל 18 כבר הייתי הסולן של Ophthalamia עמם הקלטתי את האלבום השני Via Delorosa לאחר מכן הצטרפתי ל Marduk עמם הוצאתי ששה אלבומים, שני אלבומי הופעה ו DVD, הופענו כמעט בכל העולם, לפני שנה וחצי עקב חילוקי דעות ובעיות בלהקה עזבתי את ההרכב, עברתי לגרמניה עם אשתי והקמתי את להקתי החדשה Devian, אנחנו עומדים בפני הוצאת אלבום ראשון.

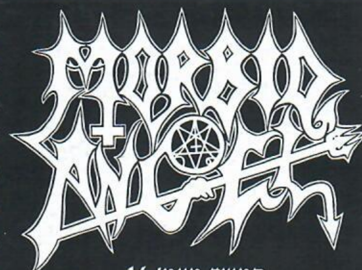
אוקיי, עכשיו נגיע לדברים המעניינים באמת.. בוא נדבר על Marduk, נתחיל בעצם מההתחלה, האלבום הראשון אתך Heaven Shall Burn היה התקדמות אדירה ללהקה והביא למכירות כפולות.
Heaven Shall Burn הוא האלבום שלקח אותנו צעד קדימה מבחינת ההפקה, פיטר טגטגרן מ Abyss Studio עשה שם עבודה נפלאה, האלבום מכיר יפה מאד ולקח אותנו קדימה אל Nightwing שמבחינת מכירות זכה אף להצלחה עוד יותר גדולה.
Nightwing הוא אחד האלבומים שלכם שאני הכי אוהב, אחד מהשלושה הכי חזקים לטעמי, הפקתית הוא בכלל מעולה, סאונד נקי, ברור ומאד מעביר אווירה.
האלבום עצמו קצת יותר מדי מלודי לטעמי, זו היתה תקופה שכל להקות הבלאק ניסו למסחר את עצמן וללכת לכיוון שירי גותיקה על ערפדים ובחורות נוטפות ליפסטיק ביער ואנחנו דוקא לקחנו את ההגה לכיוון יותר חזק באלבום שלאחר מכן, כולנו קשורים הרבה יותר לדברים כמו Slayer או Venom שנדמה שהרבה מהלהקות של היום פשוט לא מכירות...

Panzer Division Marduk הוא האלבום שלכם שהכי הצליח וגם האלבום שהוציא לכם שם של להקה עם דעות פאשיסטיות שלא לומר נאציות, השמועות עפו גבוה, כשראיינתי את גיטריסט הלהקה Morgan לפני 5 שנים הוא הכחיש וטען שזו בסך הכל עבודת הסטוריה שנובעת מההתעניינות שלו בהסטוריה ובקרבות, הוא ידע לדבר על מלחמות ישראל, על טנק המרכבה ויצא מהעניין די טוב אני חייב לומר (מה שקרה שנה אחר כך היה פחות טוב... י.ש), בוא תן לי את האמת בפנים, מה קרה עם האלבום הזה ומה הקטע מאחורי הדימויים המליטריסטים?
Morgan מאד עמוק בקטע של הסטוריה על מלחמות, זה נכון, הוא כפייתי עם העניין הזה ובאיזשהוא שלב זה נהפך לדבר העיקרי אצלו שהמוסיקה שלנו נדחקה הצידה, אני יודע שהטנק על עטיפת האלבום הוא טנק מדנמרק בכלל אבל אני לא יודע איזה שד עבר לו בראש כשהוא התראיין בשנים האלו, אני מעריך שאם היית מגזין יוגוסלבי הוא היה אומר לך שהוא מעריץ את הגבורה של הצבא היוגוסלבי, מאד מתאים לו להתראיין ככה ולחשוב אחרת, הוא לא נאצי, ממש לא, אבל הוא פרובוקטור מהסוג שעשה לנו לא מעט בעיות והרס לנו לא מעט קשרים והזדמנויות בעבר, עד היום הבחור לא הבין מה זו עבודת צוות, הוא מאד סולואיסט אם לנסח את זה בעדינות וקונטרול פריק אם להיות פחות עדין ואני יכול להיות עוד פחות עדין...

ועל אותו גל.. הבחור קבע לכם 2 הופעות בארץ ב 2002 ומשניהם הבריז, מה הסיפור של הביטול בישראל פעמיים, ואיך זה ש Darkane שהגיעו לארץ טענו שחברי להקתך סיפרו ש"המפיק הישראלי פחד להביא להקה כמו Marduk" בזמן שהביטולים הגיעו דווקא מהצד של מורגן גיטריסט הלהקה?
מאד מתאים לו לקבוע ולבטל ולהתנהג ככה, אני זוכר שבאותה שנה הוא ביטל לנו הופעות ברוסיה, בארה"ב וברומניה בגלל שטויות שהוא עשה, הוא סיפר גם לי שפחדת להביא אותנו, רק עכשיו אני מבין שרצת אחריו כמו משוגע שיעמוד במה שסוכם והוא פשוט נעלם, פשוט סינן טלפונים ולא ענה, כל כך מתאים לו להתנהג ככה וזה כל כך מכעיס אותי, אני מאד מצטער שלא יצא לי להגיע לישראל בגלל הטפשות שלו וההתנהגות המטומטמת שלו, הייתי מת להופיע אצלכם, אני מקווה שעוד אעשה את זה, זה רק מראה לך בקטן דוגמא למקרה שמאות כמוהו גרמו לי לעזוב את Marduk ולחתוך מהאיש הזה.

המשך בגליון הבא

המשך מעמ' 16

אתה מודע לכך שהאלבומים אתך נחשבים לקלאסיקות של הלהקה והאלבומים האחרונים מכרו הרבה פחות, זה חלק מהעדפה של קהל או תוצאה של עידן האינטרנט וההורדות לדעתך?

אני מודע לעובדה שבעיני הרבה אנשים האלבומים איתי הם "מורביד האמיתית" אם כי גם בשלושת האלבומים האחרונים היו קטעים די טובים, בעיני Covenant זה האלבום הכי טוב שהוצאנו אי פעם, גם האינטרנט מאד פוגע והורס את המכירות, אנשים משתמשים בזה לא ככלי להכיר מוסיקה אלא כרובה לירות לעצמם ברגל ובקרוב לא יוכלו ללכת יותר.

מה לגבי DVD שלכם?

אני מאמין שבסיבוב ההופעות החדש נצלם כמה הופעות, נוסיף לזה את הקליפים שלנו ונוציא סוף סוף DVD החוצה, אני רוצה להוציא את המוצר הכי טוב שאפשר ולתת תמורה מלאה למי שמשלם עליו, Morbid Angel אף פעם לא עשתה "חצי עבודה" ואני בטוח שגם הפעם יהיה מוצר מאד מקצועי ומושקע, אני מקווה שעד סוף השנה הזו הוא ייצא.

מה דעתך על Behemoth ו Nile והדור החדש של החברה במטאל הקיצוני...

הופענו אתם, הם בחורים טובים ולהקות מקצועיות מאד עם הרבה רצון ושאפתנות להתקדם, המוסיקה שלהם עשוייה טוב, אני שומע בה לפעמים השפעות שלנו ("לפעמים"...?! האיש באמת יצא אתם גבר... י.ש) ואני מאמין שמגיעה להם ההצלחה שהם זוכים לה, אני מאד מכבד אותם, גם כאנשים וזה מאד חשוב בעיני.

אוקיי דיוויד, היה מרתק כתמיד להתעדכן במתרחש אצלכם, אני מבטיח לך שלכשהדיסק החדש שלכם ייצא תקבלו מאתנו כתבת שער ברוקפוינט, משהו לסיום לסכם את הראיון?

תודה רבה לך על התמיכה בי ובלהקה לאורך כל השנים, אני מאד מעריך את התמיכה של המגזין שלכם בנו ואהיה גאה להופיע על שער המגזין לכשהדיסק ייצא, מאד מחמיא לי ואני מודה לך על כך, דרישת שלום לכל הקהל שלנו בישראל, ולחברים שלי אצלכם, לניר מסאלם ולכל מי שמאזין לנו.

STRATOVARIUS

המשך מעמ' 17

ומסתיים במשפט Together We Singing, Together We Care, חזרנו מתוך השאול, חזרנו מהמקום בו רק קולו של הסוף נשמע, הלהקה היום מאוחדת מאי פעם, מופיעה, חזקה, כל האלבום הוא על מה שעברנו כלהקה, על מה שאני עברתי כאדם, על חברות שנהרסה, נותצה ונבנתה מחדש, על ההתגברות על חרדות, על הרצון להמשיך הלאה, להגשים את החלומות, לשקט בחיי, לשלום, יש שיר אחד באלבום בשם Gotterdammerung שהוא שיר פוליטי על היטלר וההרס שהוא עשה בעולם, העובדה שבנאדם אחד הצליח לסחוף אחריו אומה שלמה מצביעה על כך שלא רק היטלר היה הבעיה: כל העם הגרמני היה הבעיה וכל בני בריתם, עצם זה שאומה שלמה הלכה אחרי מטורף, זו הבעיה וזה הקטע המפחיד, תראה מה קורה היום עם בן לאדן או המנהיגים באיראן, הם בקלות ממלאים את המשבצת הזאת, זה מפחיד, אני מאד מתעניין בנושא הזה, קראתי עשרות ספרי הסטוריה על העם היהודי ועל מלחמת העולם, מפחידה כאן תגובת העדר, זה עד היום מפחיד אותי שדברים כאלו עלולים לקרות בעולם, אני אדם שמאמין בשלום, ודברים כאלו מצמררים אותי.

8) ומה צופן לכם העתיד, מה עומד לקרות ב Stratovarius?

השירים לאלבום הבא כבר מוכנים בגרסת הדמו (שמעתי חלק מהם - נשמעים מדהים (י.ש) האלבום יהיה פחות כועס, פחות בועט מהאחרון שלנו, הוא יהיה אישי מאד כמו כל האלבומים שלנו, אבל יותר מלודי, יותר בכיוון של Visions מבחינה מוסיקלית, אני אמשיך לכתוב על חיי, חלומותי ואני מקווה, מייחל ויודע שהחשיפה שלי, ההחלטה שלי להיות כנה עד הסוף עם הקהל שלנו ועם עצמי ולחשוף את הבעיה שלי ולהוציא את השלדים מהארון עזרה ונתנה אור לכמה אנשים בעולם הזה, אני מקווה שהשירים האלו עזרו לאנשים וגרמו להם להגשים את חלומותיהם, לא להכנע לפחד, לא להכנע לכאב ולהמשיך הלאה אל עבר מה שנכון להם, מה שהם מאמינים בו, להגשים את עצמם, אם היתה לי יד בזה ולו חלק קטן: הכל היה שווה, בעיני זה הרבה יותר מלמכור עוד עותקים מהאלבום או לחוות הצלחה - זו ההצלחה האמיתית, ואני מקווה שהסיפור שלי מעביר מסר של לא לוותר, ותמיד להמשיך הלאה - יש בנו המון כח בפנים, תחבקו אותו, הוא ואתם אחד הוא.

המשך מעמ' 12

ואז יצא Start from the Dark שהביא סאונד חדש ועדכני וחומר מאד בוגר ובעקבותיו סיבוב הופעות ו DVD.

לקחתי באלבום הזה את הטקסטים לכיוון מאד עמוק, שירים בעיקר על עצמי, על מה שאני עובר, על מה שאנחנו עוברים כלהקה, השאיפות שלנו, החזרה שלנו לפעילות והיצירה בלהקה, החומר עצמו היה מודרני, עם גיטרות ממש כבדות, אבל יכלת בקלות לזהות את המלודיות המוכרות שלנו.

בשנה שעברה יצא Secret Society, האלבום השני שלכם מאז החזרה לעניינים, גם הפעם טקסטים מאד אישיים, אתה מרגיש שהקהל שלכם ואלו שנשארו אתכם למעשה גדלו אתכם?

מצד אחד כן, אני מרגיש את זה מאד, מצד שני אני בהחלט מעוניין בקהל חדש וצעיר שלא הכיר את הלהקה קודם.

Secret Society מספר על הבעיות החברתיות שלנו בעולם הזה, על הקריירות במשרדים, התחרות בתאגידים ובכלי התקשורת, זה אלבום שלקח אותנו מאד רחוק.

ג'ואי איך אתה שומר על הקול שלך? אתה אחד הסולנים הבודדים שאני מכיר שלא דעך ועדיין יש לך את היכולת הפנומינלית הזו ללא כל פגם.

אני לא מעשן, לא לוקח סמים ושותה משהו אולי פעם בשבוע,. שומר על עצמי בסיבובי ההופעות, אני משתדל להיות ענייני ומפוקס, אני עובד קשה מאד בישביל זה.

ושאלה אחרונה: איפה תהיה Europe בעוד 5 שנים.?

עם עוד 2 DVD שנוציא עם חומר חדש והופעות, עם עוד 2 אלבומי אולפן, יש לנו עוד המון מה להגיד ולהשמיע.

the Poodles

רוצים שינוי??? - Metal Will Stand Tall

אז הנה שינוי שיעשה ל Power Metal את מה שלהקות כמו No Use For A Name עשו לפאנק ו Nightwish עשו ל Gothic Metal קרי: מוסיקה הנשענת על הז`אנר עצמו, כתובה ומבוצעת בסופר מקצועיות ורעננות, מלאה בשמחת חיים וערנות ומשלבת אלמנטים בולטים של מוסיקת פופ קליטה בתוך מפלי הדיסטורשן והדאבל בס. מי שרגיל ל Mayhem, My Dying Bride, Cryptopsy או Meshuggah קרי מטאל עמוק ורציני שלעיתים מוגדר גם כחסר הומור לא יאהב קרוב לודאי את הפודלס והתקליט החדש שלהם, מצד שני מי שלא מפחד מקיטש איכותי, עשוי בטוב טעם, ססגוני ורועש, מי שאוהב להקות כמו אלו שהזכרנו בתחילת הכתבה ואפילו להקות כמו Faith No More או Anthrax או Motley Crue יש לו הרבה מה לחפש בתקליט הזה והוא בהחלט ימצא בו הרבה. הפודלס מגיעים משבדיה, עם שם שקרוב לביטלס הדיסק שלהם הותיר אותי Speechless עם חיוך ענק על הפרצוף, בחיים לא הייתי עד ללהקה שמתלבשת כמו להקת פאנק, מנגנת כמו להקת Glam, מפציצה בפזמונים של Power Metal ועוטפת את כל האריזה במארז פופ/דיסקו שלא היה מבייש את ה Bee Gees (תשאלו את ההורים שלכם מי אלו) עם טקסטים סטייל Manowar המהללים את המטאל בכל אופן אפשרי. הפודלס עשו היסטריה בשבדיה כששיגרו השנה 3 סינגלים מהאלבום לראש מצעד הפזמונים של המדינה, הראשון One Night Of Passion הוא הארד רוק Glam מצויין נוטף ריח אייטיז עם פזמון פופי וקליט, השני היה שיר הנושא של האלבום Metal Will Stand Tall עם הפזמון ההסתדרותי והכובש ,,Made of steel, we fly, like an eagle in the sky... והשלישי היה הבלדה Song For You שהדליק את המצתים בארץ הקרח והדת` המלודי...

שלושת הסינגלים מכרו זהב ופלטינה בשבדיה תוך חודשים, מדובר במכירות של רבע מיליון עותקים רק בתוך שבדיה, לשם השוואה, להקה כמו Dark Tranquility מוכרת בשבדיה 3000 עותקים ולהקה גדולה יותר כמו Hammerfall מוכרת בשבדיה 50 אלף בערך, כך שממדי האטרף שם סביב הפודלס עצומים.

חברי הלהקה עצמם לא זרים בשכונה, במשך השנים עבדו מי מהם עם להקות ואמנים כגון Thin Lizzy, Alice Cooper, Motorhead, Europe ו Whitesnake, כל הלהקות האלו השפיעו גם הם באופן זה או אחר על הפודלס שהשכילו לרקוח מכל הטעמים האלו תקליט גורמה נוטף רוק אנד רול צבעוני שכל מי שבקטע יזיל ממנו ריר.

הקטע העיקרי עם האלבום הזה זה שהוא ממכר בטירוף, את השירים אתם לא תפסיקו לפזם, והחיוך לא יירד לכם מהשפתיים, זו להקה שנשמעת מצד אחד עדכנית ומצד שני מרגישים בבירור את השפעת שנות השמונים העליזות על כל תו וצליל שהם כותבים, ראוי לציין גם שיש כאן משהו מקורי, אני שמעתי בחיי אלפי להקות ולא שמעתי להקה שנשמעת כמו הפודלס, זה פאן טהור, זה כייף לא נורמלי, תקליט שניכר שנעשה בהנאה גדולה, זוכרים את האלבומים הראשונים של Skid Row ובאיזו מהירות הם עלו למעמד על? ובכן, הפודלס יכולים לעשות את זה לא פחות טוב, הם יודעים לנגן, יודעים לכתוב, נראים מצויין עם פרונטמן חזק וכריזמטי והשירים בנויים להרים איצטדיונים באוויר, יחד עם Crashdiet הם אחד ההימורים הבטוחים שלנו לשנים הקרובות ועוד להקה ששמה את הרוק אנד רול הבועט על המפה העולמית The Poodles will stand tall.

METAL BOOKS

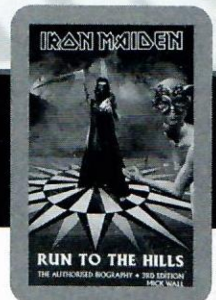
"My heart's like an open book, for the whole world to read"
(Nikki Sixx 1985)

Motley Crue - The Dirt

The Dirt הוא הספר האולטימטיבי למי שרוצה להתמכר לעולם של הסקס סמים ורוק אנד רול, הוא מגולל את סיפורה של Motley Crue מפי ארבעת חברי ההרכב, מקורבים, בני משפחה וכל מי שידו בכל ויד כל בו, זהו ספר מדבק, סקסי, נוטף זימה וחיי חטא, מלא שערוריות, סיפורים שימגנטו אתכם לדף, פתחו אותו בכל עמוד שתרצו ותמצאו מייד סיפור שיחרט לכם בלב, הספר זכה לסופרלטיבים מדהימים בכל רחבי העולם, זהו מסמך הרוק המרתק ביותר שנכתב אי פעם, כל מי שהמוסיקה היא חלק מחייו חייב את הספר הזה בבית, קראתי אותו אולי מאה פעם, זה התנ"ך של הרוק אנד רול בעיני.

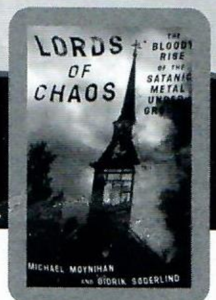
(432 עמודים)

Run To The Hills - The Authorized Iron Maiden Biography

הביוגרפיה הרשמית של הבתולה במהדורה השלישית שלה, הלהקה מעדכנת את הספר אחת לכמה שנים, אמנם בהשוואה ל The Dirt מדובר בספר הרבה פחות ממגנט והנסיונות של המחבר מייק וול להציג את השערוריות ב Maiden באור פרוע נראות חיוורות בהשוואה ל Crue שהיו אלופים בלייצר כאוס, אבל את מי שאוהב את Maiden ואוהב לקרוא הספר הזה בהחלט יעניין, בעיקר מרתקים המונולוגים של סטיב האריס על גירושיו, פחדיו האישיים, מערכת היחסים הסבוכה עם ברוס דיקינסון וכל המתרחש מאחורי הקלעים של להקת המטאל הנצחית, הספר מומלץ לא כספר ממגנט ושערורייתי אלא כספר הסטורי על דרכה של להקה שכמעט כולנו מעריצים, הנה מבט ללב של הבתולה.

(393 עמודים)

Lords Of Chaos - The Bloody Rise Of The Satanic Metal Underground

"אדוני הכאוס" הוא ספר קצת ישן אך בגלל ערכו הוא בהחלט חייב להיות כאן, שני אנתרופולוגים נורבגים עשו חקר מקיף על עלייתו וצידו הסנסציוני של הבלאק מטאל (בעיקר הנורבגי), זו פעם ראשונה שהמחקר מגיע עד כדי כך עמוק, יש שם פרטים ממגנטים על ימי האופל של תחילת שנות התשעים עם כל "גיבורי העלילה" במונולוגים בוטים ומצמררים: וארג ויקארס השנוי במחלוקת, Hellhammer יליד מרוקו שמתבטא שם נגד שחורים, Euronymous שזועק שיפחדו מפניו ובמקביל לבש סוודר לבן בכל פעם שסבתו באה לביקור בחנות הבלאק מטאל שלו, Dead סולנה המתאבד של Mayhem במונולוג על היותו חייזר ובקיצור: הצד הדו ערכי של סצינת מוסיקה מחתרתית ומרתקת מכל בחינה, זה לא ספר שמדבר על מטאל, זה ספר שמדבר על נישה אקסטרימית בתוך הסגנון, כשמתייחסים אליו בצורה כזו הוא ספר מאד טוב.

(332 עמודים)

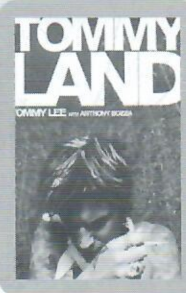
Guns N Roses - The Band That Time Forgot

זו הביוגרפיה הלא רשמית של אקסל שושני ושאול הדסון.., היא מביאה את סיפור ההצלחה הענק של הלהקה מזווית של מחבר שחי באותן שנים באוסטרליה, הספר ברובו בנוי מראיונות עם מקורבים ללהקה ומעט מאד תמלילים מפי חברי הלהקה עצמה, דבר שיוצר בנקודה מסויימת שעמום מה, לספר כזה היה פוטנציאל להיות מהפכני כמו The Dirt אבל מה שיצא לבסוף הוא ספר חביב, מאד "פרווה" בגישה שלו, בלי פלפל וחריף בתוך התבשיל ועם נקודת מבט של המחבר שעניינה אותי עד גבול מסויים, מתחילת הדרך כ Hollywood Rose ועד לדמוקרטיה הסינית ו Velver Revolver הסיפור בצורתו כאן יעניין בעיקר את המכורים ללהקה, זה ספר שקראתי פעם אחת, אשוב להציץ בו בפרקים מסויימים מעת לעת אבל קשה לומר שהוא מיצה את הפוטנציאל הגלום בו.

(238 עמודים)

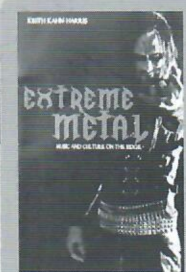
Tommyland - Tommy Lee with Anthony Bozza

"טומילנד" הוא לא הביוגרפיה של טומי לי, מי שציפה לזה הולך להתאכזב, לעומתו מי שבא בראש פתוח יוכל להנות מאד, טומילנד נכתב על ידי טומי לי עם אנטוני בוזה ומכיל את חייו של האיש על התופים, הבחור כותב כאן בהומר לא קטן על סקס (כולל עצות יישומיות מ: "דוקטור לי"...), על פורנו בחייו, על הנשים בחייו הת'ר לוקליר וכמובן פמלה אנדרסון, על הכלא והחוויות משם, על הספרים והאלבומים שעיצבו את חייו, על קעקועים, על ייגרמייסטר בפשטידה (כולל מתכונים..), על ספרים שאהב העוסקים בגידול ילדים ועוד ועוד, עולמו המיוחד של האיש הרבגוני הזה נחשף כאן בצורה מאד ייחודית, זה ספר שלא פונה רק למעריצי מוטלי קרו אלא גם מעבר, משעשע לשמוע מה מדונה, סילבסטר סטאלון ומייק טייסון חושבים על טומי לי, משעשע לקרוא חוויות מבית הספר של האיש ומפגש מצחיק עם המורה שלו לתופים מבית הספר ועוד ועוד, מי שאוהב את טומי בטח כבר קנה את הספר הזה שמיועד בעיקר למי שמכיר את פועלו של האיש, אחרי The Dirt זה התוסף תזונה שישאיר אתכם שבעים ואם לא: טומי הכין לכם כמה מתכוני סלרי לסקס מטריף....

(260 עמודים)

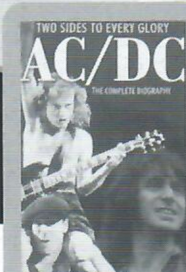
Extreme Metal - Keith Kahn Harris

Keith Kahn Harris הוא ד"ר לסוציולוגיה שחי באנגליה, הוא עיתונאי מטאל במגזין Terrorizer והוא יהודי גאה שחי בשנים האחרונות גם בירושלים ומכיר מעולה את פעילות המטאל בארץ.

את Keith אני מכיר כבר 10 שנים, חלק נרחב מהמחקר שנעשה כאן קרה בביקורו הראשון בארץ ב 1998, הספר הוא ספר אקדמאי ברמה גבוהה מאד, אנגלית רשמית וסוציולוגית שנותנת מחקר עמוק על המטאל הקיצוני מנקודת מבט לא אופיינית, המחבר מציג את הדיסוננס בין תמלילי המטאל של להקות כמו Cannibal Corpse לחייהם הנורמלים של כותבי השירים ומצד שני לא פוסח על חברינו מנורבגיה ומערכת היחסים העניפה שלהם עם מוסדות העיר אוסלו להלן מכבי האש, המשטרה ובתי המשפט... Extreme Metal הוא ספר מעניין למי שרוצה להשכיל קצת מעבר לממוצע ולהביט במוכר לו באופן חדש ובלתי מוכר, הספר מספק לו משקפיים אקדמאיות להביט על המתרחש בממלכת הגראולינג...

Two Sides For Every Glory
AC/DC The Complete Biography

אולי הלהקה שמזוהה יותר מכולן עם דבקות במטרה וחיי רוק לאורך עשורים שלמים, קריירה של יותר מ 35 שנה, מכירות של עשרות מיליוני עותקים ממספר גדול של אלבומים, להקה שאיבדה סולן כריזמטי וידעה לחזור עם סולן כריזמטי לא פחות, הספר הזה מגולל את סיפורה המלא של הלהקה, מהימים הראשונים בפאבים באוסטרליה בשנות השבעים ועד ימינו אנו בסוף שנות האלפיים, AC/DC תמיד היו ותמיד יהיו אגדת רוק, המוות של בון סקוט, החיים של האחים Young שהם באמת צעירים לנצח, להקה שקיבעה את יסודות הרוק עמוק באדמה ואי אפשר להזיז אותם, זה ספר מרתק על להקה אגדית.

(316 עמודים)

AMON AMARTH

משאבי רוח צפונית קרה מביאים צלילים מרוחקים של קרב גועש אי שם מרחק, ניצוצות של אש הבוקעים משרפות ענקיות ממלאות את שמי הלילה הנצחי של החורף הצפוני באלפי כוכבים חדשים, כול אחד כמו נשמה העולה בציפייה חגיגית לפגישה עם אותם האלים שעם שמם על שפתיהם הניחו את ראשם על האדמה הקפואה לנצח. הרוח לא תביא את שמות האנשים, היא לא תספר את סיפורו האישי של כול אחד ואחד מאותם הלוחמים, אך מה שבטוח שהניצוצות של הלהבות עוד ירכבו על הסערה המתפתחת כוואלקיריות האוספות את נשמות הנופלים ותבעיר מדורה אחת עצומה שכמוה לא נראתה שנים באדמה המרשימה והמלכותיות ביופייה ובעוצמתה של ה Melodic Death Metal, כי רוח התקופה של הגדולה הנורדית חוזרת כדי לספר את הסיפור של בנייה וגבורתם הנצחית.

צריך להיות שם, להרגיש את משאבי הרוח על הפנים, להרגיש על בשרך את הסכנות האורבות במקום הזה, שיופיו שמור רק לאמיצים שבאמיצים ולהתגאות בעצמך שנבחרת להיות נוכח כאן, ועדיף לעשות את החזרה הזאת בהיסטוריה לימי הגבורה והכבוד יחד עם אותה רוח התקופה בגוף המוסיקה של ענקית המטאל Amon Amarth כדי שהעוצמה תפשיר ותתעורר משנתה הקפואה של ההיסטוריה. קבלו בחרבות מורמות וספלי עץ הגועשים מדבש סקנדינבי משובח את ענקית ה Viking Melodeath Metal השוודי באלבומה החדש With Oden On Our Side ותיכנסו למסע מדהים לאורך חייהם של הלוחמים הוויקינגים.
המסע פרוש בפנינו ב 9 קטעים היוצרים אווירה קסומה ובלתי נשכחת של האלבום, הכבד ואם זאת המרגש להפליא כפי שהיו החיים של אלה להם הוא הוקדש.

האלבום נפתח במשאב אדיר של אותה הרוח המתחזק מרגע לרגע ומנחית בפנינו ללא רחמים את הענן של אותם ניצוצות האש, אתם לא מספיקים להעיף את האפר הצורב מהפנים, תנועה אחת לא זהירה ורק האלים מצילים אתכם מהחרב העוברת לצידכם, צרחה חדה וחבר ילדות נופל לידכם לתוך שלולית הדם שלו, מנסה לעצור את איבריו הפנימיים מליפול מתוך גופו השבור. זעם אדיר ממלא את נפשכם והנה אתם לא יותר ולא פחות מברסרקר מהאגדות, נלחמים בנחישות קודרת לא למאן החיים אלה למאן המוות, למאן המוות של אלה שעזו להרים עליכם את החרב. כלום כבר לא משנה, מהסיבה ש Valhalla Awaits Me... When I Die

הזמן עובר, שניות, דקות או חיים שלמים, המוני חיים של המוני אנשים, ואתם כבר מוצאים את עצמכם יוצאים מהספינה השבורה במקום מוזר ועוין לתוך קרב חדש על חייכם כנגד הסיכויים והמקום הזה, שבמהרה תכנו Land Of The Runes ויישאר בזיכרונכם לעד. הקרב על המקום העוין ואם זאת המדהים בעולם כולו נמשך ונפרס לאורך כול האלבום, קרב זועם חדש כנגד הטבע האכזרי נפתח מחדש ב Asator, מתגלגל לסיפור אפי מרגש של גיבור מיתולוגי עתיק בדרכו לאלת המוות Hel, והנה אתם שוב מסתערים עם 50 מאחיכם הנאמנים לנשק מול כפר של נזירים נוצריים עם שם אלי המלחמה על שפתיכם.

נכתב על ידי: **וסוולוד זימין**

רדיו חזק מאד

צילום: דנית סיגלר

יזהר אשדות על אלבומי מטאל

יזהר אשדות פרץ לתודעה ב 1981 כשיחד עם להקתו תיסלם הגדירו מחדש את הרוק המקומי, עם בחורה עירומה באלבום, סולן בבגדי עטלף, מכירות של כמעט מאה אלף עותקים מאלבום הבכורה והופעות מפוצצות, הם היו הדבר הכי בועט בעיר.

יותר מ 25 שנה מאז והאיש חתום על להיטי ענק כגון "לראות אותה היום" רדיו חזק" וכמובן השיר הכי כבד של תיסלם: "שנה שנייה". יזהר יצא מאז לקריירה מקבילה של הפקה מוסיקלית ואלבומי סולו (שבעה כולל האוספים) ונחשב כיום לאחד המפיקים המבוקשים ביותר, זה האיש שהביא את עפרה חזה למקום הראשון בגרמניה (בזמן שלהקות כמו Blind Guardian מגרדות את העשירי גג) אז באנו להגביר קצת את הרדיו החזק ואני מודה: הופתענו.

"הטעם שלי רחב ומגוון" מספר יזהר, "גדלתי על הקלאסיקות של הרוק, התחלתי בגיל 11 עם הביטלס ועברתי ללד זפלין, Deep Purple, ו Black Sabbath. ללד זפלין היתה השפעה גדולה עלי והעדפתי אותה על אחרות בהיותה להקה אינטיליגנטית יותר. אני מעודכן במה שקורה היום, והאמת שמאד מעניין אותי להפיק להקת מטאל, אבל לקחת אותה למקום יחודי. ניתן להגיע כאן לתוצאות בינלאומיות, זה תלוי אמנם בלהקה עצמה ובמקוריות שלה אבל טכנית זה אפשרי". התחלנו במסע...

Avantasia - Farewell
מתוך: Avantasia - Part One

מאד קרוב לפופ, לא במובן החיובי, רחוק ממה שאני מתאר כמטאל, הפקה מאד נקייה, נכון שהכל מאד מקצועי, הסולן יודע לשיר בדיוק כפי שמצופה ממנו והכל בסאונד מלוטש מאד. מעניין מאד הקשר בין מטאל מסוג זה למה שמכונה אצלנו מוסיקה ים תיכונית: צפוי מראש, מתקתק ולא עושה לי את זה. חשבתי שעידן אבומי הקונספט הסתיים עם ה wall של פינק פלויד, אבל מסתבר שלא. כמובן שבהתיחסות למטאל יש לפני ואחרי שראית את Spinal Tap ואני חושב החברה האלה לקחו את הסרט ברצינות ופספסו את האירוניה. אני מבין שזה מצליח ומוכר אבל זה ממש לא לטעמי, אין בזה שום משקל, מטאל לבנות...

Paradise Lost - Forever Failure
מתוך: Draconian Times

זה יותר לטעמי. יש היום כל כך הרבה מטאל אירופאי עם מבטא סקנדינבי וגרמני (ממש כמו ביורופופ) שמרענן לשמוע להקה אנגלית. זה פחות קריקטורה, יש פה טעם טוב, יותר בגרות וזה מנוגן היטב. אחד הדברים היפים במטאל הוא החוקים הבסיסיים של הז'אנר: לפני הכל אתה חייב לנגן ולשיר טוב והם בהחלט מקצועיים.
זה לא מפיל אותי, זה מאד תבניתי ולפי נוסחה, אבל אני יכול להעריך אותם.

Crossfire - Heartbreaker
מתוך: Dirty Games

זה אחלה שיש להקה ישראלית שנשמעת כך, הם מצליחים לעמוד בסטנדרטים הבינלאומיים של התחום. הדבר היפה שמייחד אותם הוא שהם "מתכתבים עם האייטיז" ומנגנים חומר שנשמע בדיוק כמו להקות "Big Hair" לפני 20 שנה בארה"ב, אבל זו גם המגבלה שלהם מכיוון שזה לא מספיק מעניין בפני עצמו, חסרה לי הייחודיות שהיא הגורם שבסופו של דבר מריץ להקות קדימה, הנגיעה האישית.

Megadeth - Hangar 18
מתוך: Rust In Peace

דייב מאסטיין, סובל מתסמונת מטאליקה.., זה תקליט שיצא ב 1990, השנה בה יצא השחור של מטאליקה שהגדיר מחדש את המטאל (ואת הרוק בכלל) מכל אספקט אפשרי: בכתיבה, בנגינה, בהפקה ובסאונד. תמיד הייתה לי חיבה ללהקות עם 2 גיטריסטים מובילים החל מ Wishbone Ash ו Lynyrd Skynyrd והחבורה הזו בהחלט יודעת לנגן. השיר מצוין, כתוב בחכמה ומנוגן ב Feel נהדר, אבל שוב חוסר מזל של מאסטיין, תמיד בצילה של להקת האם.

Dark Tranquillity - Zodijackyl Light
מתוך: The Mind's I

זה מצא חן בעיני, אני מעריץ את מי שיכול לשיר ככה ולהופיע יום אחר יום, זו טכניקת שירה מטורפת, יש בהם רצינות שמוצאת חן בעיני, נגינה טובה, המתופף לא מדהים, אבל הם יוצרים עניין, שוברים תיבות ומקצבים. מה שכן, נשמע לי שיש עוד המון להקות מטאל בסגנון הזה ואני אומר את זה בלי להכיר לעומק (כאן בא הסבר על ה"דת השבדי המלודי" ואכן האיש צודק י.ש.) מה יש בשבדיה שכולם שם במטאל?!...

Green Carnation - Lullaby In Winter
מתוך: A Blessing In Disguise

הסיפור שסיפרת לי על הבחור ועל הטרגדיה בחייו נוגע ללב ואין ספק שזה משנה את ההתייחסות שלי. צליל ההמונד אכן מזכיר לי את האורגן של ג'ון לורד ב Child In Time של Deep Purple.
שני אבות למטאל: ג'ימי פייג' שבא מהבלוז וריצ'י בלקמור שהביא את באך לרוק נ רול.
הרבה מההרכבי מטאל האירופאים המשיכו את הדרך של ריצ'י בלקמור, זו שיונקת מהמוסיקה הקלאסית ופחות מהשחורה האמריקאית. שומעים את זה כאן בבירור. זה רך, מלודי ולא מטאלי במובן האגרסיבי של המילה, חביב. אם כבר מטאל, אז אני מחפש יותר עניין. קח את ראמשטיין, או את הבחור הקנדי דווין טאונסנד מ Strapping Young Lad, זה מדהים בעיני כי הם באמת באים מתוך הז'אנר ודוחפים אותו לקצה. אלו דברים שמדברים אלי יותר.

Masterplan - Falling Sparrow

מתוך: Aeronautics

תוכנת ProTools שינתה לחלוטין את תהליך הפקת המוסיקה בעשור האחרון ואפשרויות העריכה שבה שינו לגמרי את הצליל של המטאל. כיום אפשר לתקן כל טעות בנגינה וליישר את סטיות הקצב כך שגם להקה שלא מנגנת לגמרי "tight" תשמע כמו מכונת מטאל משומנת. החסרון בטכנולוגיה הוא בשימוש יתר בה והתוצאה היא לעיתים חסרת חיים. Masterplan מנגנים מדויק, זה תקליט Pro-Tools לחלוטין, הכל חתוך ומעובד. צליל הגיטרות מסורס, מין קיר דיסטורשן ענוג, מאד פופי בהפקה. זה שיש סאונד תופים מטאלי לא הופך את השיר למטאל במובן האידיאולוגי של המושג. בעיני יש קשר חזק בין הפופ האירופאי למטאל מהסוג הזה, הסולן שר יפה, מזכיר לי את הסולן של Foreigner ופחות את דיוויד קוברדייל אבל הכל עשוי כאן לפי נוסחה, מטאל של גלגל"צ. השיר יפה, הכל בסדר, אבל עובר לי ליד האוזן, אין בזה עומק בעיני, זה הדבר הכי לא מטאלי ששמעתי היום.

Death - Symbolic

מתוך: Symbolic

זה תקליט שהוקלט ב 1994, ממש לפני השתלטות Pro-Tools על אולפני ההקלטה וזה הכי טוב שאפשר לנגן בלי להכנס לעריכה רצחנית. יש כאן מעברי תופים שהיום היו מיישרים אותם במחשב כדי שישמעו מדויק יותר, אבל זה נשמע חי, לא מהאלבומים שעברו טיפול קוסמטי מטורף באולפן. הרעיון כאן הוא באמת של נגינה חיה של ההרכב, אבל להגיד לך שזה הפיל אותי, זה לא, אבל זה כן מטאלי במובן הטהור של המילה.

Motley Crue - If I Die Tomorrow

מתוך: Red White And Crue

מה שאני זוכר ממוטלי מלבד הלהיטים זה שאנחנו בתיסלם הקלטנו את אותו קאבר שהם הקליטו שלוש שנים אחרינו והגיעו אתו לראש המצעד האמריקאי "מעשנים ביחד" Smokin In The Boys Room. השיר הזה נשמע מאד עדכני, הפקה של בוב רוק שמביאה את הסאונד העכשווי ברוק האמריקאי, זה של Linkin Park ו Blink 182. הדבר היחיד שמזכיר כאן את האייטיז זו השירה של Vince, השאר נשמע מאד עכשווי ומאד אמריקאי, נשמע כמו נסיון (יחסית מוצלח) להיות Updated ולגעת בקהל החדש של היום.

ואז זה הגיע...

Marduk - Of Hells Fire

מתוך: Nightwing

יזהר: מי אלו?...

אני: אלו Marduk משבדיה, הם להקת בלאק מטאל ששרה על האנטיכרייסט ונגד הדת.

יזהר: "זה מטאל בלי התייפיפות, נשמע הכי טוב מכל מה שהשמעת לי היום, נשמע אותנטי. אין כאן קטעי פופ או מלודיות מתקתקות, זה מטאל נותן בראש ואמין גם מבחינה אידאולוגית. אני חושב שהעוצמה של הנצרות הקתולית באירופה ובעיקר בצפון אירופה היא זו שמביאה כזה מרד נגד הדת ושימושים באנטיכרייסט כאנטיתזה לאלוהים, הקתוליות מאד כופה, אל תשכח גם את המסורת הפגאנית של העמים הנורדים, הברבריות של הויקינגים, אודין ואגדות העם שלהם שהחורבו על ידי הנצרות. כשאני שומע את הלהקה הזו אני רואה בעיניי את הילדות של חברי הלהקה עם הכנסיה בכל יום ראשון והאימה הנוראה מפני השטן ומעלליו לילדים קטנים וחוטאים. זה מקור הכעס שלהם כלפי הדת וזה הופך את המוסיקה למעניינת יותר. אין פה נסיון למצוא חן למרות שאני בטוח שזה בדיוק מה שקהל היעד שלהם מצפה.

Strapping Young Lad
Home Nucleonics

מתוך: City

זה הצד המעניין והנסיוני של המטאל. אני אוהב את העובדה שדוין טאונסנד מזהה את האלמנטים הבסיסיים שמרכיבים את המטאל ומשתמש רק בהם. הוא מתמקד באנרגיה, בנגינה ובסאונד שיוצרים את האפקט המטאלי ומשתמש בהם באופן מופשט כמעט לחלוטין, ללא צורך במלודיה. אני מאד מעריך את זה אבל לא בטוח שהייתי יכול לשרוד יותר מ 4-3 טרקים ברצף...

צילום: לילך כדר

NOCTURNAL RITES

The 8th Sin

בואו ניתן למנהיג הלהקה Nils לספר לנו על האלבום השמיני ולתת לנו לטעום מהחטא.

"זה האלבום הכי שלם שלנו, אני רואה אותו כהמשך ישיר ל Grand Illusion שמבחינתי היה צעד ענק קדימה עבורינו כלהקה וככותבי שירים, זה לקח אותנו קדימה למקומות בוגרים ומקצועיים יותר, למדתי להוציא את המקסימום מהקול שלי ולתת לתפקידי השירה מימד גדול, מופק וכזה שמחמיא לשירה שלי ומבליט את היתרונות".

Nils התברך בקול חזק ועוצמתי, דבר שמושך את קול החומר של הלהקה קדימה "אני מושפע מסולני מטאל קלאסים ומנסה ללמוד את המקסימום, מדהים איך שהם שמרו על הקול שלהם במרוצת השנים"

ועל השירים עצמם: "זה Heavy Metal לחלוטין עם השפרצות פה ושם של הארד רוק ו Power, אנחנו מנגנים את מה שאנחנו אוהבים ליצור ולנגן".

Grand Illusion" שילב לטעמי כיוצר מינון נכון של כבדות ומלודיה, אני מקווה שגם האלבום החדש ייתפס ככה, אנחנו לא להקה של גימיקים אלא להקה שמאמינה בגדילה איטית ומנסה להיות יותר ויותר טובה בכל אלבום ואלבום".

והם בהחלט מצליחים לעשות את זה, Nocturnal Rites כבר כמה שנים נחשבת לשם חם במטאל המלודי, בלי גימיקים ובלי יחסי ציבור מפוצצים, פשוט עם הרבה כשרון ומוסיקה טובה ובעיקר: הרבה אמונה ואהבה במה שהם עושים.

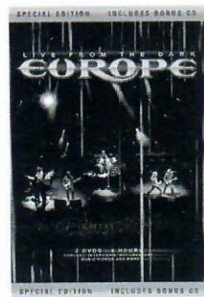
CROSSFIRE

במשחק מלוכלך

אלבום הבכורה של Crossfire הוקלט אמנם ב 2006 אך נשמע ונכתב בשלהי 1987 מבחינת רוח הדברים, הכל כאן אייטיז עד העצם, אם הייתי מספר שהאלבום הוקלט ב 1987 בלוס אנג`לס בשיא תקופת הגלאם לא היה אחד שלא היה מאמין.
Dirty Games ייקח אותנו חזרה למקום בו הרוק ססגוני, בועט, מיני, פרובוקטיבי וסקסי, נוטף זימה...
החבורה שהוקמה לפני שמונה שנים לא זנחה את הדרך שלה, להקים להקת גלאם רוק בלב תל אביב המנוכרת והצינית זה בערך כמו לפתוח חנות בשר לבן בבני ברק, הכל אמרו על Crossfire אבל חברים: איזה פלאשבק מביא אלבום הבכורה הזה, אם אציץ מהחלון יש מצב שאמצע את עצמי ב Rainbow? או ב Troubador? או שעדיין השכן ימשיך לשמוע מושיק עפיה ואני אמשיך לפנטז על בחורות/רים במכנסי עור ו Hair Spray ממלאים את ה Sunset Strip.
Crossfire חיים את האייטיז בכל מובן, על השיר הפותח Heartbreaker אתם מקבלים בראש בהארד רוק מופק ונוצץ סטייל Firehouse Dokken, Slaughter ובהרבה פעמים Ratt ושוב Ratt.
קריעת תחת עברה הלהקה הזו מיום קיומה עד היום ולא אגזים אם אכתוב שצאת Dirty Games הוא הניצחון, ההישג, ניצחון לגלאם בארץ, להארד רוק באנגלית בארץ הפלאפל והמזרחית, בלי קשר לכמה ימכור או לא צאת האלבום הזה היא סיבה למסיבה והתרגשות גדולה לכל מי שההארד רוק והגלאם זורם בדמו וגדל על המוסיקה הזו, איזה כייף שיצא ל Crossfire אלבום.
האלבום עצמו מוקסס בלוס אנג`לס ב Studio Fantasy על ידי ג`ורג` הורן (מרטי פרידמן) ונשמע מופק כיהלום מלוטש, ניכר כי עבדו על החומר כאן שנים, הסולן אסף עינב והגיטריסט גלעד פסטרנק עשו כאן עבודת קודש, שומעים את זה, מרגישים את זה.
כל שיר כאן להיט, Never Give It Up הקופצני והשמח, Rock It העצבני, All I Need המלודי שמזכיר בלדות של Kix או White Lion, אסף שר שם מדהים, מגיע למקומות חדשים בעוצמה, אהבתי.
Dirty Games ייקח אתכם לצד האחורי של החלומות שלכם, למושב האחורי של המכונית, לשירותים של הבר, למשחקים אסורים, והכל נוטף מיניות כמו קרחון ביום שרב.
סביב השפעות מלהקות כגון Guns And Roses הראשונים, Ratt, Cinderella, Firehouse הוציאה Crossfire אלבום בכורה מאד מרשים, כייפי וכזה שלא יוצא מהמערכת.

טקסטים פרובוקטיביים (ואותנטיים.. אני יודע... י.ש) ושירים שכל אחד מהם מעלה לי שוב ושוב חיוך על הפנים, קשה להוריד את החיוך הזה הרבה אחרי שהאלבום הסתיים, משחק מלוכלך או לא - יש לנו אלבום גלאם מייד אין יזראל ב 2007 שנותן בראש לכל הציניקנים של תל אביב, עכשיו כשאני מציץ מהחלון שוב, מועדון ה Rainbow כבר לא נראה כל כך רחוק...

EUROPE
Live From The Dark

המופע הזה מ Hammersmith London הוקלט בשנת 2006 ל DVD ובא לשקף את סיבוב ההופעות של האלבום Start From The Dark שיצא ללהקה באותה שנה. מה שיפה בהופעה הזו זו היכולת הגבוהה של חברי Europe להשמע עדכניים, עכשויים ונכונים ל 2006 בדיוק כמו שלפני 20 שנה הם נשמעו נכונים לתקופה. השירים הם שילוב נכון ובריא של חדשים לצד הלהיטים הישנים המובאים כאן בעיבודים כבדים יותר עם גיטרות הרבה יותר פרונטליות שעולות לשמים עם הגיטריסט האגדי ג'ון נורום שחזר ללהקה.

וג'ואי? הסולן הזה הוא פלא מהלך, הקול שלו צלול כמו פעמון וחזק כמו מגהפון, האיש הוא בית ספר לשירה, יש לו קול מקסים שרק משתבח עם השנים. Europe נראים בגילם, הופעת הבמה שלהם בוגרת ולא מתיילדת בכוח, הם הוציאו חומר חדש כי בניגוד להרבה להקות שמתאחדות - יש להם מה להגיד מוסיקלית שנכון להיום, הקהל שלהם מתבגר אתם והם אתו, כיף לראות שזה רק מוסיף להם עומק ובשלות, זה מופע רוק מטאלי מעולה של הרכב שבהרבה טעם וטאקט נמצא היום בפריחה והצלחה מחודשת ובהחלט מגיע להם - ספירה לאחור? הצחקתם אותי, הם נשמעים ונראים הרבה יותר בקטע מתשעים אחוז מהלהקות של היום.

SODOM
Lords Of Depravity 1

אני חושב שזו המתנה המושלמת למעריצים הותיקים של סודום, ענקית הטראש מטאל מגרמניה, אז נכון שבעשור האחרון הלהקה יבשה יצירתית ומוציאה אלבומים שהם במקרה הטוב "בסדר" ובמקרה הרע גרועים, אבל כאן מדובר בסודום של שנות השמונים עד תחילת שנות התשעים ובתקופה הזו סודום היו בישבילי חצי אלוהים, לחצי השני אגב קוראים קריאייטור. סודום מביאים כאן מארז DVD כפול, ה DVD הראשון הוא הופעה חיה של ההרכב מהשנה האחרונה שלמרבה ההפתעה נשמעת טוב ובועטת, היא מכילה קטעים מכמה פסטיבלים ובהחלט כייפית אבל לא עליה באנו לדבר והיא לא העיקר כאן למרות שכפי שציינתי זו הופעה טובה מאד. היהלום שבכתר הוא ה DVD השני, סרט דקומנטרי בן 3 שעות על השנים 1982-1992 של ההרכב (זוכרים: חצי אלוהים?...), זה מתחיל בילדותו של טום אי שם בפרברי גרמניה בתקופה התעשייתית, ממשיך בסדרת ראיונות עומק עם כל חברי ההרכב מן העבר, כל מי שהיה אז בתמונה מספר וחולק את ההסטוריה המפוארת של הלהקה הזו, זה מעניין, מרתק ומצמיד אותך למסך במשך 3 שעות, מדהים לראות מה נהיה מהאנשים של אז ובמיוחד מדהים עד כמה כועס ורוטן כריס ויצ'האנטר המתופף מאותה תקופה על העפתו מההרכב, סודום נתנו כאן מתנה מושלמת למעריצים שלהם, דוקומנט מאלף על ההיסטוריה של הטראש מטאל הגרמני בשנות הפאר שלו, זר לא יבין זאת אבל אני ישבתי בשקיקה מול המסך 5 שעות עם ה DVD הזה ואני יודע שלא אפסיק ליהנות ממנו כל החיים.

HATE ETERNAL
The Perilous Fight

לא קל להתרגל למוסיקה של Hate Eternal, לי אישית לקח 4 שנים והרבה סבלנות לגלות את הגאוניות של אריק רוטן והחבורה, המוסיקה שלהם ניתנת להגדרה כסוג של Extreme Technical Death Metal עם הרבה מאד עומק ומקצועיות גבוהה בכל מובן, אריק רוטן הוא ההוגה והמוח מאחורי העסק, שנים שהוא מנגן גם ב Morbid Angel כיד ימינו של Trey Azagthoth האלוהי, אבל Hate Eternal לאחר שלושה אלבומים שכולם טובים מאד בהחלט עומדת בגאווה בזכות עצמה הודות למיסטר רוטן.

ה DVD הזה כולל הופעה בלונדון מ 2006 מול 400 אוהדי הלהקה במועדון הגראג` הדחוס עד אפס מקום, הייתי שם מספר פעמים, זה מועדון קטן, חצי מהבארבי בגודל אבל מלא אווירה ומצויין להופעות מהסוג הזה.

אמנם אין כאן מופע ענק מול אלפי אנשים ואין כאן במה גבוהה ותאורה מפוארת אבל יש כאן מופע אינטימי (עד כמה שניתן ולטעמי ניתן לומר על מופע Death Metal שהוא מופע אינטימי) של להקה מאד מקצועית שעוברת במה מצויין מול קהל שאוהב אותה ומכיר את השירים ומשתולל כל ההופעה, שעה וחצי של טירוף אקסטרימי מבוצע בשיא המקצועיות והדיוק, צפייה ב DVD הזה נותנת לך הרגשה שאתה נמצא ממש שם בהופעה עצמה, מאד קרוב לבמה, במרכז העניינים, כך אפשר לחוות את המופע של Hate Eternal בשיא האמוציה ולקבל באמת רושם נכון עד כמה הם להקה מעולה, מומלץ בחום.

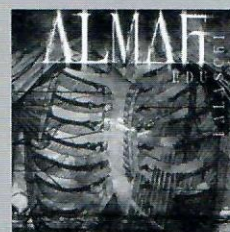
CRASHDIET
Rest In Sleaze Tour

Crashdiet האהובים עלינו מוציאים בעצמם DVD חדש שמנציח את שנותיה הראשונות של הלהקה עם הסולן דייב לפארד שכמו שקראתם בגליון הראשון התאבד לפני שנה וחצי תוך כדי שהוא מכור לסמים קשים בגיל 25. זו לא הוצאה שבאה להראות את הניצוץ ואת הפאר שבהפקה אלא דוקא את רוח הרחוב ואווירת הכאוס בהופעה, אין כאן עריכת וידיאו, אפקטים ושיגועים, יש כאן Feel חזק מאד ו Vibe מטורף של להקה אדירה, מה שתראו כאן אלו ההופעות האחרונות עם דייב לפני שהסם הכריע אותו.

מרגש לראות את ההופעה הזו, בכלל, לראות את Crashdiet על הבמה זו חוויה בפני עצמה. יש כאן הופעה שצולמה חודש לפני שדייב שם קץ לחייו, ראיונות עם הלהקה, ואת כל הקליפים שצילמה כולל הקליפ לאריקסון (רק בשבדיה להקה כזו יכולה לפרסם אריקסון בשיר ובקליפ). זו המשמעות של רוק אנד רול, זה מלוכלך בועט, מתיז זימה לכל הצדדים: ככה עושים את זה, כל פעם שאני נתקל בלהקה הזו אני מסיר את הכובע, מאז Motley Crue לא היתה להקה כזו, פשוט להקת רוק מדהימה, כל פיסת הצלחה מגיעה להם ואף יותר, פשוט להקה אדירה.

ALMAH

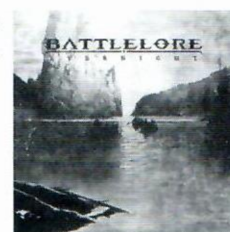
כשהסולן של ANGRA המתופף של NIGHTWISH הגיטריסט של KAMELOT והבסיסט של STRATOVARIUS נפגשים להקליט...

Edu Falaschi סולנה של להקת המטאל הברזילאית האגדית Angra החליט שהגיע הזמן להקליט את מה שהתחיל כאלבום סולו והתפתח לאלבום עליו אתם קוראים כעת, שני האלבומים האחרונים של Angra החזירו את הצבע להרכב המיוחד ו Edu החליט שהגיע הזמן לתת משהו משלו.

כשרונו של Edu בא כאן לביטוי לא רק כסולן, הוא כותב, מפיק ומעבד את השירים באלבום וכמו כן מנגן בגיטרה אקוסטית ובקלידים באלבום, לעבודה הוא גייס נגנים מהשורה הראשונה בעולם המטאל המלודי, חברים בלא פחות משלוש להקות פאר מהתחום משתתפים כאן, על הגיטרה Emppu Vuorinen מ Nightwish, על הבס Lauri Porra מ Stratovarius ועל התופים היישר מלהקת Kamelot מגיע אלינו Casey Grillo ועם הרכב נגנים ברמה כזו האלבום לא יכול להישמע מאכזב (ועוד לא ציינו שהגיטריסט של Queensryche מתארח כאן גם בשיר אחד).

להתעלם מהעבודה היפה של שאר הנגנים שבאלבום יהיה ממש לא פייר ולכן נציין במחמאה גדולה את הסולואים המצויינים שנמצאים כמעט בכל שיר באלבום, את עבודת התופים בס המדוייקת שנותנת יחידת קצב מגובשת לתקליט ובכלל את כל המעטפת המוסיקלית המעניינת ש Edu רקח בכשרון רב באלבום הזה, מומלץ למי שאוהב את להקות האם של הנגנים המשתתפים ולמי שאוהב מטאל מלודי איכותי.

BATTLELORE - Ever Night

זהו אלבומה הרביעי של להקת Battlelore, הוא מגיע שנה וחצי לאחר צאת האלבום הקודם

כל קודמיו דיברו על מורשת טולקין, דבר הניכר לא רק במוסיקה של הלהקה אלא גם במראה שלה, בעטיפות ובעצם בכל דבר, החבורה הזו כמו יצאה מתוך אותם ספרים ובאה אלינו לסלון ביום גשום..

את המוסיקה של Battlelore היה ניתן בתחילת הדרך להגדיר כשילוב בין הויקינגיות והתאטרליות של הבלאק מטאל העדין והבומבסטי לבין המלודיות של ה Power Metal, ההרכב באלבום הזה ללא ספק התעדן ולקח את ההגה יותר לכיוון הפולק והמטאל הגותי אם כי ההשפעות הויקינגיות עדיין מוצגות באופן בולט, השיר הראשון מבוצע כמעט כולו על ידי סולנית ובשיר השני Oceans Elysiun כבר ניתן לשמוע דואט בין השירה המלודית של הסולנית לשירה העמוקה והקודרת של סולן ההרכב, זה מזכיר משהו בין Leaves Eyes, Theatre Of Tragedy או Crematory עם השפעות פולקלור וריפים מרגשים.

ניתן לקרוא לזה Fantasy Metal אבל יש כאן כיוון יותר בוגר ממה שאתם מצפים לשמוע, הלהקה לקחה כאן מהלכים שעשויים להביא אותם לקהל חדש ופתוח יותר מוסיקלית, יש כאן כיוון יותר נועז שמוסיף צבעים חדשים ומרעננים למוסיקה של ההרכב, זה לא אלבום כבד במובן המטאלי של המילה אם כי יש כאן כובד שמגיע בעיקר מהשירה, הסאונד הכללי מאד רך ומלטף, דבר שמסתדר מצוין עם הרוח המוסיקלית שמנחה את האלבום.

BLACKFIELD - 2

אני חושב שהאלבום הראשון של הצמד גפן + וילסון היה למעשה יותר גפן ובאותו מובן האלבום השני הוא יותר וילסון, אפשר להרגיש את זה במלודיות, בחלוקת תפקידי השירה ובהשפעה היותר "וילסונית" באלבום הזה בהשוואה לאלבום הבכורה. עכשיו נשאלת השאלה מה מדבר אלי יותר כמאזין? איזה שפה יותר נוגעת בי. אני כמעט בטוח שבאירופה ובארה"ב האלבום הזה יצליח אף יותר מקודמו שזכה להצלחת ענק בכל מובן ולביקורות טובות מאד.

באשר אלי כישראלי ואולי כתוצאה מהמקום ממנו אני בא, גפן מדבר אלי יותר מוילסון, "פלוגת הצער" או "הכל מתפורר" מדברים אלי כישראלי יותר מכל שיר של פורקיופיין טרי עם כל הכבוד ויש הרבה כבוד. אולי זה המקום שוקק המלחמות והחברה הבעייתית שמחברים ללב שלי את הכאב של גפן יותר, אולי זה כח ההרגל, כך או כך האלבום טוב אין ספק בדבר ו Blackfield עושים עבודה מקסימה ברגש ובסאונד רק מה? חיפשתי כאן יותר את אביב בא לידי ביטוי ולא מצאתי מספיק ממנו באלבום ועל כך חבל, יחד עם זאת, זה בהחלט אלבום טוב רק יותר אנגלי ופחות תל אביבי.

D.M.A - Feed Your Memory Demo

על שולחננו נחת ביום אחד דיסק הדמו של להקת המטאל האלטרנטיבי הישראלית D.M.A עם דף אינפורמציה שנתן מעט מידע, סיפר על הכוונות שלהם, על הופעות בחו"ל והתקליט העתיד לבוא.

הדיסק כולל שני שירים שמראים את הפוטנציאל הענק של הלהקה הזו, הם נשמעים חו"ל לחלוטין, מקצועי מאד, אותנטי ועדכני, הבסיסט דינמי, הריפים חותכים את הנשמה והסולן מדהים, מגוון הקולות שלו נותן צבע מיוחד למוסיקה, משהו בין מייק פאטון לסולן של Tool.

מדובר בלהקה עם המון פוטנציאל וגישה רצינית למוסיקה, הדמו שלהם נשמע יותר טוב ויותר מקורי מהרבה אלבומים שאני מכיר, הלהקה הזו צריכה להיות חתומה ומהר, בינתיים, בואו להכיר אותם בדף המייספייס שלהם www.myspace.com/dmaband ותוכלו לטעום מהדמו המצויין הזה שנחת עלי כהפתעה גמורה: כל הכבוד אנשים!

DEBAUCHERY - BACK IN BLOOD

אני מודה ומתוודה, כשקיבלתי את הפרומו של זה התעלמתי, לא היו לי ציפיות מיוחדות ואולי האדישות הרגה אותי, כך או כך הדיסק נח אצלי על השולחן חודש.. תקראו להם, מפגרים, מטומטמים, גאונים, סוטים, סקס מניאקים, חולים, יש מצב כבד שהכל נכון... Debauchery נשמעים בדיוק אבל בדיוק כמו גירסת Death Metal ל AC/DC, הן בסאונד שמאד מזכיר את אנגוס יאנג והחבורה, והן בסוג הריפים והכתיבה מלאת הרוק אנד רול.

Debauchery עושים רוק אנד רול מדליק עם Death Metal מהסוג המהנה, אלבום שמעל הכל מאד כייף להקשיב לו.

עטיפת האלבום מלאה דם יזע ודמעות, אירוטיקה מקאברית ומה עוד, זה שילוב של Bolt Thrower ו Six Feet Under, Benediction, כלומר מוסיקה לא הכי מהירה אבל כבדה בטירוף, לאט לאט התחלתי לאהוב אותו ובהדרגה מצאתי את עצמי מקשיב יותר ויותר.
שורה תחתונה: אלבום מדליק, אם תהיה לכם סבלנות אליו אתם תידלקו עליו, פשוט כייף של אלבום.

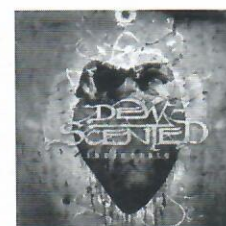
DESTRUCTION - Thrash Anthems

בימים של טרור משתולל, רוחות מלחמה וכאוס חברתי טוב לשמוע להקות כמו Destruction.., הלהקה קיימת מתחילת שנות השמונים וחוגגת כאן את התקופה הראשונית שלה בהקלטה מחודשת של השירים המזוהים אתם בסאונד עדכני למען הקהל שלא ידע את יוסף ולא גדל עליהם.

ובכן, נכנסה חבורת ההרס הזו לאולפן וניגנה מחדש את כל הלהיטים משנות השמונים, אין ספק שהסאונד נשמע טוב ועדכני יותר, אין גם ספק שמשהו מרוח הבוסר והנעורים הלך כאן לאיבוד, משהו שהיה חלק גדול בקסם של אותם שירים לפני כמעט עשרים שנה. Destruction מנגנים כאן מצוין, וזה ללא ספק נשמע כבד וטוב, טראש אירופאי גרמני חזק ונותן בראש, עם גוון מלוכלך ושירים מהירים ובועטים ואיך לא נשכח את דמותו של הקצב המשוגע The Mad Butcher המלווה אותם מאז ועד הלום.

DEW SCENTED - Incinerate

אין ספק שהם טובים, אין ספק שהסאונד שלהם חזק ומשכנע, אמנם מקוריות לא תמצאו כאן אלא טראש מטאל מודרני ועצבני, אבל לפעמים שווה להיות פחות מקורי ופשוט לעשות טוב את מה שאתה טוב בו, במקרה הזה זה עובד ברוב התקליט, הבעיה היחידה של ההרכב היא המונוטוניות המסוימת שנוצרת לאחר הקשבה לשלוש ארבע שירים, הכל עשוי נפלא, שבירות נכונות, סאונד משובח, שירה פרונטאלית, ומשום מה משהו מתפספס כאן, קשה לי אפילו לשים את האצבע ולומר מה, אבל אחרי האזנה לכל האלבום יש תחושה של תלמיד שלא למד כל השנה, ניגש למבחן בלי להתכונן וקיבל 70, ציון טוב! נחמד, אבל מתסכל כי אם היה לומד היה מביא 90, זה המקרה כאן.

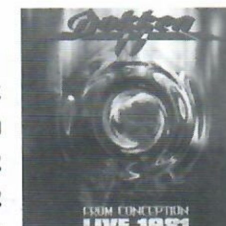
DODHEIMSGARD - Supervillain Outcast

ב 1999 כשהוציאו Dodheimsgard (או כמו שקראו להם בחיבת מה "הגן של דוד חיים..." י.ש) את אלבומם השלישי 666 inernational היתה תחושה שהם מושיעי היובש שבבלאק מטאל, השילוב שהם יצרו בין Industrial Metal, בלאק מטאל וגל חדש סטייל The Cure שבה את האוזן והביא לגל חזק של התעניינות בלהקה והערכה עצומה לאלבום.
יחד עם Satyricon, Thorns ו Mayhem שבדיוק הוציאו את "הכרזת מלחמה ענקית" היתה תחושה שהבלאק מטאל ובכלל המטאל הקיצוני בפרט משנה פניו לכיוון מנוכר ומתועש יותר.

מה קרה מאז? כלום, עברו 7 שנים, Mayhem ירדו מהאקספרמנטליזם שהיה גדול על הקהל שלהם בכמה מידות, Thorns נעלם לחלוטין, Satyricon חתכו לכיוון Black & Roll מלוכלך, ו Dodheimsgard? כנראה העבירו את שבע השנים האחרונות בלעשן באנגים בגן של דוד חיים..., האלבום החדש שלהם כן נסיוני, כן סטלני בטירוף, כן אקספרמנטלי, כן אוונגרדי אבל כן משעמם וחסר מעוף...

DOKKEN - From Conception Live 1981

אין ספק ש Dokken היו אגדה בשנות השמונים, אין ספק שהגיטריסט שלהם אדיר והבלדות שלהם ממיסות לבב אנוש, אין ספק ששלושת האלבומים הראשונים שלהם מעולים, הבעיה מתחילה כשמוציאים הופעה מלפני 26 שנה באיכות של חזרה בחדר חזרות כדי למכור עוד כמה אלפים לאותו קהל נאמן שהלך וקנה את שלושת ה DVD שהם הוציאו רק כדי לגלות שאחד מהם טוב ושני האחרים עדיף שלא היו יוצאים.
אני מאותם אנשים שקנו את שלושת ה DVD כי לאגדות שומרים חסד נעורים, אני עדיין חושב שאם קאמבק אז להוציא תקליט חדש שונה (סטייל Europe) או רטרו (סטייל Tigertailz) אבל להוציא הופעה בת רבע מאה? אם היה מדובר במופע כל כך טוב הוא היה יוצא כבר מזמן.

HEAVENLY - Virus

אם אתם מאלו שהלחם שלהם הוא Avantasia, Helloween, Gamma Ray, Masterplan ולהקות דומות, או אם אתם מאלו שאוהבים מטאל מלודי אז הוירוס הזה יתפוס אתכם ללא אנטי, ללא פירוול וללא מקאפי, האלבום החדש של Heavenly הוא חגיגה לכל מי שאוהב את הלהקות שציינו כאן, Heavy/Power Metal מלודי, מהוקצע ומופק נפלא, מונחה על ידי סולן מצויין עם מנעד קולי רחב ועשרה שירים שכתובים ומעובדים מעולה, לאחר שני אלבומים פושרים ולא מבריקים במיוחד הביאה Heavenly אלבום שלישי מעולה, אלבום שישתלט לכם על האוזן כמו וירוס על מערכת ההפעלה, Blood On Fire הוא מועמד רציני לשיר השנה ואין כאן אף שיר לא טוב, האלבום שומר על רמה גבוהה מאד לכל אורכו, מומלץ להדבק !!

INSANIA - Agony Gift Of Life

השגעון מגיע משבדיה ונמשך כבר שלושה אלבומים, בימים אלו יוצא החלק הרביעי בשגעון השבדי, מאלבום הבכורה World Of Ice שיצא ב 1999 והראה פוטנציאל כתיבת שירים ומבנה מלודי טוב מאד לצד סאונד נוראי, גס לאוזן ולא נעים, שני האלבומים הבאים היו סיפור אחר לגמרי, Sunrise In Riverland מ 2001 ו Fantasy מ 2002 הראו לצד הכתיבה המצויינת והמבנה המלודי המעניין גם סאונד ברור, נעים ומהנה לשמיעה ובעל צביון שהולם את המוסיקה, Insania התייצבה כהרכב מוכשר עם פוטנציאל גדול מאד, הרבה השוו בין שני האלבומים האלו ל Avantasia של טוביאס סאמט וזה בהחלט קומפלימנט אדיר.

Insania נשענת על שני יתרונות אדירים שהופכים אותה ללהקת מטאל מלודי טובה מאד, האלמנט הראשון הוא צמד הגיטריסטים של הלהקה שמתקתק עבודה כמו בימי Helloween העליזים, אין ספק ש Michael Weikath היה ועודו גורם השפעה חזק על ההרכב (וזה בהחלט מבורך ! י.ש) וההשפעה ניכרת הן בסוג הריפים וההתפתחות המלודית והן בכתיבת השירים עצמה, Insania להקה מספיק ברמה גבוהה כדי שתשמע כמו עצמה ואחרי הכל כולנו הושפענו מהלהקות האלו, מי לא גדל בבית הספר מזמן על Powerslave של איירון מיידן? גם Insania מסתבר ומכאן נובע החיבור.

אז מה יש לנו כאן? Power Metal מצויין, אפוי נפלא עם שכבות של Progressive ורוטב Heavy שגם ככה אנחנו אוהבים לשפוך על כל דבר, Insania בהחלט הוציאו אלבום משגע, הגיע הזמן שהם יפרצו החוצה, אולי עם הדור החדש הם יגיעו להצלחה שמגיעה להם, אחת מלהקות המטאל המלודי הטובות ביותר בשבדיה, מומלץ מאד לכל מי שאוהב רוק כבד מלודי, עדין ואיכותי.

Fans of Avantasia, Helloween and Stratovarius will have a new album to put on repeat in their cd players. Mixed in Finnvox Studios. www.myspace.com/insaniametal

INTO ETERNITY - The Scattering Of Ashes

במשך השנים האחרונות שמעי לא מעט המלצות וביקורות טובות על ההרכב הזה, תמיד זה היה מלווה בכבוד כלפי הלהקה ובמילים חמות מצד הממליץ, עכשיו הגיע האלבום החדש שלהם The Scattering Of Ashes ופורע את כל החובות הפתוחים שההמלצות האלו יצרו, היה שווה לחכות.

Into Eternity הוציאו את אלבומם הראשון בשנת 2000, זה אלבומם הרביעי שלוקח אותם אף רחוק יותר בתחום המתקדם והפרוגרסיבי. אין לחשוש: הם לא הפכו להרכב שהקריב את כתיבת השירים על מזבח הוירטואוזיות, כל שיר כאן כתוב טוב, הקטעים הטכניים קיימים במינון נכון, לצד השפעות רבות של Thrash ו Heavy Metal והרבה להקות כגון Atheist או Death ו Cynic שמאד השפיעו על המוסיקה של Into Eternity.

יש כאן שירה מלודית לצד שירה כבדה, ריפים מאד מאתגרים ומתקדמים, זה נשמע כאילו לקחו את Symbolic של Death, את Athiest, את Sadist באלבום Tribe, את Soilwork ואת Dream Theater וחיברו לקוקטייל קטלני של Progressive Metal כבד, מהיר ומאד מעניין.

השירים עצמם לא ארוכים, בסביבות 4 דקות לשיר, מה שכן: ההרכב מצליח להכניס בארבע דקות של מטאל מתקדם ואיכותי מאד אינפורמציה וקטעים שייכנסו למאזין לתוך האוזן רק בשמיעה חוזרת של האלבום, זה אחד הדברים שהופכים אותו לכה מיוחד, היכולת להכנס לראש וללב של המאזין צעד צעד ובביטחה.

JOE LYNN TURNER - Second Hand Life

נדלג על ההסטוריה הבהחלט מכובדת של הבחור ועל עברו כסולן של Deep Purple, Rainbow, Yngwie ,Malmsteen ועוד, זה אלבום הסולו החדש שלו, כמו כל אלבומיו הקודמים מדובר כאן ברוק מלודי שנוטה לצד הכבד, עם סולואים מתחום ההארד רוק ומלודיות פשוטות ולא מתחכמות מדי, הבעיה שלי עם האלבום הזה ולמעשה עם כל אלבומיו של טרנר היא הבינוניות, כשהוא מחובר לגדולים כמו ריצ'י בלקמור או Malmsteen יוצא ממנו יהלומים, כשהוא כותב את החומר לבד ועומד בחזית יוצא ממנו שטר של 100 שקל, לא רע, עדיין כסף סביר אבל בגדול אכזבה, יש לי את הרושם שמדובר במבצע מעולה ובכותב שירים פחות טוב, אולי היה עדיף שהיה מתחבר עם כותבי שירים מקצועיים ומשאיר לעצמו רק את השירה, שם הוא פורח, אם יש דבר שמחזיק את האלבום הזה זה הקול המצויין שלו.

JON OLIVA'S PAIN - Maniacal Renderings

למרות שרבים מהשירים באלבום הזה נכתבו בשיתוף פעולה בין האחים ג'ון וכריס אוליבה מ Savatage מדובר כאן באלבום לא קל, אמנם החומר נשען חזק על מלודיה אבל היה לי קשה מאד לכתוב על האלבום בהתחלה ורק לאחר כמה חודשים התחלתי רק להבין מה בעצם טמון לנו כאן.

קחו את השיר הראשון למשל Through The Eyes Of The King עם ריפים כבדים ועליהם תיפוף רוקיסטי ושירה סטייל אוזי אוסברון של שנות השמונים אבל הכל כמקשה אחת, הכל בסאונד לא שטאנצי שיוצר למוסיקה אופי וסטייל משל עצמה.

האלבום מתאפיין בסאונד תופים אורגני וכבד, גיטרות סטייל Trouble או Black Sabbath ושירה תיאטרלית, מאד תיאטרלית, הקטע עם השירה כאן הוא שהיא מעבירה לי כאב, כמו עולם מלא פחדים של פרנואיד מתוסכל בתוך חדר סגור שהעיניים שלו מרצדות על הקיר ומתוך המוח הקודח יוצאת השירה יוצאת הדופן שאנחנו שומעים כאן, זה אלבום עמוק, בהחלט אלבום מעניין בעל הרבה רבדים שמתגלים עם עוד האזנות, קטעי פסנתר מפתיעים נכנסים בין השירים ובתוכם, אין ספק לרגע שזה נעשה על ידי אנשים מוכשרים מאד ומנוסים, המוסיקה כאן בוגרת, לא מנסה לרכב על אופנות, מוסיקה שהיא פרוגרסיב מטאל בחשיבה שלה,מאד מתקדמת ומאתגרת את המאזין.

ג'ון אוליבה הפך לאגדה בתחום הפרוגרסיב מטאל בגלל קולו העוצמתי ויוצא הדופן, כאן הוא מגיש לנו מנה עיקרית של גווני קולו ולאיש יש קול שמרים בניין, כל כך הרבה עוצמה ואישיות יש בקול שלו שזה מדהים.

זה כמו שכבר ציינתי, אלבום פרוגרסיב מטאל בהרבה מאד מובנים, והכי חשוב: הוא מקורי מאד, מעניין, עמוק ולא נשמע כמו אף להקה אחרת שאני מכיר, הכאב של ג'ון אוליבה מנפיק כאן יהלום מלוטש עם כל שיר ושיר אתם תאהבו את האלבום הזה יותר ויותר, ככה זה בעולם המרתק של ג'ון אוליבה, זה היופי שבכאב והיתרון בלחלוק אותו.

KILL THE ROMANCE - Take Another Life

הדבר שהכי הרשים אותי בלהקה הפינית הזו הוא הכוח והגרוב, על השיר הראשון I'm Alive שומעים כוחניות וגרוב מאד מרשימים וזה נמשך לאורך כל האלבום. Kill The Romance מנגנים שילוב של מטאלקור עצבני סטייל Killswitch Engage או Caliban עם Death Metal כבד ומהיר, מה שכן, האנשים בהחלט יודעים לכתוב שירים טובים ולהרכיב נכון את הקטעים שלהם, אין כאן "הדבקות" של ריפים או סתם שירים: כל שיר כאן הוא במקום, כל שיר הוא טוב כשלעצמו ומקבל חוד גם כשמקשיבים לו לבד.

נותר רק לקוות שההצלחה תאיר להם פנים כי מדובר באמת בלהקה מבטיחה וטובה, ושוב: אני מורשם מאד מיכולת הכתיבה והביצוע הכל כך מדוייקים של ההרכב, מאד ממליץ על האלבום הזה.

KOTIPELTO - Serenity

Timo Kotipelto סולן להקת Stratovarius באלבום הסולו השלישי שלו, טימו נחשב לאחד מסולני המטאל הטובים באירופה בעיקר בזכות קולו הצלול והשירה הרגשנית שלו שבאה לידי ביטוי ב Stratovarius כמעט בכל אלבום.

לאחר שלוש שנים מאד סוערות ב Stratovarius (ראה כתבה בגליון זה ובגליון הראשון) חוזר טימו לקריירת הסולו שלו באלבום חדש.

אם Kotipelto נשמע כמו Stratovarius? קצת דומה כי אחרי הכל מדובר באותו סולן אבל מעבר לדמיון בקול ובשירה אין הרבה דמיון, Kotipelto פחות מלודרמטי ויותר אפל, שני אלבומי הסולו הראשונים שלו ביססו אותו מעבר ללהקה כאמן סולו וגם האלבום הזה לא מאכזב את מעריציו של הסולן הפיני וממשיך את הקו של שני קודמיו. וחייבים להגיד משהו על Last Defender השיר המעולה שסוגר את האלבום עם שמונה וחצי דקות של Epic Melodic Metal, שיר מעולה שמבליט את יכולות השירה המדהימות של טימו ואת העובדה שהוא סולן ענק.

LUCA TURILLI'S DREAMQUEST - Lost Horizons

לוקה טורילי הוא הגיטריסט המוביל של Rhapsody (Of Fire בימים אלו), אחרי ששה אלבומים עם Rhapsody ושלושה אלבומי סולו הוא לוקח סולנית אופרה ויוצא עם הפרוייקט Dreamquest שהוא מעין גירסה קלאסית ופופית יותר של Nightwish.

אין לי בעיה שמיסטר טורילי פוזל לגותיק מטאל שופע הקולות הנשיים, הבעיה מתחילה בזה שהוא מחפש רומנים מהצד כי בבית קצת קשה, Rhapsody מדשדשים במקום (אם להיות עדין) וגם החיבורים עם כריסטופר לי וג'ואי דימאיו לא הצליחו להשיט את הרפסודה, כשהם עשו הכל לבד בשלושת האלבומים הראשונים זה היה מקסים, שלושת האלבומים האחרונים שלהם לא מצליחים להתקרב לחומר הראשוני וחבל, דבר דומה ניתן לומר גם על אלבומי הסולו של הבחור, הראשון שלו King Of The Nordic Twilight היה אדיר ושני אלו שבאו אחריו היו נוסחתיים ותפלים, אז העובדה שהבחור מחפש כיוון חדש מובנת אם כי אישית במקום ללכת על כיוון שרוצה להיות Nightwish הייתי מטפל קודם בלהקה הראשית שלי ודואג להחזיר את Rhapsody למסלול הנכון.

באשר לאלבום עצמו, מאד בנוי על יסודות קלאסים, מאד בארוקי ונשמע כפסקול לסרט פנטזיה, שירת אופרה נשית מובילה את האלבום לכל אורכו ואת המלודיות של טורילי ניתן לזהות מקילומטר, לרגעים זה נחמד ולרגעים זה מתוק מדי וסוכרי מדי, מעניין איזה משלושת הפרויקטים בהם מעורב האיש יהיה זה שייתפס/יתאושש.

MACHINE MEN - Circus Of Fools

הרכב המטאל הפיני באלבום חדש, Machine Men מביאים כאן אלבום שלוקח השראה מאלבומי הסולו של ברוס דיקינסון (בעיקר בשירה) ומ Helloween המאוחרים (בעיקר במלודיות) וראוי לציין על ההתחלה את סולן ההרכב Antony שמושך מייד את תשומת הלב.

ההרכב הצעיר הזה שקם ב 2002 וזה אלבומו הרביעי, הוא יוצא אחרי סיבוב משותף ללהקה עם Sonata Arctica אחיהם למולדת הפינית.

באלבום עצמו מתארחים מוסיקאים מלהקות פיניות כגון ,Nightwish Tarot ו Rotten Sound אבל ללהקה הזו יש צביון משל עצמה, הסאונד שלה מודרני, בעיקר בגיטרות שמאד מזכירות את ההפקות של Roey Z שמפיק את האלבומים של ברוס דיקינסון, החומר לא שבלוני, אפשר להגיד שהוא אמריקאי משהו, בחיים לא הייתי מנחש שהלהקה הזו באה מפינלנד, מה שבהחלט יאמר לזכותם מפני שהם הצליחו לנתק את המוסיקה שלהם ממקום מסויים, מי שאוהב ,Nevermore Helloween, Fates Warning, Watchtower ולהקות דומות, מאד יהנה מהאלבום הזה, הפתעה נעימה ולטעמי ההרכב הכי מבטיח במטאל הפיני כיום, חיבור שלהם עם מפיק בסדר גודל של אנדי סניפ יעשה אותם מדהימים, אני מקווה שהם יגיעו לזה כי באלבום הזה גלום הרבה פוטנציאל שמפיק מנוסה כמו סניפ יוכל להפוך ליהלומים.

Circus Of Fools בהחלט מפתיע, בהחלט מספק את הסחורה, שמתי עליהם עין וכדאי שגם אתם תעקבו אחרי ההרכב המבטיח הזה.

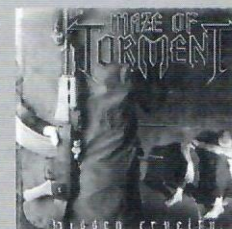
MANEGARM - Vargstenen

זה האלבום השישי של הרכב הפולק/ויקינג מטאל משבדיה, אני זוכר אותם מהאלבום הראשון ב 97 שהיה גרוע עד אימה, מה קרה מאז? עבר עשור, ההרכב הוציא עוד 4 אלבומים שלא עברו דרכי והנה מגיע החדש והששי במספר היישר לבין ידי.

שיפור אדיר בהשוואה לאלבום הבכורה אבל לא פייר ללכת לפיו, זה אלבום ויקינג מטאל כייפי ומהנה, כל מי שאוהב את ,Finntroll Moonsorrow ו Enslaved מאד יאהב את האלבום הזה, שירה גרגוריאנית לצד שירה צורמנית, קטעי פולק לצד קטעי בלאק מטאל, סאונד אורגני וברור, שירים על מסורת עתיקה ופגאניזם, Manegarm בהחלט מספקים את הסחורה הנכונה ליורדי הים הצפוניים, אפילו אודין קנה את זה אתמול...

MAZE OF TORMENT - Hidden Cruelty

הלהקה הותיקה הקרוייה על שם שיר של Morbid Angel יוצאת באלבומה הששי במספר, בתחילת הדרך הם ניגנו טראש משולב בבלאק מטאל סטייל ,Rotting Christ עברו תהליך והלכו יותר לכיוון רטרו טראש סטייל Destruction, Venom, Sodom ודומיהם ועם האלבום הזה מגיע שלב נוסף בהתפתחות של הלהקה: שילוב של השפעות מודרניות סטייל Testament האחרונים, עם עבודה סטייל Alex Scolnik בסולואים ונגיעות Slayer לרוב, כיוון שמתאים לשנות האלפיים עם קריצת מה לאייטיז טראש, אלבום יותר מודרני ויותר טראש אמריקאי בגישה שלו, זה הרכב שאני מאד מכבד על ההליכה בדרך שלו כבר הרבה שנים, לא אלבום שיפיל אתכם מהרגליים אבל בהחלט טראש מטאל מהנה.

MOONSORROW - V: Havitetty

Moonsorrow מפינלנד באלבומם החמישי, זו להקה שתפסה חזק בשנים האחרונות כשהיא נשענת חזק מאד על ההשפעה של Bathory בתקופת הביניים (Hammerheart). אינטרו ארוך כמו רחוב דרך הים בחיפה ואז העסק מתחיל... מתחמם לאט בקצב אווירתי סטייל In The Woods הנורבגים, מכניס אותך לאווירה של קור, של מרחבים קפואים ומושלגים, מקצבים איטיים, סאונד אנלוגי וחם, לא מופק בטירוף אבל מעולה לאווירה, השירה עצמה מלאת עומק ויאוש, מקפיא העסק הזה, גם בחום ובאבק של תל אביב ב 2007 האלבום נשמע כמו קרחון עם קצה דוקר, שוב נזכיר ברשותכם את Bathory בהקשר הזה שמצטייר כקשר בלתי נמנע, Moonsorrow יודעים את העבודה, לזכותם יאמר שהם לא נופלים למלכודת השטאנץ והשמאלץ אלא נשארים בצד האפל של הירח, אמנם הם רחוקים מלהיות גאונים כמו Bathory או מרתקים כמו Enslaved אבל הם בכיוון ויש להם לא מעט מה להציע.

VISIONS OF ATLANTIS - Trinity

זה האלבום השלישי של להקת המטאל האופראי מספרד, יש שקוראים לזה "סימפוניק מטאל" או "גותיק מטאל עם אופרה", כך או כך זה שייך לאותה נישה של Epica, After Forever, Nightwish ודומיהן, מטאל מלודי, מופק ברור ונקי עם סולנית בקדמת השירים ופה ושם מעט קולות גבריים לאיזון העסק, סולואים מלודיים, הרבה הרמוניות והשענות חזקה על מוטיבים של מוסיקה קלאסית.

Visions Of Atlantis התפתחו כאן הן מבחינת ההפקה והן מבחינת השירים עצמם, אין ספק שזה האלבום הטוב ביותר שלהם, מה שיקבע עכשיו אם הם יגיעו לאותה רמת הצלחה של הלהקות שהזכרנו כאן זה תגובת הקהל, נראה שהלהקה גדלה בהתמדה מאלבום לאלבום, לדעתינו זה האלבום שצריך לפתוח להם את השער.

NOSTRADAMEUS - Pathway

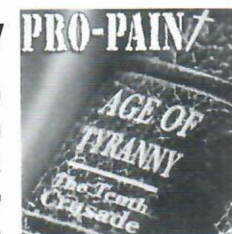
הלהקה מגטבורג שבדיה משחררת בימים אלו את אלבומה החדש והחמישי במספר Pathway, האלבום יוצא לאחר שנה עמוסה ללהקה שכללה מעבר להקלטת האלבום גם שני סיבובי הופעות מתוקשרים עם Edguy, Hammerfall ו Masterplan כולן להקות גדולות ומכובדות במטאל העולמי.

כשיצא האלבום הראשון של ההרכב Words Of Nostradameus היו הרבה סקפטים בעולם המטאל שראו בלהקה מעין סוג של תופעה חולפת, מאלבום לאלבום ותוך כדי עבודה קשה והרבה אמונה הצליחה הלהקה להשתיק את אותם סקפטים וחסרי אמונה, הייתי אומר ש Pathway הוא האלבום שסותם להם סופית את הפה, הלהקה נשמעת מגובשת, לא כהעתק של להקה אחרת, ההפך: במשך השנים ובמיוחד בשני האלבומים האחרונים התפתח להרכב סאונד ייחודי משלו, זה אכן Heavy Metal אבל זה Heavy כבד עם גיטרות חזקות וכוחניות, שירה מלודית ושילוב שיוצר משהו עדכני ומקורי.

אפשר לקרוא לזה Dark Heavy Metal או משהו כזה, יש כאן הרבה זעם, כעס ואגרסיה לכל אורך האלבום, זעם נגד תעשיית המוסיקה והעסקנות המקיפה אותה, זעם כנגד מי שלא האמין בהרכב, נגד האפתיות של החברה בימינו, הרבה רגש נשפך ויוצא החוצה באלבום הזה, בהחלט לא אלבום סטנדרטי בסגנון, הרבה יותר עצבני ועדכני ללא ספק.

האלבום נוצר בשנתיים של חוויות קשות לחברי הלהקה בחייהם האישיים והרבה בחירות קשות וצמתי דרכים שמצאו עצמם בהם, כל זה יצא מאד חזק דרך הפילטר הנקרא מוסיקה וניכר באופן מאד בולט באלבום, ב 2007, באלבומם החמישי נשמעים Nostradameus כועסים יותר מאי פעם, אני לא יודע מה בדיוק עבר על חברי ההרכב בשנתיים האחרונות אבל מרגישים שזה אמיתי לחלוטין, האלבום נותן מהר מאד תחושה של פצצת זמן מתקתקת, של מתח באוויר, פה ושם נגיעות סטייל Nevermore או Evergrey או Metallica של Master Of Puppets, אתם כבר מבינים שזה לא אלבום סטנדרטי בסגנון אלא משהו מיוחד, רחוק מהשטאנץ המוכר, אחר לחלוטין, מגיע ממקום שונה לגמרי, אני שמח על הכיוון הזה שהלהקה לקחה, יש להם כאן סאונד שנחרט באוזן ומשאיר רושם חזק מאד,

PRO-PAIN - Age Of Tyranny

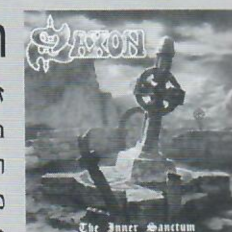
חבורת ההארדקור האמריקאית באלבומה העשירי (!!) ככה בשקט עברו להם שבעה אלבומים מאז 1994 השנה בה שמעתי לאחרונה את האלבום השני והמעולה שלהם The Truth Hurts.

ובכן, החבורה שבעד כאב לא השתנתה מהותית מאז והשאירה את רף העצבים והאגרסיות גבוה, דומה כי הממסד ממשיך לספק לסולן גארי מסקיל וחברי להקתו חומר גלם מצויין לכתיבת עוד ועוד אלבומי הארדקור מטאלי אגרסיבי ומכסח.

כל אלבום של Pro-Pain תמיד יעמוד להשוואה עם שני האלבומים הראשונים והבלתי נשכחים שהלהקה הוציאה בתחילת שנות התשעים, אולי זה לא פייר ולא נכון אומנותית אבל אותם אלבומים השאירו רושם כל כך חזק שגם היום יותר מעשור אחר כך קשה להתעלם מהם.

אז נכון שזה לא האלבום הכי טוב של ההרכב, אבל מצד שני הוא בהחלט אלבום טוב משל עצמו ומי שרוצה לקבל מנה מרוכזת של הארדקור מטאלי משובח ומלא כעס ואגרסיה מוזמן להוריד חולצה ולהצטרף למעגל הפוגו שבאמצע האולם...

SAXON - The Inner Sanctum

זה האלבום החדש והמי יודע כמה של Saxon האנגלים, עם השנים עושה ההרכב הזה צעדים מעניינים לכיוון הכבד יותר, מגמה שהחלה כבר בסוף שנות התשעים ונמשכת עד היום, על מנת לתת בראש באלבום Heavy Metal קלאסי.

ל Saxon היתה נוסחה שעבדה יפה מאד במשך עשרות שנים, בשנים האחרונות הלהקה פסעה אט אט לכיוון האפל יותר, אולי זה רחש הקהל ואולי נסיון להיות רלוונטים בשוק דינמי כמו זה הקיים.

כך או כך הם עושים את מה שהם עושים מצויין, הרבה שירים טובים בזה אחר זה, הפקה אורגנית ומהנה, מאלבום לאלבום ההרכב הופך ליותר אפל וקודר, עדיין Saxon עושים אלבומים מהלב, ויש לא מעט אנשים שמתים עליהם בעולם, אלבום מהנה מאד, מומלץ לכל גיל ולכל מי ששומע Heavy, פשוט אלבום טוב.

SERENITY - Words Untold & Dreams Unlived

הרכב ה Progressive Metal האוסטרי משחרר את אלבומו הראשון, הלהקה הוקמה ב 2001 ועשתה את הפריצה הראשונית שלה ב 2004 בזמן שהדמו שלה Engraved Within זכה בביקורות מהללות בעתוני המטאל בגרמניה ונבחר לדמו הכי טוב במגזין הנחשב Rock Hard, הסגנון של Serenity שמשלב מטאל מלודי עם Progressive Metal מאד מעניין תפס לא מעט אנשים, זה יושב איפושהוא בין Nevermore Fates Warning, Evergrey, Queensryche ו Savatage, מטאל מלודי משובח וטוב עם נגיעה חזקה של Progressive.

ב 2006 חתמה הלהקה על חוזה ב Napalm Records והפכה לאחת הלהקות המבטיחות של החברה לתקופה הקרובה, אלבום הבכורה Words Untold & Dreams Unlived ממחיש את הכשרון של ההרכב, עבודת גיטרות נהדרת וסגנון שהוא Progressive Metal בוגר ולא קיטשי, מאד רחוק מקיטש האמת, מאד אמריקאי בגישה (מזכיר Nevermore ו Savatage רק בורסיה פרוגרסיבית יותר) ומופק נפלא, ראוי לציין את הסולן שנשמע כמו הכלאה של Marillion עם Dream Theater ומדובר בהחלט במחמאה, וכמובן את הסולואים המצויינים שמשתלבים מעולה עם ההרמוניות של השירה לאורך כל האלבום והקלידים שמגיעים כאן במינון נכון לתת עומק למוסיקה, מי שאוהב את המטאל שלו אינטיליגנטי, מחובר לעצמו ולא משעמם, מי שמחפש משהו איכותי אך אחר מהמוכר, סוג של Progressive Metal משובח שלא נמאס אלא רק נשמע טוב יותר משמיעה לשמיעה: זה האלבום עבורו.

SILENT FORCE - Walk The Earth

לרוב הקהל המקומי ההרכב הגרמני Silent Force הינו אנונימי, למרות שזה אלבומו הרביעי וכל אחד מקודמיו יצא בחברת תקליטים מוכרת ומכובדת ולמרות שהלהקה עשתה סיבובי הופעות בכל העולם מצאת האלבום הראשון ועד היום, כאן בארץ אולי כתוצאה של חוסר הפצה וקידום לאלבומים הקודמים שלהם, ההרכב נשאר לא מוכר למרבית האנשים.

וזה חבל ועומד להשתנות עם האלבום החדש Walk The Earth שכולנו תקווה שכן יגיע לאנשים ולאוזניים הנכונות כאן בארץ, Silent Force אחרי סיבוב הופעות ארוך ביפן נכנסו להקליט את אלבומם הרביעי במספר והפעם עם המפיק Dennis Ward שנתן לאלבום הזה את הצבע והצליל שמחמיאים לו ביותר, Power Metal מלודי אך בוגר, נשען על יסודות כבדים בלי לאבד את המלודיה והרגש, כבד ומלודי בבת אחת, ובחזית השירה המצויינת של D.C Cooper שהיה בעבר הסולן של Royal Hunt והוציא מספר אלבומי סולו, שתי הגיטרות הן על סאונד שונה אחת מרעותה, דבר לא שכיח בתחום שנותן כאן צבע ועומק למוסיקה, "רצינו לשמור את האנרגיות שהיו לנו באולפן בזמן ההקלטות ולהכניס את התחושה הזו לאלבום" אומר הגיטריסט Alexander Beyrodt כשהוא מתאר את תהליך היצירה וההקלטה של האלבום, "ניסיתי לייצר סאונד אחר, שונה מכל מה שעשיתי והקלטתי בעבר, חזרתי באותה תקופה לשורשים שלי וללהקות כמו Rainbow ו Deep Purple שהיו האהבות הראשונות שלי ורציתי לשמר את הרוח החיה הזו בתוך האלבום שלנו, שהוא יישמע מאד חי, מאד אנושי ומקרב את המאזין".

Alexander עצמו נבחר ביפן ב 2006 לאחד הגיטריסטים הטובים והאהובים ביותר בתחום המטאל, הן על כישוריו הטכניים המעולים והן על כתיבת השירים יוצאת הדופן והמרשימה שלו, כבר אמרנו שיפן זה מדד של איכות! תלמדו את זה בבתי ספק לשיווק.

TYPE O NEGATIVE - Dead Again

טייפ או נגטיב הם להקה שתמיד היתה עוף זר במטאל, עוף זר בגותיק רוק ובמה שרק תרצו, ב 1992 הסולן שלהם פיטר סטיל היה הדבר הכי חם ולוהט במוסיקה האלטרנטיבית והגיע לשיא כשהרטיט לבב נערות גותיות ב Black Number 1 האירוטי, Christian Woman שלא היה ערב מטאל אחד שלא נוגן בו ולשיא הגיע האדון סטיל כשחשף את איבר מינו וגופו בעירום במגזין Playgirl וגרם ללב של לא מעט בחורות לפעום בקצב של הביישדראם של Nile...

מאז עברו 15 שנה, פיטר סטיל עדיין מוכשר מאד וטייפ או נגטיב אחרי כמה אלבומים בינוניים עד כדי שינה חוזרים באלבום כעוס שמזכיר אף מעט את Carnivore להקתו הראשונה של סטיל.

יש כאן השפעה בולטת של פאנק והארד קור, דבר שתמיד היה בלהקה אך הוצנע ונדחק עם השנים, הסאונד עדיין שמן, מיוחד ומאד מזוהה עם הלהקה, פיטר עדיין סולן כריזמטי בטירוף, יש מצב שהוא עצמו מטורף לא קטן אם לשפוט לפי מה שהשנים עשו לטקסטים ולמוסיקה שלו.

כך או כך, טייפ או נגטיב תמיד היו טובים, תקראו להם פאנק,מטאל,גותי, לא אכפת להם, כל עוד תאייתו את השם שלהם נכון ותקנו את Playgirl כדי להביט בפיטר המסוקס....

VINTERSORG - Solens Rotter

בלאק מטאל אוונגרדי עם נגיעה של Progressive Metal ורוק משנות השבעים סטייל קינג קרימזון, ההרכב הנורבגי באלבום החדש צועד קדימה אל עבר מקורותיו, יש כאן קטעי פולק מהממים עם גיטרות אקוסטיות וחמת חלילים ולצידם קטעי בלאק מטאל עם שאגות מעולם השאול, כשזה מתחבר עם שירה מלודית יוצא תבשיל נפלא.

Vintersorg תמיד היו יחודיים, להקה אוונגרדית בגישה שלה שלא נכנעת לאופנות, גם כאן ואולי כאן יותר מתמיד שומעים את זה, תקשיבו למלודיות השירה, לעיבודים, ההרכב מעולם לא היה קרוב כל כך לפולק מטאל כמו באלבום הזה, זה בהחלט אלבום פולק יותר מכל דבר אחר, מוסיקה שאפשר בקלות לצלול אתה עמוק במוח, לעצום עיניים ולדמיין עולם עתיק של ממלכות קסומות ומיתולוגיות, אז החוויה מתפרצת בקטעי הבלאק מטאל כדי לחזור חזרה לחלום כעבור 30-20 שניות וחוזר חלילה.

האלבום הזה לא לבלאקרים בלבד, זה אלבום טוב לכל מי שמחפש מטאל אוונגרדי ומקורי שלא דומה לשום להקה אחרת, Vintersorg יעשו לו טיול במבוך המוסיקלי המטורף שלהם, תהיו בגן עדן, בגהינום, בסבנטיז, בגותיקה, באחו ליד הכבשים ובעיקר במקומות בהם לא ביקרתם בעבר, מקומות שמשתלבים ליחד לטיול שהופך לחוויה.

VITAL REMAINS - Icons Of Evil

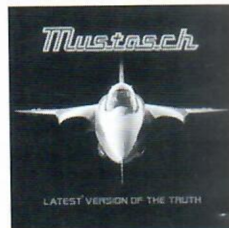

לגלן בנטון יש חשבון ארוך עם ישו, מה זה ארוך? ארוך תיכו, כבר בשנות התשעים הוא צעק עליו, האשים אותו, בז לו וירד עליו רצח, מאז מדי שנה הוא דואג לחדש את החשבון הפתוח הזה ולהוציא עוד חשבונית בדמות 40 דקות של מטאל אקסטרימי נוטף שנאה כנגד הדת והכנסייה ובראשן ישו ואלוהים, גלן קיבל עליהם את החלסטרה כבר מזמן. מה שכן, בשנים האחרונות גם אנחנו קיבלנו את החלסטרה מלשמוע בפעם ה 700 כמה הדת היא חרא וכמה ישו אשם, גלן בחייאת רבאק, אתה בן 40, אף אחד לא אומר שאתה לא סולן מוכשר ההפך: כולם אומרים ש״יש לך את זה״ אז למה לייבש לנו את שרירי השכל בעוד שיר על כמה אלוהים נצלב על הצלב הצלוב, תן משהו ממך, עוד מבט על העולם, יש מבין?

הבין הבחור ועזב את Deicide כדי להצטרף כסולן ל Vital Remains ושיגר לפני שנתיים את האלבום המצויין Dechristianize וכעת חוזר האיש עם הצלב ההפוך על המצח באלבום חדש ובשיא הרצח..

Icon Of Evil הוא אלבום Death Metal עצבני, האיש נותן במלוא המרץ מטאל כוחני, יופי, יופי, הנה לזה בדיוק התכוונתי, Erik Rutan שהפיק את האלבום עשה כאן עבודה נפלאה ונתן סאונד חזק וכבד כמו שכתוב בספר וגלן לא נרגע לרגע, זה מה שהיית צריך לעשות אחרי Legion ואז לא הייתי מתעייף מ Deicide, יש ב Icon Of Evil את כל מה שתרצו לקבל באלבום Death Metal קיצוני וכבד, את החשבון הזה כבר יהיה לישו קשה מאד לשלם..... כל מי שגדל על Deicide: מאסטר אוף איבל חזר הביתה.

MUSTASCH - Latest Version Of The Truth

הופתעתי מהלהקה הזו, הופתעתי מהשם שלהם ומזה שההרכב היה חתום ב EMI חברת הענק שמחזיקה את איירון מיידן, ההרכב חתום כעת ב Regain Records ומשחרר אלבום חדש של מוסיקה שניתנת להגדרה בין רוק, Stoner והארד רוק, שומעים שהאנשים האלו מעבר להיות מוסיקאים טובים גדלו על הרבה סגנונות וזרמים.

הרכב שהוא חדש לי לחלוטין אבל בהחלט מפתיע, זה מומלץ למי שאוהב הארד רוק ולא מפחד לקחת את ההגה קצת לצדדים מדי פעם...המסע הזה בהחלט יהיה כייפי ומעניין עבורו, זו להקה עם הרבה פוטנציאל

WIG WAM - Wig Wamania

זה האלבום השני של הרכב הגלאם מטאל (כן, גלאם מטאל) מנורבגיה, הם פרצו לפני שנתיים עם אלבום בכורה מדליק ומהנה כמו משב רוח מרענן שבא לעשות פאן וכייף באוזן ומתוכו בלטו שיר הנושא Hard To Be A Rock n Roller וכמובן In My Dreams עם הפזמון המנצח, האלבום הציג להקה שכמו יצאה מסצינת הגלאם של שנות השמונים המוקדמות עם סאונד של היום, הם לא לקחו את עצמם ברצינות כמו נניח Crashdiet אלא הלכו על הצד של הפאן, הסקס, הפארטי והמסיבות רוק אנד רול וזיונים, זה עבד והאלבום היה מלא בלהיטי זימה מצויינים. הנה האלבום השני שממשיך את הקו הזה עם התבגרות קלה לכיוון חומר יותר עמוק סטייל White Lion אבל בלי לוותר על שירי הכייף והסקס, זה נשמע כמו שילוב של Europe White Lion ו Scorpions של שנות השמונים המוקדמות, קצת Bon Jovi בפזמונים שכתובים נפלא, בקיצור חגיגה למי שאוהב רוק כייפי עם ביצים גיטרות חשמליות ומעילי עור ורצוי בחורה על האופנוע Wig Wam, נותנים כאן גם שירי רוק איכותי וגם עושים שמח, הסולן שלהם שקורא לעצמו ״גלאם״ נותן את ההצגה עד הסוף, יופי של גלאם עושה הגלאם, תאטרון של ססגוניות, קשה להיות רוק אנד רולר אמרתם? אלבומים כאלו עושים את החיים קשים פחות, כייף של אלבום!! Wig Wam יעשו רטוב למטה לכל מי שאוהב את הפזמונים המפוצצים של שנות השמונים, בזו אחר זו צצות יותר ויותר להקות כאלו, Wig Wam היא ללא ספק אחת הטובות שבהם והגיל של חברי הלהקה שבאמת היו נערים בתקופה שהגלאם שלט בעולם ו Poison שלטו במצעדים הוא אינדיקטור חשוב בקטע הזה, אלבום שמעלה חיוך על השפתיים (או ליפסטיק).

paradiselost

Icons of Gothic Shades

את פרדייז לוסט הכרתי לראשונה ב 1991 עם האלבומים Gothic ו Lost Paradise, הייתי אז בגיל 15 ובשיא תקופת ה Death Metal שלי ולקבל את הסגנון עם קלידים ברקע ועוד זמרות הי הנשמע לי נורא ואוים בהתחלה, תנו לי Massacre, Napalm Death, Benediction ודברים כאלו אבל קלידים?!

שנה אחר כך כבר הצטרפתי רשמית לקהל שלהם וצברתי מאות האזנות ל Shades Of God ובעיקר ל Gothic שתמיד ייחשב אצלי לאלבום הטוב ביותר שלהם.

שנה לאחר מכן אולי בגלל היותי מאוהב במישהי ואולי עקב היותי בודד יותר באותה שנה הנגיעה שלי עם פרדייז לוסט הפכה יותר אינטימית ועל בסיס קבוע, ראיתי אותם בכל פעם שבאו לארץ, בהופעה ב 1993 במועדון רוקסן בת"א יצא לי אף לתקלט, אילו זמנים...

Paradise חוזרים השנה עם אלבום חדש וכבד In Requiem שמעלה מחדש את קרנה של הלהקה שבאמת הוספדה לא פעם אחת, ניק הולמס, אהרון אדי וגרגור מקינטוש מראים כי יש להם 9 נשמות והם יכולים בלי הרבה בעיה לתחום את הפרק הנסיוני במוסיקה שלהם.

In Requiem" הוא האלבום הכי כבד שלנו בעשור האחרון" מספר לי הגיטריסט הותיק אהרון אדי בשיחת טלפון, הוא מוסיף וממקד "היו לא מעט אלבומים שניסינו להיות נסיוניים, אני מאמין שתמיד אופי היצירה שלנו בלט, גם באלבומים היותר ניסיוניים, האלבום הזה הוא חזרה למה שאנחנו רוצים לנגן כיום שזה חומר כבד יותר עם הרבה מאד עוצמה וייחודיות, סוג של אלבום שממשיך את Draconian Times"

ואכן, ניק הולמס מפליא בשאגות כמו שלא שמענו אותו שנים, התסכול, הכאב והפחד, כולם יוצאים יחד בשירה שלו, וניק הוא אחד הסולנים הטובים במטאל, גרגור מקינטוש, כיום כבר אב לילדה בת 17 ואיש משפחה, מפליא בסולואים ובהרמוניות לכל אורך האלבום, שומעים כאן להקה מורעבת שרוצה לתת בראש באלבום כבד ובועט מהרגיל.

"אני זוכר את הקהל בישראל עוד מההופעה ב 1992 ועד להופעה שעשינו ממש עכשיו, קהל מצויין, תמיד נהננו להופיע אצלכם ותמיד זו היתה חופשה מעניינת וחוויות, יש לנו הרבה סיפורים טובים מישראל, אני מחכה כבר לפעם הבאה" אומר אהרון.

"היו הרבה דעות על השינויים שעשינו, בתקופת Draconian Times היו שמועות שמכרנו הרבה יותר, אני משער שהחברות רצו להגדיל את האגו של עצמן, לא שאני מתלונן חס וחלילה אבל למדנו הרבה דברים על הביזנס במרוצת השנים"

Paradise Lost תמיד המציאו את עצמם ואת הגלגל, כאן הם לא ממציאים כלום אבל משחררים את האלבום הכי כבד והכי טוב שלהם בעשור האחרון, In Requiem יחזיר לאוהדי הלהקה את הצבע לחיים, החבורה מגן העדן נראת כעת הרבה פחות אבודה, נראה לי שמצאה שוב את דרכה....

Korpiklaani

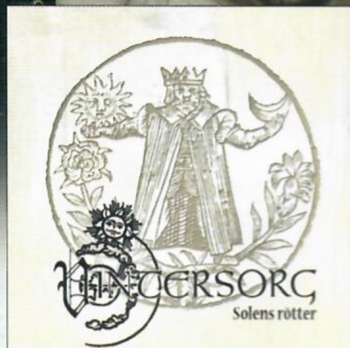
TERVASKANTO

PREMIUM FINNISH FOLK METAL, SPICED WITH A DASH OF HUMPPA AND A LARGE HELPING OF GOOD HUMOR.

ALSO AVAILABLE AS A SPECIAL LIMITED EDITION DELUXE DIGIPACK INCL. A LIVE BONUS DVD (WACKEN 2006)!

RELEASE DATE: 02.07.2007

VINTERSORG - SOLENS RÖTTER

ELOQUENT HYMN-LIKE PASSAGES, COLD BLACK METAL, AND NORDIC FOLK MUSIC, CROWNED BY VINTERSORG'S IMPRESSIVE VOCALS.

OUT NOW!

IRON FIRE - BLADE OF TRIUMPH

100% HEROIC POWER METAL. RAISE YOUR METAL FIST IN THE AIR!

ALSO AVAILABLE AS A LIMITED EDITION DIGIPACK INCL. 2 BONUS TRACKS!

RELEASE DATE: 02.07.2007

VISIONS OF ATLANTIS - TRINITY

MYSTIC, HEAVY, INSIGHTFUL, AND BOMBASTIC-THE LATEST SYMPHONIC METAL HIGHLIGHT!

RELEASE DATE: 28.05.2007

INTENSE - AS OUR ARMY GROWS

NECK-BREAKING, HEAD-BANGING POWER METAL SURE TO BRING BACK MEMORIES OF ICED EARTH'S EARLY GLORY DAYS.

OUT NOW!

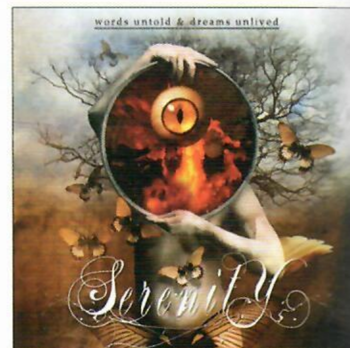

BATTLELORE - EVERNIGHT

EPIC FANTASY METAL COMPLETE WITH BOMBASTIC INTERLUDES, MYSTIC SOUNDSCAPES AND HEAVY RIFFS.

ALSO AVAILABLE AS A LIMITED EDITION DELUXE DIGIPACK INCL. 2 BONUS TRACKS!

OUT NOW!

INTENSE - AS OUR ARMY GROWS

MELODIC POWER, SPEED, AND PROGRESSIVE METAL SKILLFULLY MERGED TO CREATE THE LATEST MUSICAL SENSATION!

OUT NOW!

NAPALM RECORDS HANDELS GMBH

VISIT OUR ONLINE STORE WITH MORE THAN 8000 METAL CDS, VIDEOS, DVDS, LPS, SHIRTS, AND OTHER RARE COLLECTIBLES: WWW.NAPALMRECORDS.COM